

فہرہاد و شیرین

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

ئاراس

زنجیرهی روشنبیری

خاوهنی ئیمتیاژ: شهوکهت شیخ یهزدین

سه‌نووسەر: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

کتیب: فهرهاد و شیرین

شانۆنامه. دانانی: نازم حیکمهت

و. له تورکییه‌وه: شه‌همه‌د تا‌قانه

بلاو‌کراوهی ئاراس - ژماره: ۶۰

به‌رگ: شکار عه‌فان نه‌قشبه‌ندی

نووسینی به‌رگ: خو‌شنووس محمه‌د زاده

پیت لیدان: ئاراس نه‌کره‌م

چاپی به‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده

هه‌ولیر - ۲۰۰۱

له کتیب‌خانه‌ی به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتیی روشنبیری و هونه‌ر

ژماره (۲۱۹) ی سالی ۲۰۰۱ ی دراوه‌تی

نازم حیکمهت

فهرهاد و شیرین

جو‌ره داستانی‌که

شانۆنامه‌یه‌که له سی په‌رده‌دا

و. له تورکییه‌وه: شه‌همه‌د تا‌قانه

که سه کان

میژدی ژنه مندال له باوه شه که	چارچی
پیاوه کورته بالا که	مهیمه نه بانوو
پیاوه بالا بهرزه که	وه زیر
لاوه کچی به که م	سه پزیشک
لاوه کچی دووهم	ئه ستیره ناس
کرتیکاره کان	سه رویناز
شاگردان	شیرین
ئیشکگران	پیاوه تازه هاتوو ه که
ئهرزه نیبیان (خه لکی ئهرزه ن)	ده رویش
گورز، چپای ئاسنین، ئه ستیره ی	سهروه ستا
ناهید، تاریکای دره وشاوه،	شهریف
که له کیسوی و ئاسک، کورس،	فههاد
بلبل، ئه وه نارهی پیده که نی،	بوياخچی
ئه و خوځه ی که ده گری، کات	سه مه رقه ندی
(زهمان).	پیاوه مه شخه ل به ده سته که
	ئه و پیاوه ی له ته کیه تی
	ژنه مندال له باوه شه که

تیبینی بو ده رهنه ر: خو دواندنه کان به یه ک شیوه، به ده نگیک کی گران ده بی. له دیمه نی دووهمی په رده ی یه که مدا خو دواندنه کانی شیرین و مهیمه نه بانوو (که یه که م جار فه رهاد ده بین) له شیوه ی برکه برکه دا ده و تریته وه.

په رده ی یه کهم

پیشه کی

(جاړچی له دووره دهنگ هله دپړی وړی دهکا، تا له لای راسته وه دهچیتته به رده می په رده ی دادراوه وه.)

جاړچی: نهرزه نیبینه، مه لاین بیستمان و نه مان بیست، نهرزه نیبینه، فرمانی فرمانپه و ده خوتنمه وه. فرمانی فرمانپه و ده خوتنمه وه... فرمانی فرمانپه و ده خوتنمه وه. نهرزه نیبینه.

(جاړچی، ده گاته ئه شوپنه ی که دوو لای په رده ی شانۆ به یه که ده گن، واته ریک له ناوهره راستی پیشه وه ی شانۆ، راده وستی، پاش ئه وه ی سی جارن فرمانه که ی دهستی ماچ ده کات و ده یخاته سه ر سه ری، ده ست به خوتننه وه ی ده کاته وه.)

جاړچی: «نهرزه نیبینه، رووی قسه مان له گشتتانه، هر له حه فت سالانتانه وه تا وه کو حه فتا سالانتان... ئیمه که کیژی شا سه نه م-ین. ئیمه که مهیمه نه بانووی فرمانپه واتانین، ئیمه، که دادپه روه ری، نه که به تهرزووی هیژم، به لکو به تهرزووی گوه رفرۆشان ده پیوین، له کاتیکدا که له چله داره بی ناسکترین و قژی سورمه مان پاژنه ی پیمان ده کوتیتته وه... ئیمه که له و کاتانه دا و له شگری دوژمنان شاره که تانی گه ماروو دابوو، وینه ی پالوانان جهنگاین و ناودارترین پالوانانمان به زه ویدا دا. نهرزه نیبینه، رووی قسه مان له گشتتانه. خوشکمان چل رۆژه نه خو شوه و له ناو جیدا که وتوو... ئه و که سه ی دهرمان بۆ دهردی نه خو شمان بدۆزیتته وه، گه ربیه وئ چل شاری پت ده به خشین، گه ر ده یه وئ گه نجینه که م له چل حو شتران بار بکات، بیبات... نهرزه نیبینه، رووی قسه مان له گشتتانه، هر له حه فت سالانتانه وه تا حه فتاتان... خوشکمان چل رۆژه نه خو شوه و له ناو جیدا که وتوو...»

(جاړچی، دوا ی ئه وه ی دیسانه وه سی جارن فرمانه که ماچ ده کات و

ده یبیتته سه ر سه ری، وړی دهکا.)

جاړچی: نهرزه نیبینه، مه لاین بیستمان و نه مان بیست، نهرزه نیبینه، فرمانی فرمانپه و ده خوتنمه وه... (جاړچی له لای چه په وه ده چیتته دهره وه.) فرمانی فرمانپه و ده خوتنمه وه..

*

په رده ده کریتته وه

په رده ی یه کهم. دیه نه ی یه کهم

له کو شکی مهیمه نه بانوودا، ئه و شوپنه ی که شیرین-ی لی له ناو جیدا که وتوو، شه وه. چراکان هله لکراون.

مهیمه نه بانوو، وه زیر، سه ریزشک، ئه ستیره ناس، دایه ن، سه رویناز، شیرین.

وه زیر و سه ریزشک له لای دهرگاوه به پیوه ن. ئه ستیره ناس له به رده می په نجه ره گه وره که دایه، به دوورین سه یری ئه ستیران دهکا. شیرین له سه ر لاکیتشه دا بی جووله نوستوو. مهیمه نه بانووی تاتای له لای سه ربیه وه دانیشستوو. مهیمه نه بانوو نیچوه وانی له ناو دوو له بیدایه و بیده نگ ده گری. له خواریه وه، دایه ن چۆکی داداوه و به م لاولادا ده جوولیتته وه. سه رویناز له لایه که ی دیکه ی لاکیتشه که دا، به پیویه، به و باوه شینه زله ی دهستی باوشینی ده کات.

له دهره وه، له دووره دهنگی جاړچی دی... دهنگی جاړچی: نهرزه نیبینه، رووی قسه مان له گشتتانه، هر له حه فت سالانتانه وه تا حه فتاتان، ئیمه که کیژی شا سه نه مین، ئیمه که مهیمه نه بانووی فرمانپه واتانین... (دهنگی جاړچی هیدی هیدی بز ده بی.)

مهیمه نه بانوو: (سه ر به رز ده کاته وه، وه کو داوای یارمه تی بکا، سه یری ئه م لاو لای ده کات.) ئا... وه زیره که م...

وهزير: به لئى ئەي بانووى گەورەمان...
مىھمەنە بانوو: سەرزىشك...
سەرزىشك: فەرمان مېرم...
مىھمەنە بانوو: ئا... ئەستىرەناس...
ئەستىرەناس: بە لئى گەورەم...
مىھمەنە بانوو: داىە...

داىەن: داىەت بە قوربان... لىرەم ئەي پارچەي جگەرم... لەژىر پىيە
ناسكە كاتدام...
(مىھمەنە بانوو دەگەرپتەو بەرى پىشوو... ئەم جارەيان ھەنىسكە
زۆر نەرمە كانىشى دەبىستىرەن.)
(دىسانەو و لە دوورترەو دەنگى جارچى دى.)
دەنگى جارچى: ئەرزەنىيەنە، خوشكمان چل رۆژە نەخۆشەو لەناو جىدا
كەوتوو...
(دەنگى جارچى بزر دەبى.)
ئەستىرەناس: خۆى دەوئىنى. نازانى خوشكەكەي مردووە يان نەمردووە،
خەمى ئەستىرەنى نىيە...
وهزير: (خۆى دەوئىنى.) چ ژنىكى جوانە خودايە، تەنانەت كە دەشگرىن
چەند جوانە، ئاي خودايە...
سەروىناز: (خۆى دەوئىنى.) بە راوەشانەو بە باوەشەين قۆلم لى بوووە...
سەرزىشك: (خۆى دەوئىنى.) ئاي گەورەم، ئىستاكە تۆ بەمجۆرە وەكوو
خاتوونەكەي مائەوەي من بىچارە دەگرىيت و دەنالئىنى، بەلام ئەگەر
خوشكت بمرى... داخت بە مندا دەپىژى...
مىھمەنە بانوو: (دىسان سەر بەرز دەكاتەو، دىسانەو، سەبرى رووى
يەكە يەكەي ئەوانەي دەورو بەرى خۆى دەكا، قسە دەكا.) ئاخ
وہزيرەكەم، ئاخ ئەستىرەناس، ئاخ سەرزىشكەكەم... ھىچ ئومىدئىك
نىيە؟ خوشكەم، تاقانەم، شىرىنم دەچى و دەچى؟

داىەن: رۆلەم خۆت تازار مەدە، پىيەكانت ماچ دەكەم...
مىھمەنە بانوو: (دەگەرپتەو بەرى پىشوو، خۆى دەوئىنى.) وەلام
نادەنەو... وەلام نەدەنەو چاكتەرە. گەر بلئىن ئومىد نىيە، من بەر لە
شىرىن دەمرم... ئەم كەش ھەمسو توايەو، بە چاومدا دەچى.
برژانگەكانم لە گريان خەرىكن ھەلدەوەرئىن. خودا بەلا لە كلىش و لە
برژانگىش بدا...
ئەستىرەناس: (خۆى دەوئىنى.) ئەگەر چوارىنىك بلئىن كە لەگەل بارو
كاتدا بگونجى، مەسەلا ئەگەر بلئىن، ئەستىرە...
داىەن: (خۆى دەوئىنى.) بزائە... ھىچم پى نەزانىبوو، ردىنى وەزىر چاك
سپى بوو.
ئەستىرەناس: (خۆى دەوئىنى.) چوارىنە، گەر بوترى: ئەستىرە... ناىتە
سەرەتا... ناى... ناى... ناى... بوون، تەواو، ئەو دەوژمەو، دەبى
بەم جوړە بوترىت: «ھا ژىردەستەي، ھا بە شا بووى.» بە لئى «ھا ژىر
دەستەي، ھا بە شا بووى...» ئىستا سەروايەك بۆ «بووى»؟
سەروىناز: (خۆى دەوئىنى.) ئەم بەو لاوлада چوونەي داىەنەش تارامم لى
تىك دەدا... گەر باوەشەينەكە بكىشم بەسەرىدا.
وهزير: (خۆى دەوئىنى.) لە سەير كردنى رووى تىر نابم... كە دەگرىن
بالەكانى لووتى چۆن دەكرىنەو و دادەخرىن... ئاي خودايە...
مىھمەنە بانوو: (چاوەكانى براونەتە دەمو چاوى شىرىنەو... خۆى
دەوئىنى.) ئىستە ئەگەر دەست بە جوولانەو بەكات. قۆلەكانى لە
گەردنم دەنالئىنى و پىم دەلئى: تاتا...
سەرزىشك: (خۆى دەوئىنى.) ھەر چۆنىك بىت، تۆش چووتەتە سەر
بنجى خۆت، سولتانەكەم، سولتان سەنەمى باوكت پىنج دەقىقە بەر
لەوہي بمرى فەرمانى لە ملدانى وەستاكەمى نەدا؟
ئەستىرەناس: (خۆى دەوئىنى.) نىوہ دىرى دووہمىش تەواو، ئەوجا با
بىيەو سەر سىيەم... «ئەستىرە...» دەچىتە ناو ئەم نىوہ دىرەوہ. بلئىن

چی؟ ئەستیرە؟ «ئەستیرە»؟ «ئەستیرە...»

سەرپزیشک: (خۆی دەدوینتی.) دەبێ کەلە لە پەنجە کانت رزگار بکەم، خۆ دزینەو لەسەرا ئاسانە، سبەهی کاروانی عەلی زادە دەچیتە هیندستان... ئەگەر هەزار لیڕە. بە نەهینی بدەم بە عەلی زادە... دەربازم دەکات...

وەزیر: (خۆی دەدوینتی.) سوپاس کە ئەوەندە پیرم ناگەم ئەوەی پیر بوونی ئەم ڕووە جوانە ببینم...

ئەستیرەناس: (خۆی دەدوینتی.) «ها تۆ مردووی...» خراب نەبوو... با بیلیمەو تا لە پیرم نەچیتەو:

«ها ژێر دەستە، ها بە شا بووی

ها گریاوی و ها کە خۆشرووی

ئایا بە دەست ئەستیرەیه...

کە تۆ دەژیت، یا کە مردووی...»

سەرپزیشک: (خۆی دەدوینتی.) هەزار لیڕە بۆ عەلی زادە زۆرە. ئەم پاژنە هەلکێشە پیسکەیه کە لەو گۆرەدا. لە لایە کیشەو هاکا تەماشات کرد نەخۆشە کە ڕووی لە چاک بوون کرد، بەلام ئەگەر چاک نەبوو. چاک بوونەو هشی بۆ نییە... بەو خودایە میهمەنە بانوو فرمانی لە ملدانی من هەر دەدا...

سەرویناز: (خۆی دەدوینتی.) برسیم بوو. تینووشم... زمانم وشک بوو.

سەرپزیشک: (خۆی دەدوینتی.) هەشت سەد لیڕە دەدەم بە عەلی زادە. هەشت سەدیش زۆرە. پێنج سەد؟ بەلام ئەگەر نەخۆشە کە چاک بوو؟ میهمەنە بانوو: (دایەن دەدوینتی.) پەردا خێک ئاو.

دایەن: شەکراو بەینم، تۆ حەزت لە شەکراوی شاتوو...

میهمەنە بانوو: نەخێر... ئاو

سەرویناز: (خۆی دەدوینتی.) خەریکە قەلپ قەلپ لە پێش چاومدا ئاو

بخواتەو... (دایەن بۆ ئاو هینان دەچیتە دەرەو.)

میهمەنە بانوو: (چاوەکانی دیسان پراونە تە شیرین، خۆی دەدوینتی.) ناخ، گەر دایکمان نەمردایە، دایە. داخۆ ئەگەر من نەخۆش بوومایە، گەر من بکەوتمایە تە ئەم بارەو، داخۆ شیرینیش وەکو من خەم دایدەگرت؟ یان بیری لە چوونە سەر تەختە کەم دەکردهو، گەر بە تەماشای نەبووین بیری هەر لێ دەکردهو... تۆزیکیش پیتی خۆش دەبوو؟ من، کە باوکم مرد، ئایا دڵم بە چوونە سەر تەختە کەی خۆش بوو؟ بەلام... بۆچی بیری لەم جۆرە شتانە دەکەمەو؟

وەزیر: (خۆی دەدوینتی.) چۆن دالغە لێ داو... کێ دەزانێ چیی بە بێردا تێدەپەری؟ تا ڕۆژی حەشر با بەمجۆرە بیری بکاتەو، منیش هەرودەها تەماشای بکەم... ئای خودایە...

میهمەنە بانوو: (خۆی دەدوینتی.) ئیستا ئەگەر دەستی بیزوینتی... تاقانە کەم، خوشکە کەی خۆم... ئەگەر ئەم دەستە ئاوا بخاتە جوولە... برژانگەکانی چەند درێژن؟ داخۆ لەوانی منیش درێژترن؟

ئەستیرەناس: (خۆی دەدوینتی.) چ بێدەنگییە کە ئەمە... لە دووردا، زۆر لە دووردا، لە وێدا ڕووی شینی ئەستیرەکانیش، ئە ئاوا بێ دەنگ و بێ دەنگدانەو.

میهمەنە بانوو: (بە دڵخۆشییەو هەوار دەکات و لە جیبی خۆی هەلدەستی.) جوولایەو. نەتاندى؟ (کە وەلام نابیستیتەو پەژارە دایدەگریتەو.) بۆچی وەلام نادەنەو، لەگەڵ ئیوهمە. نەتانبینی؟ کوێرن؟ (بە سەرویناز.) تۆش نەتبینی؟ چاوتان بە هەلکۆلین بچی، نەتاننیت؟ (نەرم دەبیتەو.) بینیت، سەرویناز وا نییە؟ بینیت...

سەرویناز: بینیم، سولتانە کەم. ئەم دەستە، ئە ئاوا...

میهمەنە بانوو: (بە سەرپزیشک.) بۆ لەوی وەستاوی؟ تۆ پزیشک نیت؟ سەرپزیشکیشی... وەرە سەیری نەخۆش بکە... دەلیم دەستی جوولانەو... بروا بە من ناکەیت؟

سهرپزیشک: (له نه خوښ نزيک ده بېته وه، مه چه کی ده گری به دهسته وه.)
پروا ده که م، سولتانی من، بوم هه يه پروا نه که م؟
میهمه نه بانوو: ئا ئه وه یان... ئا ئه وه دهسته یان بوو که جوولایه وه... که واته
توش بینیت؟

سهرپزیشک: بینیم، گه وره م، به لام...
میهمه نه بانوو: (به ئه ستیره ناس.) سه یزیکي ئه ستیران بکه،
ئه ستیره ناس، سه یری ئه ستیره ی شیرینم بکه. گورانیکی تیدا نییه؟...
چون؟

ئه ستیره ناس: (چاوی به دووربینه وه یه.) هه یه، به لئی. ئه ستیره ی سولتان
شیرین له که لوی کارژوله وه هه لئا تووه...
میهمه نه بانوو: (به هاوار قسه ی ئه ستیره ناس ده بری.) درؤ ده که ن. هه ر
هه مووتان درؤ ده که ن. درؤ. درؤ (له پر بیده نگ ده بی.)

سهرپزیشک: (خوی ده دوینتی.) ده بی هه لیبیم...
میهمه نه بانوو: (خوی ده دوینتی.) به کول، به گرمی ده گریبیم... ده نگم
چهند ناخوښه له گویمدا...

وه زیر: (خوی ده دوینتی.) که تووړه ده بی و هه لده چی، ئه وه نده ی دی جوانتر
ده بی... ئای خودایه...

میهمه نه بانوو: (به دهنگیکی نهرم و له سه ر خو، به لام پر له خه فته، پر
له هه ره شه قسه ده کا...) هیچ کامیکتان چاکه تان له ده ست نایه ت...
خوشکم و له پیتش چاواندا ده مرئ... ئیوه ش... وه زیر و سه رپزیشک و
ئه ستیره ناسن... شیرینم و له پانزده سالیدا ده مریت و... شاری
ئه رزه نیش خودا بیگریت... له به یانییه وه جارچی جار ددا. تاکه
که سیکی به هانامدا نه هات... خو م ده زانم چی ده که م. چاوتان لی بی
چی دی ناگریبیم... چی دی هاوار ناکه م... هه ر تهرمی خوشکه که م له
ده رگای سه راوه ده چیتته ده ری، که لله ی سه ری براوی ئیوه شی له گه لدا
ده بی... له ملی هه مووتان ده دهم، له هی تو ئه ی سه رپزیشک، هی تو

ئه ی ئه ستیره ناس، (به وه زیر.) له هی توش... له شاری ئه رزه نیشدا
هه ر له حه وت سالانه وه تا حه فتا سالان... به ردی له سه ر به رد...
(دایه ن. سوراحی به دهسته وه یه و دیت، ئا و ده کاته نا و په رداخه وه و،
په رداخه که بو میهمه نه بانوو درتژ ده کاته وه.)

دایه ن: ئا وه که م هینا...
میهمه نه بانوو: (به دهم ئا و خوار دنه وه وه.) گرمه... وه ک خوین.
دایه ن: له به فردانه که وه هیناومه.

میهمه نه بانوو: جا با واش بیت، هه ر تامی خوین ده دات...
دایه ن: هه و الیک له ده رگای ده ره وه هات. هاوشاریک ده یه ویت بیته
خزمه تتان... نه خوښه که چاک...

میهمه نه بانوو: (قسه به دایه ن ده بری... به میدیکی شیتانه وه هاوار
ده کات.) زوو، ئه و پیوا ه بیتنه ئیره، کی چوزانی، به لکو خدری
زینده یه... (وه زیر و دایه ن ده چنه ده ره وه، سه رپزیکیش ده یه وی پروا.)
میهمه نه بانوو: (به سه رپزیشک) تو بینه. تو پیوا یکی ئومیدت له ده س
داوه. دوو قسه ی له گه لدا بکه ییت... تا ده گاته ئیره، خدری زینده ش
بیت، باسک و بالی ده شکیت.

ئه ستیره ناس: (خوی ده دوینتی.) ئه مه ش نه خوښه که چاک ناکاته وه...
سه رپزیشک: (خوی ده دوینتی.) ئه گه ر نه خوښه که چاک بکاته وه
سه رپزیشکایه تییه که ی ئیمه له ده ست ده چیت... پتی چاک ناکریت...
ئاخ... گه ر ئیستا بوومه له رزه یه ک ببیت... یانیش ناگریک بکه ویتته وه...

میهمه نه بانوو: (خوی ده دوینتی.) ئه وه ی که هاتووه، لاوه یان پیره؟
سه رپزیشک: (خوی ده دوینتی.) ئه گه ر یه کیک له م چرایانه بخه مه خواره وه.
میهمه نه بانوو: (خوی ده دوینتی.) شیرینم رزگار ده کات... وام به دلدا دیت...
سه رپزیشک: (خوی ده دوینتی.) شیت بوون له ده ستی مرو قدا نییه.

ئه ستیره ناس: (خوی ده دوینتی.) ئه گه ر نه خوښه که یان پی چاک نه کریت...
ئیمه ش تیدا ده چین.

سه‌رویناز: (خۆی ده‌دوینتی). دیسانه‌وه خه‌وم دی... هینده‌ی نه‌ماوه
به‌ریمه‌وه سه‌ر زه‌وی...

میهمه‌نه بانوو: (خۆی ده‌دوینتی). شیرینی من چاک ده‌کا...

سه‌رپزیشک: (خۆی ده‌دوینتی). هه‌ر ده‌بێ هه‌لبێم، هه‌رچییه‌کم کردبێ و
نه‌کردبێ هه‌ر ده‌بێ هه‌لبێم...

ئه‌ستیره‌ناس: (خۆی ده‌دوینتی). ئایا ئه‌ستیره‌کان په‌کیان پێیه‌تی، ئه‌گه‌ر
ژباییت و ئه‌گه‌ر مردیت... له‌وانه‌یه ئه‌ستیره‌کان په‌کیان پێی نه‌بێ، به‌لام
من په‌کم پێیه‌تی...

میهمه‌نه بانوو: (خۆی ده‌دوینتی). داخۆ لاوه یان پیره؟

ئه‌ستیره‌ناس: (خۆی ده‌دوینتی). ئه‌ی هاوار... نامه‌وی بمرم... مردن (هه‌ست
به‌خۆی ناکا که قسه ده‌کا). مه‌رگم ناوی.

میهمه‌نه بانوو: (به ئه‌ستیره‌ناس). چیت وت؟

ئه‌ستیره‌ناس: من؟ به‌نده‌تان؟! نه‌خیر، هیچم نه‌وت، ئه‌ی شابانویی
گه‌وره‌م...

میهمه‌نه بانوو: (به سه‌رویناز). ئاوینه‌یه‌کم لیره‌وه بده‌ری...

له‌به‌رده‌می میهمه‌نه بانوودا رایده‌گریت... میهمه‌نه بانوو،
سه‌رپۆشه‌که‌ی و برۆکانی ریکده‌خات...

میهمه‌نه بانوو: (خۆی ده‌دوینتی). به‌راس‌تیش من ئه‌وه‌نده‌ی
ده‌لێن... جوانم...

سه‌رپزیشک: (خۆی ده‌دوینتی). ده‌بێ هه‌لبێم...

ئه‌ستیره‌ناس: (خۆی ده‌دوینتی). گه‌ر له‌ ملی سه‌رپزیشک بدات،
حه‌قیه‌تی...

میهمه‌نه بانوو: (خۆی ده‌دوینتی). وام هه‌ست ده‌کرد برۆکانم هه‌له‌وره‌بون،
هیچ نه‌بووه... ته‌نیا چاوه‌کانم زۆر سوور بوونه‌ته‌وه.

ئه‌ستیره‌ناس: (خۆی ده‌دوینتی). من تاوانم چییه؟ جه‌للاد سه‌رم پێ
داده‌وه‌وتی، ئینجا شمشیره‌که به‌رز ده‌بێته‌وه... ئینجا به‌پشتی مالمدا.

به‌پشتی ملی مندا... شمشیره‌که دیته‌ خواره‌وه... ئینجا... ته‌نگاو
بووم... هه‌نده‌ی نه‌ماوه بته‌قمه‌وه...

میهمه‌نه بانوو: (به سه‌رویناز). بیهمه‌ره‌وه.

(سه‌رویناز ئاوینه‌که ده‌باته‌وه و دیته‌وه جیتی خۆی ده‌ست ده‌کاته‌وه
راوه‌شاندنی باوه‌شینه‌که.)

ئه‌ستیره‌ناس: گه‌ر رێم بده‌ی ئه‌ی شابانووکه‌م، من بچمه سه‌ره‌وه و له
که‌له‌وه‌وه و... ئه‌ستیره‌کان...

میهمه‌نه بانوو: نه‌خیر، له‌وانه‌یه شتیکت لی بپرسی...

ئه‌ستیره‌ناس: (خۆی ده‌دوینتی). له‌گه‌ڵ سه‌رپزیشکدا رێک بکه‌وم و قور
قوراگه‌ی ئه‌م دوو ژنه... پلیکانه نه‌تینییه‌که ده‌ناسم... هه‌لدین... ئه‌م

کاره گه‌مه‌ی تیدا نییه.

(ئه‌ستیره‌ناس، هه‌نگاوێک به‌ره‌و میهمه‌نه بانوو ده‌چێ که پشتی تی
کردووه. سه‌رپزیشکی ده‌جوولێته‌وه، سه‌رویناز، ماندوو و جاروبار

خه‌و ده‌بیاته‌وه و باوه‌شین راوه‌شینی. رێک له‌م کاته‌دا وه‌زیر، دایه‌ن
و پیاوه تازه‌هاتووه‌که دینه ژووره‌وه. پیاوه تازه‌هاتووه‌که به‌ رێزیک

دیاره‌وه سلاو له میهمه‌نه بانوو ده‌کات.)

تازه‌هاتووه‌که: خودا چاکی بکا... سولتانه‌که‌م...

(به شپوه‌یه‌کی سه‌یر ته‌ماشای سه‌رپزیشک و ئه‌ستیره‌ناس ده‌کا.)

میهمه‌نه بانوو: (خۆی ده‌دوینتی). پیاویکی چهند ناشیرینه.

تازه‌هاتووه‌که: نه‌خۆشتان هه‌یه، ده‌بیت ئه‌مه‌بیت که لیره‌ نوستوو...

میهمه‌نه بانوو: تو خه‌لکی ئه‌رزه‌ن-یت؟

تازه‌هاتووه‌که: نه‌خیر.

میهمه‌نه بانوو: پزیشکیت؟

تازه‌هاتووه‌که: نه‌خیر.

میهمه‌نه بانوو: ئه‌ستیره‌ناسی؟

تازه‌هاتووه‌که: نه‌خیر.

میهمه نه بانوو: خدری زیندهیت؟

تازه هاتوو هه که: نه خیر... خدری زینده ده بی ده مورچاوی جوانتر بیت... که چی ئیوه هه که منتان بین و نه بین، له دلی خوتاندا و تان... «پیاویکی چهن ناشربنه»

میهمه نه بانوو: (ده ترسیت و ده که ویتنه ژیر سام و کاریگه ریی پیاوه تازه هاتوو هه که). چونت زانی؟

تازه هاتوو هه که: (وه کو پرسیاره که ی نه بیست بیت). هیشتا با سهیری نه خوشه که بکه م...

(تازه هاتوو هه که ده چیتنه لای ئه و لاکیشه یه ی شیرین-ی له سهردا نوستوو، خوتنه کوه ی ده پشکنیت، پیلوی ده کاته وه و لیکیان ده نیته وه، هه لده ستیتنه وه،)

تازه هاتوو هه که: جوانیی سولتان شیرینی خوشکتان داستانی سه رزارانه... به لام، هه رچوتیک بیت به مجوره شم به خه یالدا نه هاتوو... پیتان بلیم بیر له چی ده که نه وه و چیتان به میتشکدا رته ده بی؟

میهمه نه بانوو: نه خیر... پیوست ناکات...

تازه هاتوو هه که: نه خوشه که تان مه ترسی له سه ره، تا به یانی یان رزگاری ده بیت یان نا، ته نانه ت باروونتر بدوین، یه که سه عاتی پی ناچیت و ده مرئ...

میهمه نه بانوو: تو هاتوویت ئه مه م پی بلیت؟

تازه هاتوو هه که: هاتوو به تو بلیم خوشه که ت چاک ده که مه وه... میهمه نه بانوو: سوپاس خودایه.

تازه هاتوو هه که: ته نیا به له هه موو شتیک، سی مه رجم هه ن.

میهمه نه بانوو: چیت له من ده وی داواکه...

تازه هاتوو هه که: بو خوم، هیچ داواکاریه کم نییه، نه چل شاری تو م ده ویت و نه چل حوشریشم هه ن بو له سه ر بارکردنی گه نجینه ت... ده بی ئه مه چاک بزانی ئه ی میهمه نه بانوو کیچی شا سه نه م.

میهمه نه بانوو: مه رجه کانی تو م په سنده.

تازه هاتوو هه که: که وایی، له پیتشدا (سه رویناز پیشان ده دا). ئه م کیژۆله یه، قۆلی له باوه شین راوه شانده وه شه که ت بووه، زگیشی برسییه، ئه ستیره ناسیش کاری هه یه ده بی بیكات، ری به ویش بده.

میهمه نه بانوو: پرۆن، (به سه رویناز). تو گولته ر بنیره ئیره.

تازه هاتوو هه که: نایه ویت، با که س نه بیت...

میهمه نه بانوو: باشه.

تازه هاتوو هه که: دوایی، فه رمان ده ده ییت، کوشکیک بو خوشه که ت بنیات بنری...

میهمه نه بانوو: بو شیرینی خوم، نه ک یه ک، هه زار کوشک به بنیات نان ده ده م...

تازه هاتوو هه که: بابینه سه ره مه رچی سییه م، (له پر روو ده کاته سه رپزیشک). ئه وه ی بیر لئ ده که یته وه راست نییه، سه رپزیشک، چاوم له جیی تو نییه... نه خیر شه ییتان و مه ی تانیس نیم... ته نیا من له وه ده گه م که مرۆف بیر له چی ده که نه وه، هه ر که سیکیش خوی تو زتیک مانوو بکات له مه ده گا، برا (ده گه ریتنه وه میهمه نه بانوو). مه رچی سییه م... چاک بوونه وه ی خوشکت، ژیان خوشکت، به م مه رجه وه به نده، (قسه کانی ده بریت، ماوه یه ک بیده نگی). له دووره وه هاتم، تینومه...

میهمه نه بانوو: (به دایه ن). ئاو بده.

دایه ن: (ئاو ده دات...) نۆشی گیانت بی...

تازه هاتوو هه که: ئاوه که تان وه ک شه کر وایه.

دایه ن: له وه سه رچاوه یه ی پشتی چیا ی ئاسنینه وه بو مانی ده هین، بو سه را...

تازه هاتوو هه که: ده زانم، شاری ئه رزه ن ئاوی خوارده وه ی نییه، کانییه کانی، له جیاتی ئاو کیمیان لئ ده چۆری...

میهمه نه بانوو: مەرچی سییه مەت نەوت؟

تازەها تۆوه کە: میهمه نه بانوو، تۆ شیرینت زۆر خوشدەوێت. هیچ خوشکیک ئەوەندە تۆ خوشکی خۆی خوش نەویستوو... لەمەو دواش کە سێک وەکو تۆ خوشکی خۆی خوش ناوی... بۆ رزگار بوونی خوشکت، تاجە کەت و تەختە کەشت... (لە پر روو دەکاتە وەهزیر). ئەوەی بییری لێ دەکەیتە وە راست نییە، وەزیر، چاوەرێ بکە تا قسە کانم تەواوین. (بە میهمه نه بانوو). بۆ رزگار بوونی خوشکت ئامادەیت واز لە تاجیش و تەختە کشت بەینی... دەزانم، بەلام پێویست بەوانە ناکا، (دیسان قسە کان دەپێی). منیش مەگەر لە بارێکی نالە باردا بێدەنگ بووم. (ئاوە کە هەل دەگریت و دەیخوا تەو). بە راستی ئاوە کە تان لە شە کراوی سارد دەچیت.

دایەن: نۆشی گیانت بێ...

تازەها تۆوه کە: بەلام خەلکی شارە کە لە تینوو اندا دادەهێزێن. سەچاوە کان لە جیاتی ئا و قورواویان لێ دەچۆرێ... (لە پر روو دەکاتە سەر پزیشک). دیسان نەترانی، سەر پزیشک، دیسانە وە راستیت بە بیردا نەهات. چونکە مەرجه کەم، ئا و هینان نییە بۆ شار... دەزانم، کۆششی زۆر کراوە کە ئاوی چیا ئاسنین بەهێتریت بۆ ئا و شار.

وەزیر: تاشە بەردەکان کون ناکرێن.

تازەها تۆوه کە: دەزانم (بە سەر پزیشک). بینیت، سەر پزیشک، ئیستتا چارەت دیتەو، بێر دەکەیتە وە کە بێر لە هیچ نەکەیتە وە. بەلام ئەمیش هەر بێر کردنە وە یە.

میهمه نه بانوو: مەرچی سییه م؟

تازەها تۆوه کە: بۆ رزگار کردنی خوشکت دەبێ شتیکی خۆت بێه خشیت... بەلام ئایا دەتوانیت ئەو بێه خشیت، ناتوانیت بێه خشیت... من بە خۆشم ناتوانم بریار بدەم.

میهمه نه بانوو: چیت لە من دەوی؟

تازەها تۆوه کە: (بە سەر پزیشک). پروانە، دیسان دەستت بە بێر کردنە وە کرده. سەر پزیشک، چەند بە خراپیش بێر دەکەیتە وە، لە کاتی کدا من ئەوەندە پێرم کە هەندیک شتم پێ لە ژنان داوانا کری، بە ناشرینی و هەژاری خۆشم دەزانم.

میهمه نه بانوو: داواکارییە کەت لە من چییە؟

تازەها تۆوه کە: نەک بۆ من، تۆ بۆ خوشکە کەت دەبێ شتیکی خۆت بەخت بکەیت.

میهمه نه بانوو: تیگە یشتی بێر لەچی دەکەمە وە؟

تازەها تۆوه کە: بەلێ، لە دلتدا دەلێتیت: «بە هەر حال ژیا نە وە هی خوشکم پێویستی بە مردنی من هە یە...». لە دلتدا دەلێتیت: «دەمرم...» دەلێتیت: خۆزگە ئەم کارە زۆر زوو بکرایە و ئەوەندە ئازارم نە چێشتایە. ئا بەمجۆرە، ئەوەتا لە ئیستتا وە خەمیک کە و تە بێر کردنە و تە وە... (یە کسەر روو وە وەزیر وەردە گەری). پە لە مە کە، شالیارە کەم، پێویست بە گیان بە خشینی سولتان ناکات، بەلام پێویستی بە بە خشینە وە هی شتیکی ئەوتۆ هە یە کە بەلای تۆ وە گیانی بێه خشییایە چاکتر دەبوو. وەزیر: وس... تیگە یشتم، تیگە یشتم. خودا بتگری (بە میهمه نه بانوو). ئەم جادوو گەرە لە دیارتانە وە دەرکەن...

تازەها تۆوه کە: (بە میهمه نه بانوو). برۆم؟

میهمه نه بانوو: (لە بێر کردنە وە بە ئاگادیتە وە). چی؟ بۆ کوێ؟ ئەدی خوشکە کە مەت رزگار نە دە کرد؟

وەزیر: سولتانە کەم، داواکارییە کە ی بە جێ نەهین. لە ملی ئەم نەفرت لێ کراوە بدەن.

تازەها تۆوه کە: (بە میهمه نه بانوو). ئای کچی شا سەنەم، رووت چەند جوانە. لەشی لەو گۆل جوانترە کە بە حەوت سالان جارێک دەپشکوێ. نیو چەوانت وە ک رووناکیی بە یان... برۆکانت قەلەم... چاوەکانت مامز... ئەم خالە زێرینانە ی ناو ئەم شەو گارە خەوالتوو... ئەم خالە

که سکانه... ئەو لووتە ورد و ناسکەت... لیوێکانە... ئەم تووتێرکە تەنیا
لە ئەستەمبوولدا دەروێ... ئەم هەلووژەیه لە دەشتەکانی بۆلییە و هیه...
ئە ی کچی شا سەنەم تۆ لە شیرینی خوشکیشت جوانتری.

وەزیر: سولتانە کەم، ئەم ئیبلیسە لە گۆ بخەن.

تازە هاتووێ کە: کچی شا سەنەم... ئە ی کچی شا سەنەم... ئەم لە شە ی تۆ،
دەبێ بە وشکە گەلای دارچنار، زەرد، وشک... خشەخش... ئەم برۆیانە
شاش دەبن و تیکدەچن، ئەم چاوانە وەک چاوی مەری سەر براو
دەروان... لووت درێژ دەبێت... لیوێکانە وەک پارچە داوی لە
شەرپەرە ی هەژارترین ژنە ئەرزەنی بوو و هەیان لێ دێ... لە گەل ئەو شەدا
لە من ناشرینتر نابێ...

میهمەنە بانوو: چی دەلێی، بۆچی ئەم قسانە دەکە ی؟

وەزیر: ئەم بەدەرە بێدەنگ بکەن...

تازە هاتووێ کە: ئەوا مەرجی سییەم دەلێم، میهمەنە بانوو، مەرجی
سییەم بۆ ئەو ی خوشک نەمری... تۆ جوا نییە کەت دەبەخشیت و
خوشکە کەت دەژی.

وەزیر: بۆت نییە ئەو بەکە ی گەورەم، بۆت نییە مەرجیکی و هەا پەسند
بکە ی... تەلێکی برژانگت بە سەد هەزار...

میهمەنە بانوو: (قسە بە وەزیر دەبێ). ... وس

تازە هاتووێ کە: دەزانم بێر لە چی دەکەیتەو، میهمەنە بانوو. چەند بە پە لە،
چەند بە ئالتۆزی بێر دەکەیتەو. بەلام ئەنجام هەر بێر لە هیچ
ناکەیتەو... تەنانەت بێر لە بێر کردنەو هەش ناکەیتەو. ئەوا حەسایتەو.
میهمەنە بانوو: بێر لە هیچ ناکەمەو... نەخێر بێری لێ دەکەمەو... باشە...
مەرجی سییەمیشتم پەسند کرد.

تازە هاتووێ کە: من درۆم لە لا نییە. پرووت دەژاکێ، پێر دەبێ، بەلام لەشت،
دلت، گشتی و هەا تازە، و هەا گەش، گشتی و هەا بە تینوویەتی
دەمینیتەو، بێر لەو مەکەرەو کە بلێیت «هیشتا سوپاس!»، خۆزگە

ئەوانیش پێر دەبوونەو، ئەوانیش دەمردن.

وەزیر: سولتانە کەم... گەورەم... تاقانە کەم... ئای خودایە.

میهمەنە بانوو: با درێژ بە کارە کە نە دەین... مەرجە کەم تەم لاپەسندە... و تەم
لە لام پەسندە سا... تینە گەیشتی، مەرجی سییەمیشتم پەسند کرد.

(ماوێهە ک بێدەنگی.) باشە، ئیستاکە چی دەبێ؟

تازە هاتووێ کە: کچم، ئەلێرە دانیشە.

(تازە هاتووێ کە میهمەنە بانوو پشت بە بینه ران دادەنێ، ئەو کاسە
گەورەیه دەهێنێ کە لە سووچە کە دا دانراو، شووشە یە ک لە گیرفانییەو
دەردەهێنێ و بەناو کاسە کە یە دا بە تال دەکاتەو... تازە هاتووێ کە گولتیک
و لە تە پروو کتیک لە باخە لیبەو دەردەهێنێ و دەرخاتە ناو کاسە بە
هالاو کەو. هالاو دووبارە بەرز دەبێتەو. هەموو ئەمانە کە پروو دەدا،
دایەن لە باریکدایە کە زۆر دەترسێ. خەریکی دوعا خوتیندەو هیه.)

تازە هاتووێ کە: (بە میهمەنە بانوو.) مەترسە کچم، هەرگیز لەشت
ناسووتێ، دەستی خوشکە کەت بگرە. (میهمەنە بانوو، هەر پشتی لە
بینەرانه، دەستی شیرین دەگرێ.)

تازە هاتووێ کە: ئاگری بێ گوناھی لە هەموو شتێک خاوتینترە، ئاگری بێ
بەزەیی کە لە هەموو شتێک پاکترە، جوانیی ئەو گولە ی کە لە ئاگر دا
سووتاو بوو بە خۆلەمیش چۆن بە خۆلەمیشی لقه داربی تیکەل بوو،
جوانیی تۆش بەو مردنە تیکەل دەبێ کە خوشکە کە تی گەماروو داو و
مردنە کە دەبەزینێ، کچم... (بە سەرپزیشک.) سەرپزیشک... تۆ
دەتوانی پرۆی... (سەرپزیشک دەچیتە دەرەو) وەزیر... تۆش دەتوانی
پرۆی...

وەزیر: نەخێر. من نارۆم. من لێرەم... من...

تازە هاتووێ کە: راست دەکە ی، مەرۆ...

میهمەنە بانوو: (بەدایەن کە وازی لە دوعا خوتیندن هیناوە و دەگرێ.)
مەگرێ... دایە گیان... ئەگەر من لەسەر پێخە فی مردن بوومایە،

شیرین-یش هەر وهای نهده کرد؟

وهزیر: نهخیر... نهخیر... نهیده کرد. سویند به سهری تو دهخوم نهیده کرد.

شتیکی وها هیج ئافره تیک. هیج پیاویک. ههرکسه...

میهمه نه بانوو: (قسه به وهزیر دهپری). ئا... وهزیره کم. له بهرچی ئه و قسه

ناخوشانه دهکهی؟ تو سهری من وس به... قسه مه که... ته ماشای

دهموچاوم که... سهیری دهموچاوم بکه تا له دهموچاوته وه تیبگه م

دهموچاوم چیی لی هاتوه.

تازه هاتوه که: (به میهمه نه بانوو). بیری له خوشکت بکه وه. خوشکه که

دیسان وهک جاری جارانی، دیسانه وه وهک کارمامزیتک به

دهوروبه رتدا دهگه پری... خواردن دهخواو، دنوی، هه لدهستی، دهژی، له

کاتی که خه ریک بوو دهمرد.

میهمه نه بانوو: به دهموچاومدا پروانه، ئا... وهزیره کم. به دهموچاومدا

پروانه... نه که ی دهمت بکه یته وه، قسه مه که... ته نیا له یه ک شت،

خوشکه کم نامری... شیرینه کم..

(پرووی وهزیر که سهرنجی له و گۆرانه دده له دهموچاوی میهمه نه

بانوودا پرووی دده، ئه بله ق دهپ).

تازه هاتوه که: تو خوشه ویستی دهزانی ئه ی کچی شا سه نه م... تو

خوشه ویستی دهزانی...

میهمه نه بانوو: ئای پرووت چهند زهرد هه لگه پراوه.. وهزیره کم... بۆچی

چاوه کانتیم لی دهشارییه وه؟ جارانی له سهیری دهموچاوم تیر

نه ده بوویه وه، بۆچی وها دهزانی... ئاگام لی نییه؟

تازه هاتوه که: خوشکه که دهژی... خوشکه که ت ورده ورده گیانی به

به ردا دیته وه... پرووی لی وهرمه گیره وه... مه جوولی...

میهمه نه بانوو: ئا... وهزیره کم، چیه؟ توش دهموچاوت پیره، به لام

هه رگیز ناشرین نییه. پرووی دایکی شم پیر بوو به لام ناشرین نه بوو..

به لام ئه وهی من؟ دایه... ئاوینه که بیته، به رامبه رم رایبگره، نه خیر...

نامه وی... دوایی ته ماشا ده کم، زۆر دوایی.

وهزیر: ئیدی به سه. بیکه له پری خودا به سه... هه لسن له ویتوه... دهستی

خوشکه که ت به رده... (له باریکی ناخوشدا ده لاوینیته وه..) ئو

هوؤؤ... (وهزیر خه نجه ره که ی دهرده هینی، دایه وی له سینگی خوی راکا،

تازه هاتوه که، خوی دهاوینته سه ر وهزیر و خه نجه ره که ی له ده ست

وهرده گرتته و، له م کاته دا.)

دایه ن: ئای...

میهمه نه بانوو: چی ده کا؟ بۆ وای کرد؟ (هاوار ده که ن.)

تازه هاتوه که: (به میهمه نه بانوو.) پراوه سه... مه جوولتیره وه، دانیسه...

خوشکه که ت ئه و هه لده سیته وه...

(وهزیر به سه ر لاکیتسه که دا ده که وی...)

وهزیر: (به تازه هاتوه که.) بۆ لی نه گه رایت، خودا بتگری.

تازه هاتوه که: تو وه کو ترسنوکان، وهک به زیوه کان دلداری ده که یته، وهزیر،

ته نیا بۆ خۆت... نه ک خۆت... تا ئه و راده یه ی که بیری له کوشتنی من

ناکه یته وه... ته نیا بۆ خۆت دلداری ده که یته.

(له م کاته دا هالای ناو کاسه که دامرکا وه ته وه.)

تازه هاتوه که: (به میهمه نه بانوو.) ئاگر کوژایه وه، کچی خۆم...

خوشکه که ت رزگاری بوو.

میهمه نه بانوو: شیرینه کم...

شیرین: هه پشو... هه پشو...

تازه هاتوه که: پراوه سه... ئه وه... ئه وه چاوه کانی ده کاته وه... ته و او، ئه وه

خوشکه که ت بۆ گه رایه وه... دهستی به رده...

وهزیر: خودا هه مووتان بگری.

میهمه نه بانوو: خوشکه که م، شیرینه کم، تاقانه کم...

(شیرین تا نیوه و ناته و او پیک راست بوو بووه وه... میهمه نه بانوو خوی

به سه ر شیریندا داداوه، دایه ن خوی به ملیدا پتچاوه ته وه... شیرین له

باریکدایه که وهکو نه بیینی و نه بیستی وهایه، لهو کاته دا تازه هاتوه که بیده نگ ده چیتته وه دهره وه).

دایه ن: خودایه سوپاس... خودایه سوپاس...

شیرین: (دایه نی ناسیبوه وه، به لام خوشکه گه وره که ی، که باوه شی پیدا کرد وه، هیتشتا پشتی له بینه رانه، نه ناسیبوه ته وه)... دایه گیان... داخۆ له میژبوو نه خۆش بووم... داخۆ ئیستا به ته وای چاک بوومه وه؟ تا تام له کوئییه؟ خوشکه کم ناگادار بکه نه وه... (له م کاته دا روو به رووی میهمه نه بانوو سه ری هه لده بری... به لام رووی له لایه ن بینه رانه وه نابینری به رامبه ر یه ک دین.) دایه گیان، ئەم ئافره ته کییه؟

په رده

کو تایی دیه نی یه که می په رده ی یه که م

په رده ی یه که م - دیه نی دووهم

رووی به ره و باخچه ی ئەو کۆشکه ی بۆ شیرین دروست کرا وه، پتیلیکانه ی پان و به رین بۆ ده رگا که ی به سه ر ده که وی، باخچه که دارستیو تیدایه که مبه وه ی پتیه یه.

ده رویش، به هزاد، سه روه ستا، شه ریف، فه ره اد، بۆیاخچی، کریکاران و ده ست و پتیه نده کان.

فه ره اد، له لای چه پی ده رگا که وه، له سه ر ئەسکه له یه کی بلتندا خه ریکی کارکردنه له نه قشه کانی ژیر گوئسو انه دا، شه ریف، ریک له ژیر ئەسکه له که دا خه ریکی کارکردنه، ئەویش هه ر نه قش ده کا، نه قشه کانی لای پتیلیکانه کانی لای راسته وه ی ده رگا... به هزاد خه ریکی ره نگ کردنیانه.

سه روه ستا و ده رویش ته ماشای کۆشکه که ده کن، بۆیاخچی خه ریکی ئاماده کردنی بۆیاخه، کریکار و ده ست و پتیه نده له کارکردن دان و دین و ده چن.

سه روه ستا: (به ده رویش) ئە ئاوها، هه ر که کاری نه قشه کان کو تاییان هات، کۆشکی سولتان شیرین ته و او...

ده رویش: چه ند که س، چه ند روژ کارتان تیدا کرد؟

سه روه ستا: ئی... چوار سه د که سیک کارمان تیدا کرد... له وه تیی ده ست به دانانی بناغه کرا تا ئیستا ده کاته یان زده مانگ.

ده رویش: چه ند سال به رگه ده گری؟

سه روه ستا: ئی... ئە گه ر نه سووتی، ئە گه ر نه رووخی، چاودیری بکری، جار نا جار ریک ده ستیکی پیدا به یترئ، ته مه نی هه زار سالی ده بی...

ده رویش: دوایی چی ده بی؟

سه روه ستا: چۆن، دوایی چی ده بی؟

به هزاد: (له سه ر کاره که یه وه راست ده بیته وه خۆی تیکه لی قسه که ده کا)

دوایی، ده ژاکتی، ده مرئ، خۆ تا قه یامه ت هه ر نامینی.

ده رویش: که واته بوچی و خۆتان ماندوو ده کن؟

به هزاد: بوچی خۆ ماندوو ده که یین؟ تو بوچی هه ناسه ده ده ییت؟ دوای هه زار سال، یان ته نانه ت سبه یینیش برووخی، ده بی دروستی نه که یین؟ ئیمه

دروست ده که یین و ده رمی و دروستی ده که یینه وه...

ده رویش: ده رمیتته وه...

به هزاد: با برمی... دیسان دروست ده که یینه وه... بنچینه ی کار رمان نییه، دروست کردنه... (فه ره ادی پیشان ده دا که له سه ر ئەسکه له دا کار

ده کا)

ئەم هه رزه کاره ی سه ر ئەم ئەسکه له یه ده بیینی؟ ئەمه ی و نه قشه کانی ژیر سو انه کان ده کا؟ نه ک ئەوه ی له خواره وه کار ده کا، ئەوه ی سه روه وه،

کورمه، ناوی فه ره اده، ئەمه ریک چواره مین روژه بی ئەوه ی هیچ بخوات و هیچ بخواته وه و... بی ئەوه ی بنوی...

سه روه ستا: شه وان هه ش چراوگ داده گیر سینی...

به هزاد: کار ده کا...

سەرۆهستا: من چەندم پێ وێت، دایکی هاتە ئێره و گریا، باوکی خۆی لێ توورە کرد.

بەهزاد: سوودی نییه، کوپی من بە جارێک خۆی بەکارهکه بەخشیوه... تا ئەو نەقشانە بەگوێرهی دلی خۆی تهواو نەبن و... تا له شوێنیکی نادیاردا نهووسێ «کاری وهستا فهراهاده» و رۆژی لیبوونهوهی لهسهه تۆمار نهکا، په ره مووچه کهی له دهست دانانیتهوه.

دهرویش: نه خۆتان ده مین و نه نەقشه کانتان... هەر دەمرن...

بەهزاد: ئیمه دهژین، کاکه، دهژین... (نەقشه کانی خۆی پیشان دهدا).

هیشتا تو له نزیکه وه پروانه ئەم نەقشانە ی من... کوپه که ی من منیشی رەت کرد، بەلام هیشتا رهنگی پرته قالیی من له وهی ئەو چاکتره.

سەرۆهستا: راست دهکهی، وهستا بههزاد، ئیستاش هیشتا له رهنگکاریدا هەر له پیشه وهیت... بهلام له هیلکاریدا دهستیک نییه بگاته دهستی فهراهاد... هه میشه و هەر دادههیت... مهراقی ئەم نەقشانە ی ژیر گوبسوانه کهم کردوه... خۆزگه تهواو دهبوو و ئەسکه له کهی لادهبرد بماندیایه...

شهریف: (لهو شوینه وه که کاری لێ دهکرد، هه ندیکیش به فه رمانه وه دیته قسه.) وهستا...

سەرۆهستا: (به دهرویش.) تو له ژیر دارسیودا هه ندیک به سه سیروه، توژیکی که له ناو کۆشکه که شدا ده گهرین.

شهریف: وهستا

سەرۆهستا: ئەوه دیم، شهریف ئاغا.

(سەرۆهستا دهچیته لای شهریف.)

شهریف: (ئهو نەقشانە ی پیشان دهدا که خۆی کردوونی.) ده مگوت ده سه بریک بکه... نابێ؟

سەرۆهستا: ئی... ئی... خراپ نییه... باشه، زۆر باشه... ته نیا، گه لاکان... گه لاکان وهکو بلایی باش نه کیشراون...

شهریف: گه لاکان چییانه؟

سەرۆهستا: (پرسیاره که ی شهریف دووباره دهکاته وه.) گه لاکان چییانه؟ پروانه، رۆله، شهریف ئاغا، له هونه ره که ی ئیمه دا که پرسیت «چی یانه؟» کاره که ده ئالۆزکی... کار گهروگرفتی تی ده که وی... واته، نه قشکار وه کو بلایی، کامه رهنگ، کام هیلکارو به هوی چیه وه و بوچی، بوچی گونجاوه و بوچی نه گونجاوه، ناتوانی ئەمه روون بکاته وه، بهلام دهیزانی...

بەهزاد: (بێ ئەوهی له کار بوهستی و هەر له جیتی خۆیه وه تیکه لی قسه ده بی.)

به خودا وهستا، ئە گهر به من بی، ته نیا زانینی ئەمه بو نه قشکار بهس نییه، نه ققاش ده بی هو و بو چیه که شی روون بکاته وه.

سەرۆهستا: قسه ته، وهستا بههزاد، بهلام ئەم جوړه نه ققاشه ش له هه زاردا یه ک هه لئا که وی...

بەهزاد: فه رهادی من ئە ئاوها یه...

سەرۆهستا: (خۆی دهوینتی.) ئەم وهستا بههزاده ش له هه موو جیه کدا هەر کوپه که ی...

شهریف: (یه کدوو جیتی نەقشه کان چاک دهکاته وه و، له سه ره وستا ده پرسیته وه.) ئەدی ئیستا چۆنه؟

سەرۆهستا: ئی... باشه، باشه... بهلام... قسه یه کت پت بلیم، کوپم شهریف ئاغا، ئەم نەقشاییه ی ئیمه کاری نازایه کی پایه بلندی وه کو تو نییه.

شهریف: واته ده ته وی بلایی چی؟

سەرۆهستا: ده مه وی بلیم تو ته ماشای ئیمه مه که، گوا به ئە گهر شه بیتان خۆی په سند نه کا شهق ده با، ئیمه ش وه کو هه موو پیشه سازه کانی دی، دارتاش و نه قارچی، ئاسنگه ر و زیرنگه ر و پزیشک و هی دی، هونه ره که ی خۆمان ده بینه کاکیشانی فه له ک، بهلام دوایی و له کۆتاییدا نه ققاشی... ئەوهی تو ده یلایی... نه ققاشی... (روو له بههزاد)

(دەكا.) وا نىبىه وەستا بەهزاد؟
 بەهزاد: (هەر لە جىبى خۆبەوه و بۆ ئەوهى دەس لە كارەكەى هەلبگرى،
 بەدەنگىكى پىر لە تىزەوه) وەهاىه، داىكى شەرىف ئاغا داىهەنى ناو
 كۆشكە، داىهەنى سولتاناغە.
 سەرۆهستا: (بە شەرىف.) منىش دەموبىست ئەمە بلىم، شەرىف ئاغا،
 كوانى با سەرنجىكى قسەكانت بد...
 بەهزاد: (هەرۆهها لە جىبى خۆبەوه و بىن ئەوهى دەست لە كار هەلبگرى،
 بەلام ئەمجارەيان زۆر بە سووربونهوهوه.) لەو شارەى كە ئارەزووت
 لىبە... دەبىبە والى... شەرىف ئاغا...
 شەرىف: من دەمەوى بىمە نەققاش...
 سەرۆهستا: تۆ دەزانى... بەلام بوونه والى...
 شەرىف: من دەمەوى بىمە نەققاش... لە راستىشدا بوومەتى...
 بۆياخچى: (لەسەر كارەكەىهوه دىتە گو.) وەستا... رەنگى ئالم ئامادەكرد...
 سەرۆهستا: ئەوه هاتم... (شەرىف بەجى دەهیللى، دىسانەوه چاوى بە
 نەقشەكانى ئەو دەكەوى، دەوهستى، سل دەكاتەوه، بەلام بى ئەوهى
 بىهوى دىتە قسە.) ئەگەر رەنگى ئەم گولە زەردانەش كەمىك كالتەر
 بكەيتەوه... هەر خۆت دەيزانى، شەرىف ئاغا... بەلام تۆزىك كالى
 بكەرەوه... (دەچىتە لای بۆياخچى.)
 شەرىف: (خۆى دەدوینى.) هەر راست بەگىلم دادەنپن... گەر لە خۆيان
 نەبىت و وىستت كارەكەيان بكەيت تىدا دەچى... ئەم گەلايانە
 چىيانە؟
 رەنگى گولە زەردەكان قەت تىر نىبە... هىچىش... يان بەراستى دەبى
 هەندىك كالى بكرى؟ ئەى خودا گىانم بستىنى... بۆچى پىم ئەنجام
 نادرى؟
 (لەسەرۆه بۆياخ بەسەر شەرىفدا دەچۆرى، شەرىف دەم دەكاتە
 سەرۆه.) هەى فەرهاد... سەرۆه بەرمت بەرباد كرد... بۆياخ دەچۆرى...

(بۆياخ لە داچۆران ناوهستى.) لەگەل تۆمە... نابى ئاگادار بى؟...
 (داچۆران ناوهستى.) هىبى لەگەل تۆمە...
 (شەرىف دەست بە هەژاندنى پەيژەكە دەكا.)
 سەرۆهستا: (هاتوووتە لای شەرىف.) چىبە، شەرىف ئاغا؟
 بەهزاد: (كار بەجى دەهیللى و لە شەرىف نزىك دەبىتەوه.) هىچ بووه؟
 شەرىف: فەرهاد لەسەرۆه بۆياخەكەى پىژاند.
 سەرۆهستا: نابى، فەرهاد بۆياخ دەپىژىنى؟
 شەرىف: تەماشای ئەم دلۆيانە بكە، يان بۆياخەكەى پىژاند، يان لە
 فلچەكەىهوه دەپىژىنى.
 بەهزاد: كورى من يەك دلۆپ لە فلچەكەىهوه ناپىژىتە سەر زهوى.
 (دلۆپەكان شىتەوى چۆراوگە وەردەگرن... بەهزادىش و سەرۆهستاش
 چاويان بەوه دەكەوتت.)
 بەهزاد: (هاوار بۆ سەرۆه دەكا.) فەرهاد، كورم...
 سەرۆهستا: ئەمە چىبى لى بەسەر هات؟
 بەهزاد: فەرهاد... كورم... وەلامىش ناداتەوه... (بە شەرىف كە پەيژەكە
 رادەهەژىنى.)
 راورهسته سا، شەرىف ئاغا، پەيژەكە مەجوللىنە... (بەسەرۆهستا.) با
 سەرۆهستا و پروانم (دەست دەكا بە سەرۆهوتنەوه بەسەر پەيژەكەدا.)
 شەرىف: بەلكو مردبى... خۆ ئەوهتا ناجووللىتەوه... با مردارەوه بىت...
 سەرۆهستا: (بىر دەكاتەوه.) جوانە، وەها بە پىتو پالى بەدىوارەوه داوه و
 وەستاوه، دەست و باسكىش ناجووللىنى.
 بەهزاد: (سەرۆهكەوى بۆ لای فەرهاد، روى دەمى دەكاتە خوارەوه.)
 نوستووه... نوستووه كاكە... بەلام نەقشەكانىشى، چەند جوانن،
 گولالەى واى تىداىه، ئاى ناپىاو، ئەمانەى بەچى كىشاوه؟ گولالەى
 وەها لەسەر زهوىدا نەكىشراوه و نەدەكىشرتت... نوستووه و پرخەى
 دى... وەك هىستىرى شىر فرۆشان بەپىتو نوستووه.

سەرۆهستا: ماندوویی چوار رۆژ و چوار شهو...
به هزاد: به ئاگا ناییتتهوه، سهری بری هه ئناستیتتهوه...

سەرۆهستا: نه بووراییتتهوه؟

به هزاد: نه خیر گیانه کهم...

سەرۆهستا: دایگره، وهستا به هزاد... (به شاگردهکان.) کورینه، یارمه تیی وهستا بدن.

(به هزاد به یارمه تیی شاگردهکان، فههاد له باوه شیدا داده گری... له ژیر ئه و درستیوهیدا داده نێ که درویش-ی له ژیردا دانیشتوه. کراسه که ی خۆی داده که نێ و دهیکاته سهرینی ژیر سهری فههاد.)
(له م کاته دا:)

سەرۆهستا: (به شهریف.) وه ره، با بچینه سهره وه و به وه نه قشانه دا پروانین که فههاد له ژیر سوانه کاندای کیشاونی... شهریف ئاغا.

شهریف: (خۆی ده دوینێ.) ئۆ... وهستا فههاد، منیش شهریف ئاغا. رۆژتیک ده بێ ناچارتان بکه م به منیش بلین وهستا شهریف.

سەرۆهستا: (به سهر ئه سکه له که دا ده که وێ.) شهریف ئاغا.. ناییتی؟

شهریف: ئه گهر سه بری نه قشه کانی فههاد بکه یین چ ده لێ؟

سەرۆهستا: هیچ... سه بری شتی جوان خیره..

(سەرۆهستا له سه رکه وتنه که یدا به سه ر ئه سکه له دا به رده وام ده بێ، شهریف-یش یه که م هه نگاوی به سه ر ئه سکه له دا ده هاوێ. له م کاته دا.)

به هزاد: (له ژیر دره خته که دا به دنگ دێ.) شهریف ئاغا... شهریف ئاغا...

شهریف: چیبیه؟

به هزاد: ده مه وێ له گۆزه که ی تۆوه جامیک ئاو به م... ئه وه ی تۆ ئاوی سه رایه ئاوی بناری کتوی ئاسنینه، ئه وه ی گۆزه که ی ئیمه دیاره...

شهریف: جا چیبیه؟

به هزاد: ده لێم.. هه ندیک ده می فههاد ته ر ده که م، کوره لیه کانی شه قی

بردوو ه.

شهریف: (خۆی ده دوینێ.) ئاوه که ی مه ده ری... کوره شه رمه، شهریف...
ده کری ئاو به تینوو نه درێ؟

سەرۆهستا: (چوو ته سه ره وه و خه ربکی ته ماشا کردنی نه قشه کانی

فههاد.) فههاد دایرشتوون... وه ک ده سته کانی خۆش بن... به خودا سه وزیکه هه یه، وهستا به هزاد، ئه م جۆره سه وزه م نه دیوه و

نه ده شبنمه وه، کوره که ی تۆ له ره نگیشدا ره تی کردووی...

به هزاد: نه خیر. ئه وه ندهش به ته مه ن نییه... (به شهریف که به ئه سکه له دا سه رکه وتوو ه و گیشتوو ته لای سه ره وستا.) ده مویست ئاو به م...

شهریف ئاغا...

شهریف: ئیستا دیم... به خۆم دیم و بۆت تیده که م...

سەرۆهستا: (به شهریف. که نه قشه کانی شی پیشان ده دا.) چۆن ئاغام؟
ئهمه شتی که به رگه ی بگیری، ئهم گولالانه، ئهم سه وزه... سه بری ئهم

پێچانه که...

شهریف: هه سوودی بێ نایه ت؟

سەرۆهستا: من؟ هه سوودی به کی؟

شهریف: به فههاد...

سەرۆهستا: ده رۆی چیت له گه لدا بکه م، ئه گهر گه نج بووما یه له هه سوودی یان شه قم ده برد، راستییه که ی ئه وه یه، ئیستا که ش ئه گهر

لایه کی دلم پێبکه نێ، لایه که ی دیکه ی ورده ورده ده کزیتته وه، ته نانه ت باوکیشی هه ندیکه له دل گرتوو ه... وا نییه، وهستا به هزاد؟

به هزاد: نازانم (به شهریف.) تۆ چۆنت بینی، ئاغام؟ ره نگه کانی به راستیش له وانیه من...

شهریف: داخۆ ره نگه کانی تۆ زمانه قسه یان ده بێ؟ هیشتا له به رده می ئهم سه وزه دا!...

به هزاد: باشه، باشه...

(شهریف و سهروهستا دادهبه زن، شهریف گۆزه که ی هه لده گری دهیداته دهست به هزاد که هاتووه ته ژیر ئه سه که له که وه.)

شهریف: بگره

(که شهریف گۆزه که دریتۆ دهکاته وه... یان به پیکهوت یان به ئه نقهست، بی ئه وهی خوئی ناگای لی بی دهیخاته خواره وه، گۆزه که دهشکی.)

شهریف: ئاخ... به داخه وه.

به هزاد: ئه وهشت کرد.

شهریف: به ئه نقهست نه بوو.

به هزاد: (به توورپه بیه وه.) ئه گهر به ئه نقهستیش ت کرد بی چی ده بی... به ئه نقهست نه یکردوو.

(به هزاد دهگه پیتته وه، که به توورپه بیه وه دهروا، شهریف به دوایدا دیت و قۆلی دهگری.)

شهریف: پیت ده لیم به ئه نقهست نه بوو، وهستا به هزاد.

به هزاد: قۆلم به رده...

سهروهستا: راوهستن، خه ریکی چین... وهستا به هزاد؟

به هزاد: (قۆلی راده پسکینتی) یه ک قوم ئاو... شهرمه (به توورپه بیه وه دوور ده که ویتته وه و ده چیتته لای فه ره هاد و ده رویش، له ژیر دارسیودا، له م ده مه دا.)

شهریف: (به سهروهستا.) به ئه نقهست نه بوو.

سهروهستا: بیگومان، شهریف ئاغا، پیاو به ئه نقهست کاری وه ها ده کا؟

شهریف: گۆزه که م به ئه نقهست نه شکاند، به لام به ئه نقهست که له ی وهستا به هزاد...

سهروهستا: ده ده ی ئاغا...

شهریف: خودا به لا له ئاگاشتان بدا، له ئیوهش... (به توورپه بیه وه دهگه پیتته وه، ماوه یه ک ده سوورپیتته وه. دوایی ده چیتته سه ر کاره که ی خوئی.)

(له م ده مه دا.)

(به هزاد چووه ته ژیر داره که، دهستی له گۆزه که ی خویه وه ته ر ده کات و به په نجه ته ره کانی دهست ده کا به ته ر کردنی لیوی فه ره هادی نووستوو.)

ده رویش: پیاویکی توورپه ییت به هزاد: وه هام...

ده رویش: له چی توورپه بوویت؟ به که لکی چی دی؟

به هزاد: توورپه بوون به که لکی توورپه یی دیت، ئه ی چۆن توورپه نابی با پیره گیان؟ گۆزه که ی به ئه نقهست شکاند... سه سوودی به کوره که م ده با، ئه و نه ققاشی بو چییه؟ خو ئه گهر خو م نه گرتا یه چه قۆکه م ده رده کیتشا و... به لام منیشیان هه لده واسی... با هه لمبواسن.

ده رویش: په له ی چیتته؟ که س له م ویرانه یه نامینتی...

به هزاد: ئه مهش هه ر قسه یه؟ له م ویرانه یه دا به وه ی که سنگی کمان دانه کوتیوه ده بی توورپه نه بین؟ نابی کامه ران بین، نابی خوشه ویستی بکه یین، سه سوودی نه به یین، شه ر نه که یین، نه ژیین؟!

ده رویش: چاوتان ئه ولاتر نابینتی، که وتوونه ته سه ر خه یالی دنیا وه.

به هزاد: خه یالی چی، چ خه یالی تیک؟ به به رد، به ئاسن، به ته خته، من چوزانم، به بو یاخ. شتیک به فلچه دروست بکری ده بیتته خه یال؟ به لکو تو له دنیا ی خۆت بیزار بوویت لۆژ لۆژ ده گه پیتت و ده وهستی...

ده رویش: من له حالی دنیا گه یشتووم و به جیم هیتتووه ته وه... قیل و قالی...

به هزاد: من نه مکردوو، قیل و قال و میل و مالی... پیکه وه هه ر هه مویم پی قبووله، هه موو شتیکی پیروزم خوش ده وی، مرۆف ده ستکردی خۆی خوش ناوی؟

(له م ده مه دا سهروهستا، فه رمان به شاگرده کان ده دا.)

سهروهستا: ده سا ئه سه که له که لاده ن، نه قشه کانی ژیر سوانه کان ته واو...

(شاگرددهکان، هیتشتا لهسهروهه ن دهست دهکهن بهلابردنی نه و
 نهسکه لانهی فهرهاد کاری لهسهه دهکرد)
 شهریف: (خوی ددهوینتی). نه مه لایه کی نه قشه کانی لی بگردایه ته وه،
 به خوشی هیتشتا برباخهکان تازهن و وشک نه بوونه ته وه، مخابن ده بی،
 چهنده حه یفه؟ چهنه بازی مه که، مخابنه...
 سهروهه ستا: (به شاگردان). نه مان کورپنه لهسهه رخو... په له مه کهن
 (به هزادیش بربارمه تی دیتته پیشه وه.)
 به هزاد: ناگاداربن... هیدی هیدی... پروانه، نه تم ته خته یه ی سهروهه خه ربکه
 بهر نه قشه کان ده که وی، لاری مه که نه وه... سا...
 شهریف: (خوی ددهوینتی). گهر پالیتیکی پیوه بنیم، نهسکه له که به سهه ریدا
 ده که وی و نه قشه کان... پالیتیکی پیوه بنیم... پالی پیوه نیم...
 (نهسکه له لاده بری، یه که سهه له سوانه به ره و خوار نه و نه قشانه ی ژیر
 سوانه کان دهرده که ون، هه موو که سیک کاری خوی جی ده هیلتی و
 له ویدا کویونه ته وه و ته ماشای نه قشه کان ده که ن.)
 ده نگه کان: شتی وانه بینراوه، نافه رین... ده راوهسته پیت به سهه ر پیمدا
 نا!... ته ماشای نه م گولالانه بکه، به خودا نه ققاش بیت و کهس له
 سهه روی نه مه وه نیبه، (له م ده مه دا - نهسیره ناس - دیتته ژووره وه،
 ناپوره که به ریزه وه ری و شوتنی بو ده که نه وه.)
 نهسیره ناس: باره که لالا... باخی به هه شتتانه هیناوه و خستوتانه ته ژیر
 سوانه کانه وه، (پرسیار له شهریف ده که له ته کیدا وه ستاوه.) چونه،
 شهریف ناغا؟
 شهریف: جوانه
 نهسیره ناس: (نه قشه کانی به شی خواره وه پیشان ده دا.) نه مانه ش
 نه وانه ی تون، وانه نیبه؟
 شهریف: به لی.
 نهسیره ناس: ماشالا... ماشالا، نه وانه ش جوانن، دایکی دایه نت، به

نه ققاشی تو خه م ده خوا، به لام نه گهر نه مانه بینتی که یفی پیتان دی،
 منیش چهنده جاریکم پی و تووه «خه م مه خو دایه، نه مه هه وه سیکه دیت
 و دپروا» نه دی شا سه نه می به هه شتیش هه وه سی شاعیریه تی
 نه بوو؟
 شهریف: نه وه ی من هه وه س نیبه
 نهسیره ناس: ده زانم نه وینه... (پیده که نی.) هه وه ست که دریزه ی کیشا...
 بووه بریار... (به ره و به هزاد ناور ده داته وه.) فهرهادی تو نه مانه ی ژیر
 سوانه که ی دروست کردوه، وانه نیبه؟
 به هزاد: به لی، کوره که م دروستی کردن.
 نهسیره ناس: له کوییه؟
 به هزاد: نهسیره ناس.
 نهسیره ناس: نهسیره ناس؟
 سهروهه ستا: چوار رور، چوار شه و بی نه وه ی هیچ بخوات و بخواته وه، بی
 نه وه ی بخه وی شه وانه ش به چراوگ...
 نهسیره ناس: (بی نه وه ی گوی له قسه کانی سهروهه ستا بگری، به ره و
 شهریف ناور ده داته وه.) پروانه ناغا، مرؤف کوشکیکی وه های بییت
 و باخچه یه کی وه هاشی هه بییت،... که مه ی له کاسه ی بلوور ده که ویت و
 خو شه و یستت به سهه ر سینه تدا ده کیشیت و... پروانه... چوارینه یه کی
 نویم نویسی، با بویت بخوتنه وه:
 ته مه مان به سهه ر بیته، نه ی هه ردوو چاو خومار
 پرکه، خواردنه وه پرکه، به لیلوور با نه بی به تال
 چونکه نا نه م به سهه ر یه ی ژیر نه م گومه زه دا
 دیتته خوتندن ته نیا یه ک جار...
 چونه؟ ها؟ چونکه نا نه م به سهه ر یه ی ژیر نه م گومه زه دا... (ده وه ستی.)
 ناخ نه م به سهه ر یه، نه م به سهه ر یه ته نیا جاریک ده خوتنرتنه وه... (له
 سهروهه ستا ده پرسی.) وانه نیبه، وه ستام؟

سەرۆستا: (هیچ شتیک تینه گه یشتوو.) وایه...

ئەستیرەناس: وا بزنام دوا جار که هاتمه ئیره سێ رۆژ لەمهو بەر بوو؟

سەرۆستا: بەلێ بەر له سێ رۆژ تەشریف...

ئەستیرەناس: (قسە بە سەرۆستا دەبرێ) داخۆ له ژوووه زێرکارەکان له

میچ بە زێرگرتن بوونهوه؟

سەرۆستا: لێ بوونهوه...

ئەستیرەناس: با بچین تەماشایەک بکەین... فەرموو شەریف ئاغا...

(ئەستیرەناس، شەریف و سەرۆستا دەچنە ناو کۆشک، قەڵەبالی

پەرت دەبێ، هەر کەسە و بۆ سەر کاری خۆی، لەم کاتەدا بەهزاد-یش

دەچیته ژێر داریتۆه که بۆ لای فەرهاد.)

بەهزاد: (سیتیۆک له داره که دهکاتهوه و قهپالیتیکی لێ دهگرێ.) سیتیۆ

چەند جوانن، (بەدرویش.) تۆش خەریک بووی بە ژوووه ودا

بگه پیت، بۆ ناچی؟

دەرویش: نامەوی... ئەو پیاوێ کێیه؟

بەهزاد: سەرۆکی ئەستیرەناسانە... گویت لەو چوارینەیه بوو که خۆیندیوه؟

دەرویش: گویم لێ بوو...

بەهزاد: پتی تۆ جودایه و هی ئەو جودا، بەلام لەشویتیکدا یهک دهگرنهوه،

کاکه، ئیوه هەردووکتان له مردن دەترسن... هەر چۆنیک بێ، کۆرەکهی

من هیچ جوولەیهکی نهکرد؟

دەرویش: نهخێر

بەهزاد: باشه... باشه... بابخهوی...

(له دەرۆه دهنگی دههۆل و نهققاره، ئاوازیکی پێ و رەسمیک

دهژهرتیت و نزیک دهکەوێتهوه.)

دەرویش: ئەمه چیهی؟

بەهزاد: دەبێ میهمەنه بانووی فەرمانرەوامان بیت و هاتیبته ناو شار...

دەرویش: دهنگهکان بهرهو ئەم لا نزیک دهبنهوه.

بەهزاد: راسته... ئیستا دەبێ چی بکەین و نهکەین فەرهاد لهخهو به ئاگا

بهیتینهوه. (لەم کاتەدا، ئەستیرەناس، شەریف، سەرۆستا، لەناو

کۆشکەوه بەگۆر دینه دەرۆه و، شەریف و ئەستیرەناس بەرهو دهنگه

دهنگه که دهچن، سەرۆستا دار و پەردووی ناوهراست و تەشت و

مەشتی بیناسازی پیشانی شاگردەکان دەدات، فەرمان بە کرێکاران

دەدا.)

سەرۆستا: بۆ ئیره دین... ئەمه هه لگرن... ئیره خاوین بکەنهوه.

بەهزاد: (ههول ددها فەرهاد به ئاگا بینیتهوه.) فەرهاد. فەرهاد... هه لسه

کۆریم دهی... هه لسه.

سەرۆستا: (له فەرمان داندا بەردهوامه.) دەست و برد کەن... ئەم دار و

پەردوو له دهن.

بەهزاد: (هەر ههولێ به ئاگا هیتانهوهی فەرهاد دەدا.) فەرهاد... فەرهاد...

کۆریم.

دەرویش: لەسەر شانتی بنی و بیبه دەرۆه... با یارمهتیت بدهم

بەهزاد: نابێ... هەر چۆنیک بیت میهمەنه بانوو نهقشهکان دهبینی، هەر

دهشپرسی «ئهمانه کێ دروستی کردوون؟» ئەم جوړه نهقشه بیینی و...

سەرۆستا: (به کرێکاران.) دهی کۆرینه، ده ئیستا بلاوهی لێ بکەن...

هه موو بچنه باخچه که ی پشتهوه...

(سەرۆستا دهچیته پیشوازی میهمەنه بانوو، لەسەر شانۆدا جگه

له فەرهاد و دەرویش و بەهزاد کەسی دیکه نامیینی، دهنگی نهققاره و

دههۆل نزیک دهبیتهوه.)

بەهزاد: من دەزانم چۆنی به ئاگا بهیتمهوه...

دەرویش: به تەمایت چی بکەی؟

بەهزاد: (پێدەکه نی.) ئیستا که دهبینی

(بەهزاد دهچەمیتهوه، شتیک به گوئی فەرهاددا دهچریینی، فەرهاد به

جوړیک له خهو رادهچەنی.)

دهرویش: چیت به گویتیدا وت؟

به هزاد: پیم وت، ئەو نه قشانه‌ی که کردت تیکچوون، هه‌لسه وهستا
فه‌هاد... هه‌لسه...

دهرویش: گویتی لئ بوو؟

به هزاد: نابینی، بیگومان گویتی لئ بوو... پروانه ده‌جوولیتسه‌وه... ئای،
کاکیله. ئەگەر چوویتسه سەر گوژی هونه‌رمه‌ندیکی مردوو و گەر پیتی
بلیتی کاره هونه‌رییه‌که‌ت تیکچوو، هونه‌رمه‌ند هونه‌رمه‌ند بئ گوژ
هه‌لده‌ته‌کتیت و دیتسه‌وه سەر کاره‌که‌ی.

دهرویش: ئەوه به‌راستی هه‌لسایه‌وه...

به هزاد: ئەدی چۆن هه‌لسایتسه‌وه، فه‌هاد... کورم
فه‌هاد: بابە... نه‌قشه‌کانی ژئیر سوانه‌که ده‌لئ...

به هزاد: (بی‌ده‌نگی...) هیچ نه‌بوو نه... ته‌نیا توو خۆت کوو بکه‌ره‌وه... میه‌هه
بانوو به‌ریوه‌یه... هه‌رچۆنیک بیت کاره‌کانت ده‌بینیت و ده‌پرسی که کئ
کردوونی، لیره‌به... ئاگادار به... دیاره خۆ ته‌ماشای پرووی ناکه‌یت،
نه‌که‌ی ها، نه‌هی ئەو و... نه‌هی شیرین و نه‌هی ئەو ئافره‌تانه‌ی
له‌گه‌لیانان... ئەوه ده‌زانی خۆ، ئا له‌و مه‌سه‌له‌یه به‌م لاوه ئەوه‌ی
سه‌یری ده‌موچاوی بکا له‌ ملی ده‌دا... ئەمان کورم، چاوت هه‌ر له
زه‌ویدا بئ، ده‌ی، ئیمه‌ ده‌روین... بتبینم... (به‌هزاد و ده‌رویش به‌دهم
ده‌رچوونه‌وه.)

به هزاد: (له‌گه‌ل فه‌هادیه‌تی...) له‌وه‌یان هه‌ر ده‌پرسی که کئ ئەو نه‌قشانه‌ی
ژئیر سوانه‌کانی دروست کردووه، ئەگەر شه‌ریف ئاغا و فیسار پێشتر
هاتن و وتیان (برۆ...) نه‌روۆ... ده‌سا بتبینم.

(به‌هزاد و ده‌رویش ده‌چنه‌ ده‌ره‌وه... ده‌نگی نه‌ققاره و ده‌هۆل ته‌واوتیک
نزیک بوونه‌ته‌وه، چوار پێشه‌نگی پاسه‌وانی میه‌مه‌نه‌ بانوو به‌ مه‌تال
و شمشیریه‌وه ده‌پنه‌ ژووره‌وه له‌ دوو لای قالد‌رمه‌کاندا به‌ریز و
به‌رامبه‌ر یه‌ک ده‌هستن، شمشیری پاسه‌وانی لای راست خه‌ریکه‌ به‌ر

ئەو نه‌قشانه‌ ده‌که‌وی که فه‌هاد دروستی کردوون. فه‌هاد که له‌کاتی
چوونه‌ ژووره‌وه‌ی پاسه‌وانه‌کان له‌ پشت دارسیو دا خۆی ده‌شاریتسه‌وه
ئهمه‌ ده‌بینی...).

فه‌هاد: هشت، کاکه، شمیره‌که‌ت به‌ر نه‌قشه‌کانی باوکم ده‌که‌وی... هشت،
(پاسه‌وان پروو ده‌کاته لای ده‌نگی فه‌هادیه‌وه و له‌ فه‌هاد ده‌گه‌ری،
نه‌ققاره‌کان به‌ جارێک ده‌نگه‌ ده‌نگیان به‌رز ده‌بیتسه‌وه. پاسه‌وان
یه‌کسه‌ر خۆی ده‌خاته باری ئاماده‌بیه‌وه و له‌گه‌ل ئەوانی دیکه‌دا
سه‌ریان بوو پێشسه‌وه ده‌نوشتینه‌وه و چاویان به‌ زه‌ویدا ده‌خه‌ن، فه‌هاد،
سوود له‌م هه‌له‌ وه‌رده‌گری، ئەویش به‌سه‌رنوشتاوه‌ی و چاو له‌ زه‌ویدا
خۆ ده‌خزیتیتسه‌ پشتی ئەو پاسه‌وانه‌وه که شمشیری به‌ر نه‌قشه‌که
که‌وتبوو.)

فه‌هاد: (له‌پشته‌وه به‌ پاسه‌واندا ده‌ژهنی...) شمشیره‌که‌ت هه‌ندیک به‌ره
به‌و لاوه... نه‌قشه‌کانی باوکم... نه‌قشه‌کانی تیک...
(ده‌نگی نه‌ققاره‌یه‌کی به‌هێزتر قسه‌ به‌ فه‌هاد ده‌پیت و میه‌مه‌نه‌ بانوو
و شیرین و ده‌ستوپێوه‌ندیان و... ئەستیره‌ناس و دایه‌ن و شه‌ریف و
سه‌روه‌ستا له‌گه‌لیاندا دینه‌ ژووره‌وه، ئافره‌ته‌کان سه‌ریان داپۆشراوه و،
پروویان کراوه‌یه... ته‌نیا پرووی میه‌مه‌نه‌ بانوو پروو پۆشیکه‌ی وه‌کو
ده‌مامکی پێوه‌یه، به‌لام له‌ جیتی کراوه‌ی ئەم پروو پۆشه‌وه که چاوی
لیوه‌ دیاره، ئەوه ده‌رده‌خا که پرووی میه‌مه‌نه‌ چهند چرچ و پیر بووه و
تیکچوو، ئەو پیاوانه‌ی له‌گه‌لیان هه‌موو پروو له‌ زه‌ویدان و چاویان
به‌ره‌و زه‌وی خستوه، له‌شی میه‌مه‌نه‌ بانوو سه‌راسا جوان و لاو و
سه‌رنج راکیشه‌.)

ئەستیره‌ناس: (به‌چرپه‌ دایه‌ن ده‌دوینتی...) ئا... دایه... ئەمه‌ی که له‌لای
چه‌پی ده‌رگاوه‌یه، نه‌قشه‌کانی خواره‌وه شه‌ریف ئاغا‌ی کورته‌ دروستی
کردن.

دایه‌ن: ده‌ستت خۆش بئ کورم.

ئەستىرەناس: كارى ئاغا پيشانى سولتاقمان بده.

شەرىف: لە رېتى خودا واز بېتە، ئەستىرەناس... ئەوانەى من بېيىنى چ دەبى... با نەقشەكانى فەرھاد بېيىنى.

شېرىن: (كۆشكەكە پيشانى مېھمەنە بانوو دەدا.) چەند جوان بوو، تاتە... وەكو كۆشكەكانى بەھەشت.

مېھمەنە بانوو: خراپ نىيە... (رادەوستەن.) سەرۆستا.

(سەرۆستا بەو شېوھىە چا و لە زەوى دېتە پيشەوہ.)

سەرۆستا: فەرمانى گەرەمان؟

مېھمەنە بانوو: ئەمە كەى تەواو دەبى؟

سەرۆستا: ئەى بانووى گەرەمان، كارى دوو سى رۆژى ماوہ.

مېھمەنە بانوو: دوو سى رۆژ، نەبېتە دوو سى مانگ...

(رې دەكەن، سەرۆستا دەچېتە جېتى خۆى، لەم كاتەدا فەرھاد، بە

چرپە پاسەوانەكەى بەردەمى خۆى دەدوېنى.)

فەرھاد: هشت... قوالت هەندىك لانا بەيت... لەگەل تۆمە... نەقشەكان تېكەچن...

(مېھمەنە بانوو و شېرىن و دەستوېتوھند گەيشتوونەتە لای دەرگا،

فەرھاد بېدەنگ دەبى، داىەن، سەرەراى حەز نەكردنى شەرىف، دەچېتە

پيشەوہ، خۆى بەلای مېھمەنە بانوودا دەخزېتى، نەقشەكانى شەرىفى

پيشان دەدا.)

داىەن: بروان، سولتاقمانى من... ھونەرى شەرىفەكەى من سەير كەن...

مېھمەنە بانوو: چى دەلېى، داىە؟

داىەن: ئەم نەقشانە كورې من دروستى كردوون.

مېھمەنە بانوو: توخوا؟ شەرىف؟ جوانە...

(لەم كاتەدا فەرھاد چى دى خۆى ناگرى و پاسەوانەكەى بەردەمى

لادەدا و بە ھەلچوونەوہ ھاوار دەكا.)

فەرھاد: نەقشەكانى باوكم تېكەدەدى سەگاب...

مېھمەنە بانوو: ئەوہ چىيە؟ چى بوو لەوى...

(دەستوېتوھند دەشلەژى... فەرھاد بۆ پيشەوہ دەردەپەرى، لەم كاتەدا

مېھمەنە بانوو و شېرىن لەسەر قالدەرمەكاندا، لەسەرەوہن.)

فەرھاد: (چاوى لە زەويداىە.) بە شمشىرەكەى نەقشەكانى باوكم تېكەدەدا... بۆياخەكان تازەن.

ئەستىرەناس: فەرھاد.

(فەرھاد خۆى كۆكردووەتوہ و بېدەنگ بووہ.)

(پاسەوانەكان خەرىكن بېن بەگژ فەرھاددا، مېھمەنە بانوو و شېرىن

چاويان برېوہتە فەرھاد، وەك بلىتى بەرامبەر بە پەرچۆبەك ھاتوون.)

مېھمەنە بانوو: (خۆى دەدوېنى.) ئەمە چەند جوانە!

شېرىن: (خۆى دەدوېنى.) پىياو وا دەبى...

مېھمەنە بانوو: (خۆى دەدوېنى.) چاوەكانى...

شېرىن: (خۆى دەدوېنى.) گەر بتوانم بيانېنم

مېھمەنە بانوو: (قسە دەكا...) مەيگرن... ئەم لاوہ كىيە؟

ئەستىرەناس: فەرھادى بەندەتان، نەققاشە.

(لەم كاتەدا سەرۆستا لەبارىكى شېرزەو ئالۆزداىە، دەچەمىتەوہ سەر

پىيەكانى مېھمەنە بانوو و قالدەرمەكاندا.)

سەرۆستا: كەموكورى و نەزانى بېەخشن، سولتاقمانەكەم... بەزەبىستان

بەگيانىدا بېتەوہ، نەققاشىكى وەھا نەھاتوہ و نەدى، درۆم نىيە

سولتاقمانى من... چاويك بە نەقشەكانى سوانەكاندا بگىرن...

مېھمەنە بانوو: (چاوى ھەر لە فەرھادە و خۆى دەدوېنى.) ناوى...

شېرىن: (چاوى ھەر لە فەرھادە و خۆى دەدوېنى.) فەرھاد...

مېھمەنە بانوو: (خۆى دەدوېنى.) گەر بتوانم بېيىنم...

شېرىن: (خۆى دەدوېنى.) چاوەكانى...

سەرۆستا: بەزەبىت بە فەرھادى بەندەت و ھەموو كۆمەلى نەققاشاندا

بېتەوہ، ئەى سولتاقمانى من...

میهمه نه بانوو: (خۆی دهویتی.) وه لّاهى من...

شیرین: (خۆی دهویتی.) پیتکرام...

سهروهستا: سولتانی من... گهوره... بهم نه قشانه دا...

(میهمه نه بانوو ته نیا جارێکیش سهیری نه قشه کانی نه کردوه.)

میهمه نه بانوو: (به سهروهستا.) هه لّسه... وهستا فهراهادمان به سهه

نه ققاشی سههرا دامه زرانده... سههینی با دهست به کاره که ی بکات.

(میهمه نه بانوو و شیرین و دهستوپیوهند و پیشهنگی پاسه وانان،

دهچه ناو کۆشک، شهریف، که له بهردهمی فهراهادهوه رهت دهبی.)

شهریف: پیروۆز و خێردار بی فهراهاد ئاغا...

(فهراهاد به ته نیا له سههرا شانویدا دهمیتی.)

فهراهاد: (خۆی دهویتی.) ئەم کابرایه بوچی به منی وت ئاغا؟... سولتان

دهنگی چه ند خوشه... له پاپۆشی ههردووکیان به ولاره هیهچ کویتیانم پت

نه بینرا... پاپۆشی چین... ده لّیی تویتکی تازە فستقن... پروانه بووینه

نه ققاش... سههیرشمان به زهحمهت پت رزگار کرا... به ههه حال ژیر

سوانه کانی منی بین...)

(فهراهاد دیتته دواوه، نه قشه کانی ژیر سوانه کان ته ماشا دهکا...)

فهراهاد: (خۆی دهویتی.) دهست خوش وهستا فهراهاد... بوچی به منی وت

فهراهاد ئاغا؟ ئافه رینت لی بی، وهستا فهراهاد. دهسته کانت نه رزی...

ته نیا ئەوانه ی ئیره هه ندیک... هه ندیکى دى... (لهم کاته دا شیرین له

ته نیشته وه دیتته وه ژووری، فهراهاد ئەوی نه دیوه، ئەو له پشتته وه

سهیری فهراهاد دهکا.)

شیرین: (خۆی دهویتی.) سهیری کوئی دهکا... سهیری نه قشه کانی ئیره...

دهبی ئەمانه ئەو نه قشانه بن که شهریف دروستی کردبن؟ فهراهاد...

فهراهاد... چی دهبی گهر سهیری من بکه ی...

فهراهاد: (ههه له نه قشه کانی خویدا راماره، له گه لّ خویدا دهویتی...) بویاخه

سههزه نوپیه که م چون ده بریقیتته وه؟ تو ئەوهت له چه ند جوړ گیاوه

دهرهینا کورم ته نانهت باوکیشته نهینی ئەوه نازانی...

شیرین: (ههروهه له پشت فهراهادهوهیه، خۆی دهویتی.) فهراهاد،

فهراهاد، فهراهاد... پرووم تی بکهیت، چاو بهرام بهر چاو... گهر وهکو

شمشیری پرووت به رهه پرووم بییت...

فهراهاد: (خۆی دهویتی.) گولاله کانیشت... به کام خامه وینهت کیشان.

هه رگیز نایدۆزنه وه، ئافه رینت لی بی سهروکی نه ققاشان... ئافه رین وهستا

فهراهاد...

(لهم کاته دا شیرین سیویتی که له دارسیوه که کردوه ته وه و له شانی

فهراهادی دهدا... فهراهاد به په له ئاور دهاته وه... چاوی بهرچاوی شیرین

دهکه وی، پرووبه پرووی ده بیته وه... ده چه په سی، دهیه وی سهه نوی بکا و

چاوی دابگر، ناتوانی، سهیری شیرین ده کاته وه... چاوی

داده گریتته وه، سهه ری نه وی دهکا، به رزی ده کاته وه، له کویتاییدا

به دهسته کانی ده موچاوی ده شاریتته وه.)

شیرین: پرووت دامه پۆشه، چاوه کانت بو داده خه ی...

فهراهاد: چاوه کانم... (ده موچاوی به لابرندی دهسته کانی ده کاته وه.)

شیرین: من له دره گاکه ی دیکه وه هه له ماتم، ئیستا به دوامدا ده گه رپن...

زووکه... چی ده بی سهیری ناوچاوانم بکه...

فهراهاد: سهیری چاوانت ناکه م، وهک راسته وخۆ سهیری خوړ بکهیت وام

لی دی، چاوه کانم پتیکه و پتیکه ده که ن...

شیرین: ئەوانه ی منیش.

(لهم کاته دا شهریف له ده رگاوه سهیری فهراهاد و شیرین دهکات که

ئهمان نابیین و بزر ده بیته وه.)

فهراهاد: (له شیرین نزیک ده بیته وه.) تو چه ند شیت و چه ند دپوانهیت،

وهکو رهنگی سوور، وهک سههوز، وهک گولاله، وهکو ئاو کچیتکی وهکو

نه قش وههات، گهر خوّم نه گرم به دهنگی به رزهاوار ده که م، گهر خوّم

نه گرم... (شیرین له شانه کانییه وه ده گریت و ماچیتک له لاملییه وه

دهكات.)

تۆ له كه نيزه كه كاني سولتاني؟

شيرين: نه خيتر... فههاد... من ناوم شيرين - ه.

فههاد: (بهري ده دات وهك پاللي پتوه بنئ.) ئه بها... چهند دووري... من

بوومه ته گيرۆدهي ئه ستيره ي به يان.

(فههاد ديسان ده موچاوي داده پوشيته وه)

په رده

كوتايي په رده ي يه كه م

په رده ي دووهم

پيشه كي

(شهريف و فههاد و دايه ن له لاي راستي شانۆوه دينه به رده مي)

په رده ي دادراوه وه، يهك دوو ههنگاو ده نين، به وه ستاني دايه ن -

ئه مانيش ده وه ستان.)

دايه ن: هه نديك راوه ستان. ئه وه نده ي نه ماوه دلّم شهق ببات.

شهريف: يان شتيك هه به و ناته وي پيمان بلتيت و ليمان ده شارپته وه؟

دايه ن: نه خيتر، مهراق مه كه، به لام هه ر چيبه ك بيت... نه، مهراق مه كه،

كهس له م به شه دا نه ماوه، هه ر يه كه يانم نارده لايه ك، ئاخ، كوري خۆم،

ئاخ كوري خۆم، تووشي چي و چيت كردم... ئه وه ي تۆ نه قفاشي نيبه،

شيتايه تيبه، بتويستايه ده بوويه وه زير...

شهريف: هيتشتا له م قسانه گه ري، دايه... وهك بلتي تهنبا له چاره ي

منه وه يه؟

دايه ن: وايه به لام كاره كه م به تۆ رانه گه ياند با توش به ئيللان و بيللان ده بي

بيكه يت، تووشت نه كردبام، نهك له بهر شيرين سولتان و ته نانه ت

بابي خودا لي خۆش بووت له گۆر ده رچوايه...

شهريف: (به فههاد.) گويت لي بووه فههاد ئاغا؟ واته ده مه وي بلتيم...

فههاد: ئه دي هه موو ئه مانه مان باس نه كرد؟

شهريف: ديسانه وه با باسيان بكه ينه وه... سبه ي به ياني...

فههاد: (قسه به شهريف ده پري.) سبه ي به ياني دييته ژووره كه ي من،

نه ييني رهنه گه سه وزه كه مت فيتر ده كه م، ئه و رهنه گه سه وزه ي كه له سه ر

رووي زه وي دا، له من به ولاوه كهس نايزاني...

شهريف: ئه وه ي قه له مي گولا له ش...

فههاد: باسي ئه وه مان نه كردووه

شهريف: ئي... ئه وه تا ئيستا باسي ده كه ين.

فههاد: زۆر باشه، نه ييني قه له مي گولا له شت ده ده مي... ئيدي، هي ديكه

نييه، شتي ديكه له من، شتي ديكه شم لي داوا بكه.

دايه ن: (به شهريف)، شهريف-ه كه م، ئاخ شهريف ي من، عه قل و بييرت

هه موو له لاي بويا خدايه، هه موو له قه له مدايه... له كاتيكا...

شهريف: نه موت واز له م لا قرتي يانه به يته... دايه... ده...

(ري ده كه ن، شهريف به يه كجاري را ده وه ستئ.)

شهريف: ترپه تريپك هه يه؟

دايه ن: نه باه... مه ترسه... پياو بيت و...

شهريف: باشه، باشه...

(ري ده كه ن.)

شهريف: ده مويست شتيك لي بپرسم وه ستا فههاد، له وانه يه بيت سه ير

بيت، واته مهراقم كردووه، واته له دلندا به وه ي كه نه يتيه كاني

هونه رت له ده ست ده ده يت و... تووشي په ژاره نابي؟

فههاد: نه خيتر...

شهريف: زۆرت باوهر به خويه وه، بويه. له دلندا ده لتييت، ئه مانه م له ده ست

بچن چ ده بي، من چه نديني ديكه يان ده زانم، دا يانده يينم، له بهر

ئه وه يه.

فههاد: نه خيتر...

شهریف: که وای ئه ی بوچی؟

فهرهاد: تیگه یانندن درپژه ده کیشی... نه فره تی لیدا، تیگه یانندنیشی،

تیگه یانندنیشی دژواره...

(دایه ن ریگ له بهره ده می ئه و شوپنه دا ده وهستی که دوو لای په رده ی لئ

به یه ک ده گهن.)

دایه ن: هاتین...

(شهریف و فهرهادیش ده وهستن.)

دایه ن: من لیرانه دا چاوه ری ده کم، شهریف بو لای ده رگای ژووهره وه

داده به زئی بو نوره ئیشک گرتن، ده ی، وهستا فهرهاد.

(فهرهاد له دوو لاهه په رده که به ده وهستی ده گریت و ده ست ده کا به

کردنه وه یان، په رده ده کریته وه.)

په رده ی دووهم - دیمه نی یه که م

ژووری شیرین، ئه وه ی دیمه نی یه که می په رده ی یه که می تیدا بو، شه وه،

شیرین به بی ئارامی ده سوو ریته وه، له و کاته دا که فهرهاد په رده که

ده کاته وه و دپته ژووهره وه، شیرین پشتی له فهرهاد، فهرهاد ده وی...

فهرهاد: شیرین...

شیرین: (ئاوړ ده داته وه) فهرهاد.

(بهره و رووی یه کدی دین، به رامبه ر یه ک ده وهستن، به چاوی یه کدیدا

ده پروانن.)

فهرهاد: (خوئی ده ویته ی.) پروانه فهرهاد، مه گهر ده شی رووی مرؤف له

نه قشیش جوانتر بی...

شیرین: (خوئی ده ویته ی.) سمپله کانی باریک باریک و ره ش ره شه...

فهرهاد: (خوئی ده ویته ی.) تو چهند به ئاسانی به شیرین گه یشتی،

فهرهاد.

له کاتیکدا ده بوو چه ندین چپای به فرین به زینتی...

شیرین: (خوئی ده ویته ی.) شانه کانی چهند به رین.

فهرهاد: (خوئی ده ویته ی.) ده بوو ده شتگه لیک بی...

شیرین: (خوئی ده ویته ی.) جاریکی دی قوئه کانم ده گریته وه.

فهرهاد: (خوئی ده ویته ی.) ده بوایه هه والئی له قولنگان بیرسم.

شیرین: (خوئی ده ویته ی.) له گهر دمنه وه ماچم ده کاته وه.

فهرهاد: (خوئی ده ویته ی.) ده بوایه بکه ومه زیندانان.

شیرین: (خوئی ده ویته ی.) له قوئه کانم ده مگریته وه و دیسانه وه له

گهر دمنه وه ماچم ده کاته وه.

فهرهاد: (خوئی ده ویته ی.) ده بوایه له گهل له شگری زرتپوش به شهر

بهاتیتایه... له کاتیکدا تو چهند به ئاسانی به شیرین گه یشتی...

فهرهاد.

شیرین: (خوئی ده ویته ی.) تو سیوه که ت له و گرت، شیرین، یه که م جار تو

له وت گرت، پیت وت سهیری چاوم بکه.

فهرهاد: (خوئی ده ویته ی.) مه گهر ده بی رووی مرؤف له نه قش جوانتر بی.

شیرین: (خوئی ده ویته ی.) تو ئه وه ت بانگ کرده ژووهره که ت.

فهرهاد: (خوئی ده ویته ی.) جوانی گهر ئه وه نده بی ده بیته زورداری.

شیرین: (خوئی ده ویته ی.) تو نه ک سولتسان، کچیکی هه ژار بوویتایه،

شیرین، ئایا دیسانه وه تو سیوه که ت فری ده دا؟

فهرهاد: (خوئی ده ویته ی.) کورم فهرهاد، بوچی وه ها خه مباری؟

شیرین: (خوئی ده ویته ی.) هه رگیز بیرم له وه نه کرده وه که کچیکی

هه ژاریم...

فهرهاد: (خوئی ده ویته ی.) وهستا فهرهاد، وهستا فهرهاد، ئه م جوانییه

بوچی خه مبارت ده کا؟

شیرین: (خوئی ده ویته ی.) ده بوایه ئه وه ی سیوه که ت فری ده دا من بم و ئه وه ی

ده لئ ته ماشای چاوه کانم بکه هه ر من بم.

فهرهاد: (خوئی ده ویته ی.) چهند به ئاسانی به شیرین گه یشتی فهرهاد،

داخو پی گه یشتی؟ گه یشتن به و چهند شیواوه؟ چهند دووره لپت،

ریتگانگ هه موو ناديارن فه رهاد...

شيرين: (خۆی ده دويتنی). سمیلله کان باریک باریک و رەش رەش...

فه رهاد: (خۆی ده دويتنی). کورم فه رهاد، بۆچی وها خه مباری؟

شيرين: (خۆی ده دويتنی). قۆله کانم ده گريتته وه.

فه رهاد: (خۆی ده دويتنی). ئەو تا له بهردهممتدا و خۆی به دهسته وه داوه،

دهی، فه رهاد...

شيرين: (خۆی ده دويتنی). قۆله کانم ده گريت و له گهردنمه وه ماچم

ده کاته وه...

فه رهاد: (خۆی ده دويتنی). دهی فه رهاد، چاوه رپتی چيته؟

شيرين: (خۆی ده دويتنی). له گهردنمه وه ماچم ده کاته وه.

فه رهاد: (خۆی ده دويتنی). کورم فه رهاد چاوه رپتی چيته؟ ديسانه وه له

گهردنميه وه ماچی بکه.

(فه رهاد قۆله کانی شیرين ده گريت و له گهردنميه وه ماچی ده کات،

شيرين دواي ماوه يه کی دیکه له نامیزي فه رهاد وه ده خزێ، خۆی

ده خاته سه ر لاکيشه که، فه رهاد به پيوه ده مینێ، له بهردهمی لاکيشه دا

له ناو سينیيه کی گه وره ی زيوبندا سيوه دانراوه، شیرين دانه يه کی لێ

هه لده گرت و پيشانی فه رهادی ده دا..).

شيرين: ئەمه ش سيوی ئەو داره يه که سيوه که يم تێ گرتی، هه موو ئەمانه ی

ناو سينیيه که هه ر ه ی ئەو دره خته يه، (له سه رخۆ ده ست ده کا به پاک

کردنه وه ی سيوه که.) به وه ی که ناتواني ببيت، زراوم چوو...

فه رهاد: له بهرچی؟ له کاتیکدا...

شيرين: بۆ بيتده نگ بوويت؟ وت له کاتیکدا...

فه رهاد: له کاتیکدا ده مويست بلتيم، ده مزانی نۆزه ئيشکگری ده رگای

ژووره وه شه ريف بوو...

شيرين: به لێ...

فه رهاد: دايه ن کاره که ی ریکخستبوو، قالدرمه يه کی نه پينی به ره و

ژووره که ت هه بوو...

شيرين: ده زانم، به لام هه رچه ندیک بيت...

فه رهاد: شه ريف، دايه ن، قالدرمه ی نه پينی... ئەمه نده کارساناييه، ئەمه نده

ئاساناييه، شتيکی جگه له ئاسانيش، ئەمه نده...

شيرين: (قسه به فه رهاد ده برێ) تیده گم، به لام هه ر چۆنيک ديت هه ر

وه ره. هاتنت به س نييه؟ داخۆ خۆشیی به يه ک گه يشتن، رپ به

چۆنيه تیی گه يشتن و چاره سه ربييه ک نادا؟ بۆچی وه لام ناده يته وه؟

به من گه يشتنت، شه ريف و دايه ن و قالدرمه ی نه پينی له بير ناباته وه؟

فه رهاد: به تۆ گه يشتن، گه يشتنه به دنيا. بينینی پرووی تۆ، بيستنی

ده نگت، گرتنه وه ی تۆ، بينینی پرووی دنيا، بيستنی ده نگت، به ده ستی

خۆم گرتنی دنيا يه بۆ من... به لام دايه ن، شه ريف، قالدرمه ی نه پينی.

ئه وانه که هه یچيان له من نه ويستوو، ئەو تاريکیيه، ته نانه ت

گيانيشمی، ته نانه ت سه ره به ستيشمی نه ويستوو که بۆی دابنيم و له

ده ستیان بده م، ناکرێ ئاسانايي فيلباز له بير بکه م، بیری لێ بکه ره وه

شيرين، که بۆ گه يشتن به تۆ هه یچم لێ داوا نه کراوه.

شيرين: باشه، به لام، دايه نم وتی، بۆ ئەوه ی شه ريف رازی بی تۆ...

فه رهاد: (قسه ی شیرين ده برێ). جا چيه، دوو نه پينی هونه ره که ی

بده می، ئەو هونه ره ی من که چيی دی به کاری هه یچم نايی..

شيرين: گوایه چوار مانگه کارت نه کردوو.

فه رهاد: کارم پێ ناکرێ... له و رۆژه وه... که فلچه به ده ستمه وه ده گرم،

ويتنه ی گولاله ده کيشم ته ماشا ده که م گولاله که شايانی تۆ نييه...

ره شی ده که مه وه... ده بی هه موو دنيا بخه مه ناو يه ک دانه گولاله وه...

هه موو پرووناکييه کانی، هه موو ره نگه کانی، هه موو خۆشيه کانی،

هه موو خه مه کانی، دنيا... به هه موو ئوميد ده کانييه وه، واته ده بی تۆی

له ناو دابنيم، شیرين... دواي ئەوه ی که نه توانم تۆ له ناو گولاله دا

دابنيم، نه ققاشی چ بايه ختيکی هه يه...

شیرین: کهواته ناتوانی ئه رکی تاسه م بکیشی...

فههاد: من ده لئی؟

شیرین: به لئی تو... گهر ئه رکی تاسه مت بکیشایه، ده تتوانی من له ناو گولاله دابینی..

فههاد: گولاله چون وینه ده کیشری، ده زانی شیرین؟ ههر وه کو شیعر، ئاواز بو سروود دانان، ریک وهک بیناکردن، ئاسن کوتانه وه، وهک خاک کیلان... واته نه قش کردنی گولاله ش رتو شوینی خوئی هه یه، یاسای هه یه، پتودانگی هه یه... له کاتیکدا ئه و تاسه یه یه به رامبه ر به تو ههستی پیده که م پتودانگی نییه، قالبی نییه، سنور ناسی، کهوشن ناسی... ئه و نه ققاشه ی ده لئی: «من توانیم یاره که م بخه مه ناو گولاله مه وه.» پروام پچ بکه شیرینه که م، ئه و نه ققاشه ی ده لئی «من توانیم یاره که م بخه مه ناو گولاله مه وه.» یان درۆزنه، یان له خو بایی. یان هونه ره که ی به یاره که ی تیگه یشتوه، یانیش راستیه که ده زانیت و پپچه وانه که ی ده ره دا، یانیش ئه وه نده ی که تاسه به هونه ره که یدا ده ناخن، ئه وه نده به ژیری بیر ده کاته وه. ئیمه ئه گهر له هه زاردا یه کی تاسه مان توانی به گولاله ماندا بناخن.. له هه زاردا یه کی... ئه و نه ققاشی بی بایه خ ده که ین...

(شیرین نیوه ی ئه و سیوه ی پاکی کردوه ته وه ده داته فههاد.)

شیرین: نیوه ی سیوتیک بو من و نیوه ی بو تو... بوچی هیشتا به پتوهیت؟

فههاد: لیگه ری، وهها به ره و روو با ته ماشات بکه م...

شیرین: بو له نزیکه وه نه بی؟ له نزیکه وه ناشریم؟

فههاد: تو له نزیکه یسه وه و له دوور یسه وه و هه میسه، له هه موو شویتیکدا، ئه وه نده ی ئه و زمانه ی پتی ده دویت جوانی... شیرین.

شیرین: ناتوهی به ته که مه وه دابیشی؟. وهک له ناو چیمه ندا دابیشتی، به چوک دادانه وه، چوک له چوک و پروو به پروو؟

(شیرین دهستی درێژ دهکا، دهسته کانی فههاد دهگری، رایده کیشی و

به رامبه ر یه ک، ریک وهک له مینیا توره کاندا هه یه، له سه ر چوک

داده نیشن.)

شیرین: هه میسه ههر من یه که مجار سیوه که هه لده ده م؟

فههاد: تو سولتانیته.

شیرین: بیرم له وه کرده وه فههاد.

فههاد: کهواته بیرت لی کرده وه؟

شیرین: بیرم لی کرده وه، من نه ک سولتان، خوژگه کچیکی هه ژاری ئه رزه نی بووما یه.

فههاد: ئه و جا چیت ده کرد؟

شیرین: دیسان من سیوه که م هه لده دا، ئه وه ی که ده لئی سه یری چوانم بکه ههر من ده بووم.

فههاد: دلنیایت؟

شیرین: به لئی...

فههاد: خوژگه کچیکی هه ژاری ئه رزه نی بوویتایه.

شیرین: چ ده گۆزا؟

فههاد: ده بویته هی من، به هه مووته وه بو من... له کاتیکدا تو سولتان و من نه ققاش (ماوه یه کی بی ده نگی). خراپم تیمه گه، وهک نه ققاشیک

خۆم به که م نازانم، نه ققاشیم به پاشایه تیی هیندستان ناگۆرمه وه.

شیرین: که نه ققاشی بی بایه خه؟

فههاد: له بهر ئه وه بی بایه خه، چونکه تاسه می وه کو پتویست نه خسته ناو گولاله وه. به لام نه ققاشی، خو شو یستنی چاکترین و جوانترینی فیر

کردم، خو شو یستنی دنیا به ره نگه کانیه وه و به هیله کانیه وه و سه ر له نوئی ئه فراندانی.. ئه مه نه ققاشی فیری کردم، گولاله کانم...

شیرین: (قسه به فههاد ده پری.) نه من سولتانم، نه تو نه ققاشی، نه سولتانیی من، نه نه ققاشی تو لا مه به سته، ته نانه ت

گولاله کانیشتم لا مه به ست نییه. تو فههادی و من شیرین... بمرفینه،

فهرهاد...

فهرهاد: چیت وت؟

شیرین: فهرهاد، من به بی ناز کردن، بی خوناندن، بی په یوند و بی مهرج ده لیم فهرهاد، فهرهاد، پیت ده لیم من گیرودهی تو، ده لیم بمبه، ده لیم بمپینه، با هه لیبین، ئەمجاره یان دایه ن لیته نییه و شهریف لیته نییه، دنیا هه لیبستی قایل نابن، ته نیا قالدرمه ی نهیتی هه یه، ئەوهش ده سا پردی سیراته، ئەگه ر گیراین تو ده کوژن، یانیش له زیندانت ده نیتن، تا کو تایی ته مهنت هه ر له زینداندایه، هه موو ئەمهش بو ئەوهی بو تو بم. گیانه کم. له ده ستدانی سه ره ستیت لی داوا ده کری، با هه لیبین فهرهاد.

فهرهاد: (مه چه کی شیرین ده گری). برۆ...

(که به ره و پیشه وهی شانۆ ری ده کن، فهرهاد له پر راده وهستی.)

فهرهاد: راره وهستی.

شیرین: چیه؟ بوچی؟

فهرهاد: ده بی نهینیی رهنگی سهوز و قه له م و قالبی گولاله بو شهریف بنووسم و به جیتی بهیتم. (فهرهاد که له سه ره پستی مازتیک ده نووسی به ده ستیکیشی، به دهستی چه په ی، هیشتا مه چه کی شیرین-ی گرتوه.)

فهرهاد: دایه ن مهراق ده کات و دیت، که نه مانبینی شهریف بانگ ده کا، ئەمه ده بیننه وه.

شیرین: مه چه کم به رده وه به ئیسراحت بنووسه.

فهرهاد: نه خیر.

شیرین: تازارم ده دهیت، نه خیر، ناییشی، مه چه کم به رمه ده.

(فهرهاد له نووسین ده بیتته وه. به شیرین.)

فهرهاد: با برۆین..

(دیتته پیشه وهی شانۆ، فهرهاد، به ده ستیکی په رده داده داته وه، دایه یی)

له پر شیرین له نامیز ده گری.)

شیرین: (له نامیزی فهرهاددا.) ماچم بکه!

فهرهاد: نه خیر، ئیدی هی منی. تو ئە وهنده ی به هه لاتنه وه ماچت نه کمه هی منی.. (له راسته وه ده چه ده ره وه.)

کو تایی دیه نی یه که می په رده دووم

*

په رده ی دووم. دیه نی دووم

له سه رای میهمه نه بانوو-دا هۆلی تهخت لی دانان. کات ئیواره یه، هه موو ئەمانه له ماوه ی دیه نی دوومدا له پیشدا له زه رده ی ئیواره دا دواتر تاریک و پروون و ده که ویتته تاریکییه وه. میهمه بانوو و وه زیر.

میهمه نه بانوو بی هیز له سه ره تهخته که یدا دانیشتوه وه. وه زیر به پیته یه، په نچه ره کراوه ته وه. ئاسمان ده بینری..

میهمه نه بانوو: (سه ری به رز ده کاته وه، به ره وه په نچه ره ده روانی.) ئەوا ئیواره یه.

وه زیر: به لئ گه وره م، مۆمه کان هه لیکرین؟

میهمه نه بانوو: نه خیر

(ماوه یه ک پیته نگی.)

میهمه نه بانوو: ساردی کرد یان من له رزم تی که وت؟

وه زیر: په نچه ره کان پیته بده م؟

میهمه نه بانوو: نه خیر، خه ریکم ده خنکیم.

(میهمه نه بانوو هه لده ستی، که له به رده می وه زیردا رهت ده بی،

ماوه یه ک سهیری ده ره وه ده کا، دایه ی به مجوره پشتی له وه زیره و

ده دوی.)

میهمه نه بانوو: شهریف و دایه ن دووباره بو لیپرسیینه وه بانگ کرانه وه، وا

نییه؟

وه زیر: به لئ گه وره م، عه رزم کردبووی..

میهمه نه بانوو: نازار نه دران، وا نییه؟ نازار نه دران؟

وهزیر: نه خیر... فهرانتان وها نه بوو؟

میهمه نه بانوو: دلنیایت که نازار نه دراون؟

وهزیر: بیگومان، گهورم، له کاتیکدا که به دست به نده تان بوایه..

میهمه نه بانوو: (ناور دده اته وه، سهیری وهزیر دهکا.) به دست تو بوایه...

به دست تو بوایه له میژبوو هردووکیان له چوارمیخه درابوو.. له میژ

بوو هردووکیان له ملیان درابوو...

وهزیر: گهورم، شایسته بوون، دهستیان له هه لاتنی هه لاتوو کانشیدا نه بی،

به ناو کوشکدا ناخینی نه ققاش..

میهمه نه بانوو: (قسه به وهزیر ده پری.) به دست تو بوایه.. به تو بوایه،

تا هه له اتوو کانشیدا ده گیران.

وهزیر: (چاوه پری میهمه نه بانوو دهکا له قسه کانی بیسته وه. که لی

نه بووه وه.) ده گیرین، گهورم، بیگومان... ده گیرین... چوار سه د سوارم

خستوو ته دوویان... ئینجا به هه موو لایه کدا..

میهمه نه بانوو: (قسه به وهزیر ده پری.) به تو بی... به تو بی

هه له اتوو کان به چل هیستر دهبه ستینه وه و پارچه پارچه یان ده کهیت...

وهزیر: نه گهر به چل هیستری به ستینه وه و پارچه پارچه بکریت، هیشتا بو

نه ققاش هه که مه... به لام ده ست له شیرین سولتان دان، من حه ددی

نه وه م نییه، گهورم.

میهمه نه بانوو: نه گهر حه ددت هه بی نه ویش... بو وه لام ناده یته وه؟ بوچی

درؤ ده کهیت؟ تو له راستیدا مبه ستته وه، شیرین... له راستیدا تو

له نه فرت له شیرین ده کهیت، بوچی نازانین؟ بوچی ته نیا جار یکیش

نه چووی کوشکه که بیینی. درؤیه؟ نه فرت ته کهت تا راده ی ناشکرا

کردن پیوه ته وه دیاره که چند دل به کینه ییت! تو دوزمنایه تیت له گهل

شیرین- دا هه یه، وا نییه؟

وهزیر: به لی.

میهمه نه بانوو: مرؤقیکی چند به دکاری...

وهزیر: تاکه شتیک که منی ده کرده مرؤقیکی چاک نه وه له دهستی سه ندم.

میهمه نه بانوو: نه وهی تو ده کاته مرؤقیکی چاک جوانیی من بوو... من

خوم نه وه م به خشی، من به وم به خت کرد... (ماوه یه ک بیده نگ ده بی.)

له م سایه یه دا تو تاکه پیاویتی که بوته هه یه سهیری ده سوچاوم

بکه ییت. (پیده که نی.) به لام ده زانم، تو دوزمنی منیشی، نه فرت له

منیش ده که ییت، تو مرؤف نیت جانه وه ری.

وهزیر: نه وه تان له ده ست دام که منی ده کرده مرؤف.

(میهمه نه بانوو وه لام ناداته وه، دیسانه وه رووی به ره وه په نجه ره

وه رده گپری، ماوه یه کی دیکه ش سهیری دهره وه دهکا. دوایی هه ر پشت

له وهزیر ده دوی.)

میهمه نه بانوو: که مترین به دکاری له گهل هه له اتوو کان بکرئ... چوار سه د

زیره که ی تو و، توش...

وهزیر: به لی گهوره بانوو مان... زیان له تاله موویه کی هه له اتوو کان

ناکه وی... (ماوه یه ک بیده نگگی.)

میهمه نه بانوو: (خوی ده دوی نی.) ئیواریه کی چند خوش ده بی...

ئیواریه کی چند خوش ده بی خودایه... دنیا چند جوانه...

(ماوه یه ک بیده نگگی... میهمه نه بانوو ناور دده اته وه و به چاوه کانی

وهزیر دا ده روانی.)

میهمه نه بانوو: ده زانی، وا نییه؟

وهزیر: چی، گهورم؟

میهمه نه بانوو: نه وهت ده زانی که منیش حزم له فهرانده، وا نییه؟

وهزیر: هه ستم بی کرد بوو...

میهمه نه بانوو: له کاتیکدا گریمانیتی وها، له تو به ولاره به بیری

که سیتی دیدا نه هاتوو.

وهزیر: له پتی نامازه شه وه بیت بو شیرین سولتان و دایه ن ناشکرا

نەبوویون؟

میهمەنە بانوو: نەخێر... شەرم دەکرد، تێدەگەیی، شەرم دەکرد.

وەزیر: پیری زۆرزان، ژنیکی پالەوان... بەلام شیرین سولتان چۆن بوو و
هەستی نەکرد؟ هەبێ و نەبێ هەستی کردبوو.

میهمەنە بانوو: نەخێر.

وەزیر: ئەگەر خو هەستیشی پێ کردبێ، نەک هەست، تەنانەت دلنیاش
بیت...

میهمەنە بانوو: چەند خراب قسە دەکەیی، چۆن، وەکو فیکە بۆ ماران
لێدەدەیی وەها دەدوویت... لە ناخی منیشدا مارتیک هەییە، لە
شوێنیکی قوولی دلدا، پەپکەیی کردوو و دەنوێ... نەخێر، نانوی،
سەری بەرز دەکاتەو و گوێی لە با دەگری... من فریشتە نیم... هیشتا
بەم شتوویەو، هەر فریشتە نیم، تێدەگەیی؟ نیم. ناو و دەسووتی...
نازار دەچێژم... تێدەگەیی؟ نا... ئەیی وەزیری من، تێدەگەیی؟.

(میهمەنە بانوو دیسان روو لە پەنجەرە دەکاتەو، ماوویەکی بێدەنگی،
قسە دەکا.)

میهمەنە بانوو: وتبوت پەتا بەناو شاردا بلاو بوو تەو. پیم وایە دوینتی
بوو؟

وەزیر: بەلێ، بانووی گەورەمان، خەلک لە نەخۆشییان دەتلینەو،
جاریکی دیکەش لە سەردەمی باوکتاندا ئەمە رووی دا بوو. نا ئەم
ناو لەم چاوانەو بیت.

میهمەنە بانوو: هینانی ناوی بناری چیا ئاسنینیش بۆ شار لە توانادا
نییە...

وەزیر: نەخێر بانووی گەورەمان... بەرد لە چیاکەدا بەجۆرێکن، تەنیا هەر
یەک کەس دەتوانێ کاری لێ بکا، تاکە کەسیکیش بە سەد ساڵ
چیاکەیی پێ کوناودەر ناکریت. لەسەردەمی باوکی خودا
لێخۆشبوو تانیشتا گەلیک هەول درا.

میهمەنە بانوو: دەزانم. گەلیک هەول درا.

وەزیر: تا ئەم ئاوەش لەم چاوانەو بیت... چاوانەکان نەک ئاوی کیمیان لێ
دیت (میهمەنە بانوو، روو دەکاتەو وەزیر.)

میهمەنە بانوو: چیت وت؟ چاوانەکان نەک ئاوی، کیمیان لێ دەچۆرێ...
چەند سەیرە، دەقاو دەق وەکو ئەو قسەکەت کرد... پیاویکی چەند روو
ناشرینە خودایە، لەبیرتە کە بەمنی وت «دیسان ئەوەندەیی من ناشرین
نابی.» هاتەو بێرت؟

وەزیر: بەلێ، بانووی گەورەمان.

میهمەنە بانوو: بۆچی ئەوت نەکوشت و ویستت خۆت بکوژی؟ چیی بە تۆ
وت، لەبیرتە؟ «تۆ نازانی چۆن خۆت بوی، وەزیر، تۆ وەک ترسنۆکان
دلدارێ دەکەیت، تۆ تەنیا خۆت خۆش دەوێ...» ئەمانەیی بە تۆ وت، وا
نییە؟

وەزیر: بەلێ بانووی گەورەمان

میهمەنە بانوو: درۆیە؟

وەزیر: راستە... بەلام ئیوەش نازان چۆن خۆشتان بوی، بانووی گەورەمان...
میهمەنە بانوو: من؟ نازانم چۆنم خۆش بوی؟ بۆ رزگار کردنی خوشکەکەم،
تاقانەکەم شیرینەکەم.

وەزیر: (قسە بە میهمەنە بانوو دەبێ.) خۆشوێستنی خوشکەتانتان
زانێ. تەنانەت هیچ خوشکیک خوشکی خۆی ئەوەندە خۆش
نەویستوو.

میهمەنە بانوو: بەلێ وای وت، «هیچ خوشکیک ئەوەندەیی تۆ خوشکی
خۆی خۆش نەویستوو. لەمەو دواش خۆشی ناوی.» (ماوویەکی
بێدەنگی.) لەمەو دواش خۆشی ناوی...

وەزیر: ئیوە زانیان چۆن خوشکەتانتان خۆش بوی، بانووی گەورەمان...
بەلام خۆشەویستی فەرهاد؟
میهمەنە بانوو: هی فەرهاد؟

وهزير: به لئى، بانووى گوره مان، خوښويستنى ئه وتان نه زانى، ناشيزان.
ميهمه نه بانوو: وس... قسه مه كه.

وهزير: من بو ئه وهى له نازار رزگارم بېن، بېرم له خوځوشتن كرده وه، بو
له دهسته دانى ئه وهى له دهستم دا، له پارانه وه و تالانه وه به ولاوه هيچم
له دهست نه هات. له كاتيكدا كه كوشتنى ئه وه نه فرهت لى كراوش
هه بو... راسته... وهك ترسوكان دلداريم ده كرد، بانووى گوره مان...
ئىستاكه توش ههروه ها دلدارى ده كه يت، كچم، ئه وهنده ترسوكى كه
ناوئيرى ئه وه به دهست بخه يته وه كه له دهستت داوه، ئه وهنده په روښى
ئاسووده يى ئه وه يت كه له دهستى داويت، ناته وي نازارى بده يت.

ميهمه نه بانوو: وس ده لئيم، له راي خودا وس به.

وهزير: تو ئه وهنده خوشه ويستى شيرين ده زانى، ئه وهنده خوشه ويستى
فه رهاد نازانى، كچم... وهك ئه وهى شيرينت خوشده ويست و جوانيت
به و به خشى... به فه رهاد؟

ميهمه نه بانوو: (قسه به وهزير ده بړى.) خوشه ويستيم بو شيرين، يان
ده بى كه لله شيرين ببه خشم؟
وهزير: كه لله شيرين... نا، نه خيتر، ئه گهر ده ته وي ديارببه كى وا خويناوى
مه به خشه... گهر ده ته وي له نازاره رزگار بيته وه كه ده يچيڙى، بو
ئه وهى لى هه لبييت، ئه گهر ده ته وي وهك من بكه... هه ولئى خوځوشتن
بده... يانيش (له پر بيته ننگ ده بى.)

ميهمه نه بانوو: يان چى؟ بو بى دنگ بووى... يانيش چى؟

وهزير: ده توانى فه رهاد بكه يته هاوبه شى ته خته كه ت. ئه م نه ققاشه هه ژاره
خوځه تاوى سه لته نه تى تو، شيرينى زوو له بېر ده باته وه.

ميهمه نه بانوو: ئه وه تو چى ده لبييت؟

وهزير: دواتر بېر له بوونى خوځ بكه روه، ئه وه هيشتا لاوه، ئه وه هيشتا
بيست سالانه، جوانترين له شى ئافره تى هه موو ولا ته كه هيشتا ئه وهى
تو به.

ميهمه نه بانوو: تو شيتى؟ تيكچوى؟

وهزير: شيرينيش هه نديك ئاخ و ئوف ده كات و دوايى له بېر ده كاته وه.

ميهمه نه بانوو: له بېر ناكاته وه.

وهزير: له بېر ده كا

ميهمه نه بانوو: له بېر ناكا، هه رگيز نابى... فه رهاد له بېر ده كرى؟

وهزير: تو خوشه ويستى نازانى، كچم... ئيوه خوشه ويستى نازان، ئه ي

بانووى گوره مان. (بيته نكيه كى دريژ.)

ميهمه نه بانوو: په نجه ركه ان پيوه بده، هه ست به سه رما ده كه م..

(وهزير په نجه ركه ان پيوه ده دا.)

وهزير: مؤمه كان دا بگير سينيڙين؟

ميهمه نه بانوو: نه خيتر... بړو... ده مه وي ته نيايم.

(له و كاته دا كه وهزير ده چيسته ده روه.) دا به نم بو بنيره... شه ريفيش

نازاد بكه نه وه.

وهزير: فه رمانتان به جييه، بانووى گوره مان.

(وهزير ده چيسته ده روه، ميهمه نه بانوو ماوه يهك به بى جووله

ده مي نيسته وه، دواتر به رهو ته نيشت وهك پى رابكي شى يهك دوو

هه نگا و ده ني، پشتى به ديواردا ده دا و له م كاته دا:)

ميهمه نه بانوو: (خوى ده دوينى.) له شم هيشتا بيست سالانه، پووزه كانم،

زگم، مه مكه كانم، قوله كانم، گه ردنم... (سه يرى مه چه كه كانى خوى

ده كا.) مه چه كه كانم سپين، هيشتا وهك بيچووه كو ترن... ده توانى

ئه وانه بگري، به دهسته گه نم رننگ و درشته كانى خوځت ده كرى

بيانا لا وينيته وه. بيان شكيڻى، فه رهاد... فه رهاد... ئه ي خودا به چه ندم

خوشده وي... ته نيا بو ئه وه نا كه مه چه كه كانم بگري، يان سه رى بنيته

سه ر مه مكه كانم... ئه وهى ده يه وي، قسه ده كا، شيت بووه. ته نيا

گو شتم نيبه... دل شمه، سه ر شمه.. تاسه ي بيستى ده ننگه، بينينى

ده موچا و ته... خودا به چه ندم خوځ ده وي، ئيستاكه... ئيستاكه... كه

هیچ ئومیددیکم نییە... چەند بێچارەم، بێچارەبیم لەوانەیە لە بێ ئومیددیمەوە بێ... دلم وەک زامیکی قوولە... چۆن بەرگە ی ئەم هەموو نازارە بگرم... خەریکم دەتۆیم... بکۆژن، وەک دڵە سەگتکی هار... بکۆژن، یانیس من ئەوان دەکوژم... شیرینەکەم، تاقانەکەم، خوشکەکەم، دەتکوژم... فەرهاد ئە ی خوشەویستم، فەرهادی هەموو شتییکم، خۆینی تۆ دەپۆیم. مرۆقینە بە زەبیتان بە مندابیتهوه... خودایە چیم بە بێردا گوزەر دەکا... من بێر لەچی دەکەمەوه؟ دەبێ بێر نەکەمەوه، تەنانەت بێر لە بێر نەکردنەوهش... ئەو پرووناکییە ی سەر دیواری بەرامبەر چییە؟ دەبێ خۆرەتاوبی؟ دەبێ بێر لە هیچ نەکەمەوه، تەنانەت بێر لەو هەتاوهش کە لە دیواری بەرامبەر دەدا... فەرهاد... شیرین... شیرینەکەم... خوشکی خۆم، دەبویە بێتە تاقانەم، من ئەوم رزگار کرد، من رزگارم کرد... من رزگارم کرد، من، من... دەبێ پەشیمان بوومەوه؟ نەخێر، ئەگەر ئەوئەندە جوان بێمەوه... فەرهاد... دیسان ئەوئەندە جوان بێمەوه، دیسانەوه ئەگەر داوای ئەو کارەم لێ بکەنەوه... فەرهاد، فەرهاد... ئەگەر هەر ئەو شتەم لێ داوا بکەنەوه، بۆ رزگار بوونی شیرین، من دیسان... ئایا پەشیمانم؟ تیشکەکە ی دیواری بەرامبەر دەتەنیتەوه، وەک شەکرای تووتێرک لەسەر دیواری... شەکرای بۆ بهێنم، تۆ حەزت لە شەکرای شاتووه. داخۆ پەشیمانم؟ پەشیمانم؟

(لەم کاتەدا دایەن دیتە ژووورەوه، لەلای دەرگادا بەترس و پەرتیشان، لەگەڵ میهمەنە بانوو دەدوێ.)

دایەن: سولتانەکەم میهمەنە بانوو: (رادەچەنێ، سەیری دایەن دەکا.) ئا... دایە تۆی؟ بۆ لەلای دەرگاوه وەستاوی؟ دە وەرە... زۆربان زویر کردی؟ (دایەن، بەرەو میهمەنە بانوو دەچێ، کە لێی نزیک دەبیتەوه کێنووش دەبا، دەگری، میهمەنە بانوو دەستی دایەن دەگرێت و هەلیدەگری.)

میهمەنە بانوو: هەلسە... مەگری... مەگری، دڵتیم... مەگری... (میهمەنە بانوو لەسەر لاکتیشەدا دادەنیشێ، دایەنیش لە زەویدا، لە خوار بێتەکانی میهمەنە بانوودا دەچەمیتەوه.)

میهمەنە بانوو: لەژوواریکی دیکەدا، لەسەردەمیکی دیکەدا، دیسان من وەها دادەنیشم، تۆش دیسان وەها لە خوار پێتەکاندا بووی. چاودێری نەخۆشیکمان دەکرد. نەخۆشیک لە پێتەفی مردندا... نەخۆش چاک بوووه، بوو بە دلداری، بوو بە مەل، لە هێلانەوه هەلغری... دایەن: وەللا من گوناھم نییە، سولتانێ من، مەل لە موو باریکترە... بیللا گوناھم نییە..

میهمەنە بانوو: کەس گوناھی نییە... شەریفیش نازاد دەکەنەوه. دایەن: دەک ئەوهی دەستی بۆ دەبە ی بێتە تیشک، خودا تۆ... میهمەنە بانوو: (قسە ی دایەن دەپۆی.) نازار و ئەشکەنجەیان نەدایت خۆ، وا نییە؟ دایەن: نەخێر.

میهمەنە بانوو: باشە، ئە ی تۆ چۆن، کە من لە باوہشی تۆدا لە دایک بووم.

دایەن: (قسە ی میهمەنە بانوو دەپۆی.) ئاخ جەرگم، ئاخ سولتانەکەم... ئاخ رۆلە ی خۆم... دایکایەتی، دلی دایک بەرگە ناگری. مندالیکی گیاندارت دەبێ، دلیکی وەک بەردی دەبێ... هەموو شتیکی لە دایک دەوی، وەک جووجەلە، وەک ئەو جووجەلانە ی هەرگیز گەورە نابنەوه، هەر دەبێ بیاندەبیت، هەر دایک دەبێ پێیان بێخشی، ئەبوانە هەمیشە هەر داوا دەکەن... ئەگەر شەریفی من مەراقی نەققاشی نبوایە منی بەوه ی کە «دایە دەمەوی نەهینی بۆیاخ فێریم.» تووش نەکردایە... میهمەنە بانوو: دەزانم... پەشیمانیت؟

دایەن: دەکری پەشیمان نەبەوه؟ هەزار جار، سەد هەزار جار پەشیمانم، زیادەپۆیم کرد. پیاویکی بێگانەم خزاندە ناو حەرەمتانەوه..

میهمه نه بانوو: یه کدیبان ماچ کردووه... یه کدیبان ماچ کردووه، و انییه؟
 به هر حال یه کدیبان هر ماچ کردووه... فهاد، گنم رینگ، به دهسته
 درشته کانییه و مه چه کی سپیی شیرینی گرتووه...
 (له پر قسه کانی ده پرت و له په نجره دور ده که ویتووه...)
 میهمه نه بانوو: تینوو بووم... گهرووم وشکه وه بوو...
 دایه: شه کراوت بو بهیتم... تو چه له شه کراوی شاتوو ده که ییت...
 میهمه نه بانوو: نه خیر... ناو... ده بی لیتره بی...
 (دایه له سوراحیی ناو ژووره که وه ناو ده هیتم و ده دات... میهمه نه
 بانوو ناو که ده خواته وه...)
 میهمه نه بانوو: وه ک خوین شله تینه... دیسان په تا له شادا بلا بووه ته وه.
 دایه: شه ریفیشم ده یوت... ده لئین هوبه که چا و گه کانه... پرژتیک ده بی تم
 شاره بهم هوبه وه نغرو ده بی... (ماو هیه کی بیده نگي...)
 میهمه نه بانوو: که واته شیرین منی هر گیز خوشنه ده ویست.
 دایه: نه مه چون قسه یه که، سولتانی من... گونا هی کچه که هلمه گره...
 خودای هیه... گیانی به تو ده به خشی...
 میهمه نه بانوو: منی جی هیشت و هله هات... فهادی له من پتر
 خوشده وی...
 دایه: نه خوشه ویستییه جودایه...
 میهمه نه بانوو: نه خوشه ویستییه که ده لئی له خوشه ویستییه خوشک
 جودایه، که واته له خوشه ویستییه دایک و باوک به رزتره.
 دایه: به رزتر نییه، جورتیکی دیکه یه.
 میهمه نه بانوو: نه گه تو تووشی تم جور خوشه ویستییه بوویت که
 جورتیکی دییه، شه ریفیت به جی ده هیشت و هله هاتی؟
 دایه: من پیره ژنتیکم... دواي تم تمه نه...
 میهمه نه بانوو: نه گه گنج بوویتایه... باوکی شه ریف نه ک پار، که گنج
 بووی بمر دایه. نا نه وسه نه گه تووشی فهادیک بوویتایه؟

دایه: نازانم... چوزانم؟ له شادا پاکیزه ناویک هیه، میرده که ی ناسنگه ر
 بوو. پیتی ده لئین پاکیزه ی ناسنگه ر... بووکی شه ش مانگه بوو که
 بیوژن بوو، زگیشی پر بوو... مندالئیکی بوو، کورپکی وه ک گوئی کی
 رووناکیی بوو... پاکیزه ی ناسنگه ر پرچی خوی کرده گسک و
 منداله که ی پیگه یاند... نه ونده خوازینی که ره وه ی هه بوو، شووی
 نه کرد. ته نانه ت گه وره ترینی زپرنگه رانیش داوای کرد...
 میهمه نه بانوو: گه وره ی دهسته ی زپرنگه ران فهاد نییه. نه گه فهاد
 له به رده می پاکیزه دا پیدا بوایه.
 دایه: نه و سه رده مانه فهاد له کووی بوو؟ پاکیزه ی ناسنگه ر په نجا سالان
 بوو، نه فهادی نییه...
 میهمه نه بانوو: (قسه ی دایه نه پری). فهادی نییه، یان فهادیکی
 دی، فهادی تووش نه هاتووه...
 دایه: واته. شیرین که هله هات کاریکی راست بوو؟ نیستا له وه تووره
 بوو بوویت که تووی جی هیشت و هله هات...
 میهمه نه بانوو: تووره نه بووم، دایه... یانیش با تووره ده بووم... سه رم لی
 شیواوه... دلره قی ناخی داگرتووم، مومه کان داگیرسینه.
 (دایه نه دست به هله کردنی مومه کان ده کا.)
 میهمه نه بانوو: لیگه ری... لیگه ری... نه وانه ش بکوژتینه وه که
 داتگیرساندن... ده مه وی دلره قی ناخم پر پر بکا... با دللم به رگه ی تم
 به سه ره اته ی نه گری... ده مه وی له ناوهرسته وه دوو که رت بی...
 دایه: (نه و مومانه ی کوژاندووه ته وه که دایگیرساندبوون.) خودا نه کا...
 (ماو هیه کی بیده نگي...)
 میهمه نه بانوو: دایه، داخو من نیستاش په سند ده کرتیم؟ ده کرتی خوشیان
 بویم؟ ده بی که سیک گیروده ی من بی؟ نالیم، په سند بکرتیم؟ بهم
 شیوه پیرییه مه وه.
 دایه: (قسه به میهمه نه بانوو ده پری.) که ده لئی نافرته بچی ته نیا

بریتییه له ده موچاو؟ عه قلی تو، بیری تو خو هیشتا له شت، کچی خۆم، له شت ههروه کو په یکه وایه... خودا هه یه، ته نانه ت له شی شیرینییش له لای ئه وهی تۆدا وهک سه روو داره بی وایه. پروانه، سولتانه کهم له شارد، زهرا ناویک هه بوو، کچی عه لیزادهی کاروانچی بوو... ئاوله تیکی دابوو... مشتییک نۆکت به روویدا بکردایه، دانه یه کی لی نه ده که وته سه ر زهوی، به مجۆره... ئه ویش له شیکی بوو... له به رده می ئه وهی تۆدا، به کالآ نه ده ژمیردرا، به لام... خودا ئیدی له شیکی به ویش دابوو، پووزه کانی، مه رمه ر، ناوقه د، گه ردن... باوکیشی ده وله مند بوو... لاوان له یه کدییاں ده داو شه رپان بوو له سه ری، ئه ویان ده یوت من خوازینییی بو ده نیرم، ئه میان ده یوت نه خیر من...

میهمه نه بانوو: که واته باوکی ده وله مند بوو؟

دایه ن: کاروانیکی به ره وه هیندستان ده چوو و کاروانیکی به ره وه به غدا... به لام له به رده می گه نجینه ی تۆدا هی ئه و دلۆپیکی ناو ده ریا بوو... تو سولتانیکی گه وره و گرانیته... چاویکت له کام پیاو، له کام شازاده بیته... کر نووش بو به ریته نایا؟

میهمه نه بانوو: تۆش وهک وه زیر قسه ده که یته، دایه... به لام من، تو من ناچاری ئه م قسانه کرد، من به ره و کوئ ده چم؟ من به ره وچی...

دایه ن: (قسه به میهمه نه بانوو ده بری). شتیکی خراپم وت؟ دل م شکاندی؟ خودا گیانم بستینی... من پی ره ژنیکی بی ئه قلم... (ده گری).

میهمه نه بانوو: مه گری، وس به، وس ده لیم... شتیکی خراپت نه وت، نه خیر... خه تای منه... وس، مه گری، به رگه ی بینینی مرۆقتیک ناگرم که بگری... من به خۆم ده مه وی له سه ر زه ویدا دابنیشم و سه رم بنیمه نیو دوو ئه ژنۆمه وه، به نالینه وه بگریتم...

دایه ن: رۆله م، سولتانه کهم، دایه نت به قوربانت بی... پییه کانت ماچ ده که م

خۆت ئه وه نده ئازار مه ده. هه ر چۆنییک بیته هه ر ده ستگیر ده کرتین، نه زانییه ک بوو و شیرین کردی... گه وره له هه له ی بچووکان خۆش ده بین... فه رهاد بکه وه زیر و ماره یان له یه ک بی ره و، ماره هه موو خه وشیک داده پۆشیتته وه... دو عای ته مه ندرتیژیت بو ده که ن... زۆریش بو یه کدی گونجاون.

میهمه نه بانوو: زۆر شیای یه کدین؟

دایه ن: وهک دوو گیتلاس...

(له م کاته دا وه زیر دیتته ژووره وه.)

وه زیر: ئه ی بانووی گه وره مان... هاتنه وه..

میهمه نه بانوو: (به بی هۆش). کی؟

وه زیر: شیرین سولتان و نه ققاش..

میهمه نه بانوو: له خۆبانه وه هاتنه وه؟

وه زیر: نه خیر... بانووی گه وره مان... ده ستگیر کران.

میهمه نه بانوو: هه ر ئیستا هه ر دوو کیان بهینه ئیره.

وه زیر: ته نیا شتیکتان عه رز ده که م...

میهمه نه بانوو: چی؟ ده ته وی چی بلئی... زوو که...

وه زیر: نه ققاش برینداره...

میهمه نه بانوو: چیت وت؟ فه رهاد برینداره؟ برینه که ی سه خته؟. شیت بووی؟ تو ده لیتی چی؟

وه زیر: برینه که ی سه خت نییه، خه متان نه بیته، هیچ سه خت نییه.

میهمه نه بانوو: باشه، ئه ی چۆن ده بی؟ ئیمه چیمان به تو وت.

وه زیر: لیبوردن بفه رموون. بانووی گه وره مان... سواره کانم که

هه لاتوو هه کانیان گه ماروو داوه، نه ققاش به رنه گاریان بووه ته وه. له

نه ققاشیک چاوه پروان نه ده کرا بانووی گه وره مان، به لام ئه و شه ی تانه

وهک رۆسته می کو ری زال جه نگاوه. شیرین سولتانیشی له پشتی

خۆی سوار کردوو... به مجۆره بووه... له به ر ئه وه وه ها بووه... دواتر

شیرین سولتان له ئەسپ بەریووتەو و توانیویانە نهققاش دەستگیر بکەن.

میهمەنە بانوو: شیرینیش بریندارە؟ کە لە ئەسپ بەریووتەو دەموچاوی...
وەزیر: (قسە بە میهمەنە بانوو دەپێ.) نهخێر، بانووی گەورەمان... تەنیا کلاووی ئەژنۆی هەندیک ئیشتی پێ گەییوو... بەلام تەنانهت ناششەلێ... دەموچاویان، دەموچاوی جوانیان هیچی لێ نههاتوو... بیری وها نهفرموون. هەردووکیان پێکەوه بهیتمه خزمەت؟
فرمانیکی وها تان فرمووه... بەلام ئەگەر جودا جودا...

میهمەنە بانوو: (قسە بە وەزیر دەپێ.) لهبەرچی؟

وەزیر: ئەگەر بەمن بێ... ئەگەر بە بنده تان بێ، گونجاوتر دەبوو...

میهمەنە بانوو: باشه... شیرین بهیتنه... زووکه... بۆ وهستاوی، دهی

دایەن: سوپاس بۆ خودا... سوپاس بۆ خودا

(وەزیر دەرچوو، میهمەنە بانوو رەنگدانەوه کانی سەر دیواری خۆر

پیشانی دایەن دەدا.)

میهمەنە بانوو: سەیری ئەم تیشکانە بکە، دایه...

دایەن: تیشکی چی؟ له کوێ؟

میهمەنە بانوو: ئەمانە دەلێم...

دایەن: خۆرئاوا دەبیت و تیشکی دیاره.

میهمەنە بانوو: ئەگەر دەرتهوێ بڕۆ، دایه...

دایەن: خۆت دەزانی.

میهمەنە بانوو: بڕۆ... بڕۆ

(دایەن دەردهچێ، میهمەنە بانوو وەک شتییک کە هەرگیز نهبینرایێ بە تیشکی خۆری سەر دیواره که دا دەروانی، دەستی دهخاته سەر دیوار، تیشک دهکهوێته سەر دەستییهوه... دەستی دهکشیتتهوه، دیسان له سەر دیواری دادهنیتتهوه. لهم کاته دا شیرین دیتته ژوورهوه، سەیری ئەوه دهکا که تاتهی چی دهکا، شپوهی ههلبزرکاوه.)

شیرین: تاته...

میهمەنە بانوو: (ئاوردەدانەوه، شیرین دەبینی.) شیرین، خوشکه کهم...

تاقانە کهم (میهمەنە بانوو پتر بەرهو شیرین دهچێ و له باوهشی

دهگری.)

میهمەنە بانوو: ئەژنۆت زۆر نهییشتا... ئەی شویتنیکی دیکهت هیچی لێ

نههات. (شیرین له ئامیژی تاتایهوه دهخزی.)

شیرین: نهخێر... هیچ شویتنیکم هیچی لێ نههاتوو.

میهمەنە بانوو: ئەژنۆت؟ سەریزیشک بانگ بکەم؟

شیرین: پتوبست ناکا... ئەژنۆم چیی دی، هەر ئیشتی نییه.

میهمەنە بانوو: چەند زویر بووم، چەند ترسام.

شیرین: چونکه من زویرم کردی..

میهمەنە بانوو: (قسە بە شیرین دەپێ.) لینگه ری. لینگه ری، ئیمە

خوشکه گورهکان، هیشتا تاتا نیمچه دایکه کانی وهکو من...

شیرین: (قسە میهمەنە بانوو دەپێ و سەیری چاوه کانی دهکا.) به

تهمای چی له فرهاد بکە؟

میهمەنە بانوو: فرهاد؟ چیی لێ دهکهم؟

شیرین: بهلێ

میهمەنە بانوو: هیشتا بیرم لهوه نهکردووتهوه... بهلام نیگه ران مه به،

ئازاری نادهم، (پێدهکهنی،) تەنانهت فرمانی له مل دانیشی

نادهم.. تەنانهت ناخه مه زیندانیسهوه...

شیرین: باشه ئەدی چی دهکە؟ فرهاد، من... چیمان لێ دێ؟

میهمەنە بانوو: سەیره، وهک بلێی تاوانباره که من بم، وا منت خستووته

به لێپرسینهوهوه.

شیرین: لێمان خۆش دهبی. بهلام منیش خۆم به تاوانبار نازانم.

میهمەنە بانوو: من گوتم تۆ تاوانباری؟

شیرین: وهکو تاوانبار بم گوتم...

میهمه نه بانوو: باشه، تاوانبار منم؟

شیرین: نه خیر تاتا، تو ته نیا تاتا نیت، حوکمداریشی، ئیمه نهک له مائی تووه، له سه رای حوکمداریشه وه هه لئا تووین. حوکمداریش سوارهی له دواماندا نارد. هه لئا تووه کانی گرت... ملمان له موو باریکتره... میهمه نه بانوو: من تاتای تووم، ته نیا تاتا... که سوارم به دو اتاندا نارد نهک وهک حوکمدار... تاتا بووم... بو کوئی ده چوویت؟ ده بوو یته چی؟ قهت بیرت له وه کرده وه.

شیرین: نه خیر، بیرمان له وه نه کرده وه.

میهمه نه بانوو: نالیم بیرتان لی نه کرده وه، ده لیم بیرت لی نه کرده وه... شیرین: منیش ده لیم بیرمان لی نه کرده وه... که من چیی دی بیر ناکه مه وه، فه رهاد و من، ئیمه بیر ده که ینه وه. یانیش بیر ناکه ینه وه. که من چیی دی هه ناسه نادهم، فه رهاد و من، ئیمه هه ناسه ده ده یین، ده سا من... میهمه نه بانوو: (قسه ی شیرین ده بری). بوو یته ته مرؤ قیکی ته و او جیا واز... شیرینیکی ته و او جیا واز، تو ئه مه نده ده گو پیت... تو... شیرین: (قسه ی میهمه نه بانوو ده بری). ده سا من نیم، تاتا..

میهمه نه بانوو: ته نانه ت ئیوهش نین..

شیرین: به لی، ته نیا ئه وه هیه...

میهمه نه بانوو: تیده گه م... زور باش تیده گه م... ده زانم له چ باریکدایت، چون خوشه ویستی ده که ییت. ده زانم... خوشه ویستی واتای چیی، منیش...

شیرین: (وه کو کرووزانه وه یهک هاوار ده کا. تاتا...)

میهمه نه بانوو: چیی؟ چی بووه؟

شیرین: (باوهش به میهمه نه بانوودا ده کا.) تاتا... تاتا هه لبه ته که س وهک تو خوشه ویستی نازانج، ئه وه من... ئه وه ئه م به دئم که... ئه وه ئه م خوشکه شت گه واهی... گه ر بتوانم قسه بکه م، بتوانم بیر بکه مه وه، گه ر بتوانم فه رهاد خوش بوئ و له مائی تووه بتوانم هه لیم، گه ر بزم،

ئه گه ر بزم ئه مه به تو...

(میهمه نه بانوو، خوئی له ئامیزی شیرین- وه ده خزینی و قسه ی پی ده بری.)

میهمه نه بانوو: ئیستا واز له م قسانه به یینه.

شیرین: تو ئه و شته ی که هیچ ئافره تیک له هیچ ده میکدا به که سی نادا، به منت به خشی... تو خوشه ویستی له هه موو که سیک، له هه موومان... میهمه نه بانوو: تووش بوو یته هه ر وات نه ده کرد؟ بو وه لام ناده یته وه؟ له کاتیکدا من دلنیام، که تووش هه ر ئه و شته ت ده کرد... دلنیام... ده تکرد، وانییه؟

شیرین: ئه گه ر یه کسه ر وه لام نه ده مه وه... به هه له له من مه گه، تاتا، ئه گه ر یه کسه ر وه لام نه دایه وه، له وه وه یه که ها توومه ته سه رباریک درؤم پی ناوتریته وه، ناوه وم وا روونا که، وهک باخچه یه ک به هاری تیدا گه شایته وه... به لی تاتا، منیش هه ر ئه و شته م ده کرد... (ماوه یه کی بیده نگی.)

میهمه نه بانوو: تووش ئه و شته ت ده کرد... هه ر ئه و شته... دوایی؟ باشه دوایی تووشی فه رهاد بوو ییت، له و کاره ی که کردت په شیمان نه ده بوو یته وه؟

شیرین: راوهسته، با بیری لی بکه مه وه تاته... راوهسته بیر بکه مه وه... پرسیری چیم لی ده که ی... نازانم... نازانم...

میهمه نه بانوو: که ناوه وت وه کو باخچه یه کی به هار گه شا وه یه؟ که چیی دیکه درؤت نه ده وت؟ بیر بکه ره وه، ئه گه ر تو نهک وهک ئیستا به ده موچاویکی مرؤ فانه ی وه ها لاو و گهش و وه کو نه قش، وهک میوه، وهک سیبه ر نه بوو یته یه، ئه گه ر له سه ر ملتا، شپوه ی منت هه ل بگرتایه و تووشی فه رهاد بوو یته یه؟ په شیمان نه ده بوو یته وه؟

شیرین: په شیمان... په شیمان ده بوومه وه تاتا... ده بووم.

(شیرین داده نیشی، ده ست به گریان ده کا. میهمه نه بانوو له ته نیش ت)

شیرین-هوه داده‌نیشی، ده‌ست به‌پرچیدا ده‌هینی.)

میهمه‌نه بانوو: بۆچی ده‌گرییی؟

شیرین: پیتم وایه تۆش په‌شیمانیت.

میهمه‌نه بانوو: من تووشی فه‌رهاد نه‌هاتووم که..

شیرین: چی ده‌بی با بیی، تا ئیستا که بیرم له‌مه نه‌کردوو ته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه

بووه که بیرم له‌و تازاره نه‌کردوو ته‌وه تو چه‌شتووته و چونکه من،

ته‌نیا بیرم له‌خۆم کردوو ته‌وه.. بۆیه..

میهمه‌نه بانوو: (قسه‌ی شیرین ده‌بری.) مه‌گریی، مه‌گریی... من تووشی

فه‌رهاد نه‌بووم... من په‌شیمان نیم... (ماوه‌یه‌ک بیده‌نگی.) به‌لام له‌به‌ر

ئه‌وه‌ی تووشی فه‌رهادیش نه‌بووم، دلّم له‌باخچه‌یه‌کی به‌هاره‌ ناچی،

واته‌ درۆشم پی ده‌کری.

(میهمه‌نه بانوو هه‌لساوه‌ته سه‌ریی.)

شیرین: تو درۆ ناکه‌یت تاتا، ناتوانی درۆ بکه‌یت.

میهمه‌نه بانوو: ده‌توانم بیکه‌م... به‌لام چۆنیش... منیش بوومه مرۆڤیکی

ته‌واو جیاواز، شیرین... ده‌ستی یه‌کدیمان توند گرتبوو و ریمان ده‌کرد،

له‌پر بروسکه‌یه‌ک که‌وته نیتوانانه‌وه.

شیرین: چه‌ند سه‌یر قسه‌ ده‌که‌ی، تاتا

میهمه‌نه بانوو: نه‌(چه‌ند سه‌یره) و نه‌ چه‌ند ترسناک... خو ئه‌گه‌ر بزانی

چه‌ند ترسناک بیر ده‌که‌مه‌وه.

شیرین: تاتا، فه‌رهاد؟

میهمه‌نه بانوو: مه‌ترسه... پیتم گوتی فه‌رمانی ئه‌وه ناده‌م که له‌ ملی فه‌رهاد

بدن، ئه‌وه‌نده‌ی که فه‌رمانی ئه‌وه ناده‌م له‌ ملی فه‌رهاد بدن...

شیرین: (قسه‌ی میهمه‌نه بانوو ده‌بری.) منت خو‌شده‌وی... من بی ته‌وه...

من نیم ئه‌وه‌یه... من...

میهمه‌نه بانوو: ئیستا تو برۆ... من له‌گه‌ل فه‌رهاددا قسه‌ ده‌که‌م... نه‌خیر

بمیته... نه‌خیر برۆ... ده‌بی ته‌نیا له‌گه‌ل فه‌رهاددا قسه‌ بکه‌م...

شیرین: دوا‌یی؟

میهمه‌نه بانوو: ئه‌گه‌ر به‌ده‌ست دایه‌ن بی ده‌موده‌ست ماره‌تان ده‌بری و چل

رۆژ و چل شه‌و شاییتان بو ده‌گیتری...

شیرین: تاتا گیان...

میهمه‌نه بانوو: گوتم ئه‌گه‌ر به‌ده‌ست دایه‌ن بی، نه‌موت به‌ده‌ست من...

کاره‌که هه‌مووی ئه‌وه‌نده‌یه که من چه‌ند له‌ کاروباری خو‌شه‌ویستی

تیده‌گه‌م... چه‌ند ده‌زانم...

شیرین: له‌ هه‌موو جیهاندا تو...

میهمه‌نه بانوو: ده‌سا برۆ... ده‌ی

(وه‌کو پال به‌ شیرینه‌وه بنی، له‌وه‌رگایه‌وه که بو حه‌ره‌م ده‌چی، ده‌ری

ده‌کات و ده‌گه‌ریته‌وه..)

میهمه‌نه بانوو: (خۆی ده‌دوینی.) من... له‌ هه‌موو جیهاندا.

(وه‌زیر دیته ژووره‌وه.)

میهمه‌نه بانوو: تو... له‌وی، له‌لای ده‌رگاوه چاودیری ئیمه‌ت ده‌کرد، گویت

له‌وه‌ قسانه‌ گرتبوو که له‌گه‌ل خوشکمددا ده‌مانکرد؟

وه‌زیر: به‌لئی، بانووی گه‌وره‌مان.

میهمه‌نه بانوو: بیر له‌ شکاندنی شتگه‌لیک ده‌که‌مه‌وه، له‌ پارچه‌ پارچه

کردن و نابوود کردنی شتگه‌لیک، له‌ خوین رشتن... وا دیاره‌ خوینی تو

ده‌رپترم...

وه‌زیر: چه‌ند باش ده‌بوو، بانووی گه‌وره‌مان.

میهمه‌نه بانوو: فه‌رهاد به‌ینه.

وه‌زیر: منیش له‌ خزمه‌تتاندا بام؟ یان ده‌تانه‌وی ته‌نیا له‌گه‌ل نه‌ققاشدا بیت؟

ته‌نیا هه‌ردووکتان بن شیاوتر ده‌بی، بانووی گه‌وره‌مان.

میهمه‌نه بانوو: نه‌خیر... ئیشک‌گره‌کانیش بابینه ژووره‌وه.

وه‌زیر: فه‌رمانتانه، بانووی گه‌وره‌مان.

(وه‌زیر ده‌چیتته ده‌ره‌وه، میهمه‌نه بانوو به‌ کاوه‌خۆ ده‌چیتته پیشه‌وه و

له سهر ته خسته كه پيدا داده نيشي. چوار پاسه وان دینه ژووره وه. له دیوی ژووره وهی دهرگاوه دوه وستن. شانۆ تاریک و روونه، کاتیک پرده داده درپتته وه، ئەم تاریک و روونییه ته واویک تاریک ده بی. وه زیر و فهرهاد دینه ژووره وه. وه زیر نه بی هه موو پیاوه کانی دیکه چاویان له زهویییه. فهرهاد به پرتیکی تاییه ته وه دیتته پیشه وه و سلاو ده کا. (میهمه نه بانوو: وهک له ئاغه له وه مه ر بدزیت، خوشکه که مانت فراند، وهستا فهرهاد. سه ر یازمان کرده سه رتان، خۆت به دهسته وه نه دا. . فهرهاد: خۆ به دهسته وه دان ره وشتی ئیمه نییه، سولتانی گه وره م. میهمه نه بانوو: به شه ره اتی، مه گه ر تو نه ک ته نیا نه قش دروست کردن، جهنگ کردنیش ده زانیت. فهرهاد: ده یزانم سولتانی گه وره م. میهمه نه بانوو: تو مان به سه ر نه ققاشی سه رامان دامه زران، له کاتیکدا ته نیا جاریکی دی نه قشه کانتانمان نه دیتته وه. . فهرهاد: نه قشه کانتانمان نه بیینی؟ نه قشه کانی ژیر سوانه کانی کوشکه که ی شیرینیشتان نه دی؟ میهمه نه بانوو: نه خیر. فهرهاد: بۆ له بهر چی؟ میهمه نه بانوو: (قسه به فهرهاد ده پری). سه رت به رز بکه ره وه، فهرهاد. ته ماشام بکه. له سه ره وه تا نینۆکی پی سه یرمان بکه... (فهرهاد سه ری به رز ده کا ته وه. سه یری میهمه نه بانوو ده کا.) میهمه نه بانوو: نازارت بده ی... پیوسته نازارت بده ی، ده بی پیت بلین مردنیک بۆ خۆت هه لبرتیره... به لام هیچ مردنیک، بۆ من... بۆ ئیمه، ئیمه ی میهمه نه بانوو کچی شا سه نه م نه نازاره ی پیت چه شتین... بۆ من... نه شه رمه زارییه ی به سه ر سه رامانتدا هینا... چه ند سه یر به روومدا ده روانیت؟ فهرهاد: ناره زووی کرپنۆش بردنی سه ر زهوی و ماچ کردنی داوینتان ده که م.

به وهی که مرۆقم، شانازی به وه وه ده که م که ئیوه ده بینم و لیتان راده مینم... نه وهی ئیوه کردتان، نه فریشته، نه دیو، نه درخت نه مه ل ده یکات، به لکو ته نیا مرۆف ده توانی بیکا. دلّم به پرتیکی به رگه نه گیراوه وه پر ده بی، چاوه کانم. . میهمه نه بانوو: (قسه ی فهرهاد ده پری). وس... به سه... چاوه کانت داگره... جاریکی دی بیینین سه یری روومان ده که یت، فرمان ده ده یین له ملت بدریت (ماوه یه کی بیده نگی). برینت سه خته؟ فهرهاد: نه خیر. میهمه نه بانوو: برینه که تیان تیمار کرد؟ فهرهاد: سه رپزیشک-ی به نده تان کردی. (له م کاته دا له په نجه ره که نه وه، له دهره وه، دوور، نووزه ی قوول ده بیستری.) میهمه نه بانوو: (به وه زیر). نه مه چیه؟ وه زیر: خه لکی شار مردووه کانیان ده لاویننه وه. عه رزم کردبوون، بانووی گه وره مان: په تا ته نیوه ته وه... میهمه نه بانوو: په نجه ره کان داخه ن... (وه زیر و دووان له پاسه وانه کان په نجه ره کان داده خه ن. لاواندنه وه نابیستری.) میهمه نه بانوو: بینیت. وهستا فهرهاد ئیمه نه و مرۆقه نیین داوینی ماچ بکریت، به لام تو ش له ئیمه جیاواز نیت. تو ش هو لئ نه و مرۆفانه ت نییه که بۆ مردوو یان ده گرین. ئیستاکه تو بیر له هیچ ناکه یته وه شیرین نه بی (ماوه یه کی بیده نگی). شیرینت ده ده یینی وهستا فهرهاد، تو ئاماده یت؟ نه دی تو به رامبه ر به مه چی ده به خشی؟ تیا ده توانی چیای ئاسنین کوناو ده ر بکه یت؟ چیای ئاسنین کوناو ده ر بکه یت و ئاوه که ی بناری بگه یه نیته ناو شار؟ من نه مه بۆ نه وه نالیم چونکه نه وهی له کانییه کانی شاره وه هه لده قولئ ناو نییه و... کیمه، نه وه م

پەردەى سىيەم

پيشەكى

پير و لاو و ژن، پياوى خەلگى شارى ئەرزن، لەلای راستەو دەپنە پيش پەردەو. ھەندىكىيان مەشخەل بەدەست و ھەندىكىيان چراى ئەو سەردەمەيان بەدەستەو. ئەمانە لە چەپەو دەچنەو دەردەو، ئەم ئاپۆرە، كە لەلای راستەو بەدەر دەكەون، شەرىف و سەمەرقەندى لەلای چەپەو دەپنە پيش پەردەو. يەكسەو ھەنگا و دەپنە و رادەوستن. دەكشپنە لاو و سەپرى ئاپۆرە خەلگە كە دەكەن.

پياوى مەشخەل بەدەست: درەنگە... درەنگە...

ئەو پياوى لە تەكشەتە: ھېشتا سەعاتە رېتە كمان ماو... شەفەق ئەوئەندە نەماو.

پياوى مەشخەل بەدەست: بەر لە خۆرھەلاتن ناگەين.

ئەو پياوى لە تەكشەتە: ناتوانين دەموچاوى بېينين.

پياوى مەشخەل بەدەست: درەنگ ھاتين... درەنگ ھاتين.

سەمەرقەندى: ئەم خەلگە بۆ كۆي دەچن، وەستا شەرىف؟

شەرىف: دەچنە چياى ئاسنين... بۆ بېينين فەرھاد... ئەمرو دە سالى رېتك بەسەر دەست بە كون كوردنى چياكەيدا رەت بوو.

سەمەرقەندى: ئەم باسە تا سەمەرقەندى لای ئېمە گەبشتوو. باوەرمان نەدەكرد... كەواتە راست بوو.

مېردى ژنە مندال لە باوہشەكە: (بە ژنەكەى). ئەم زەحمەتە بە مندالى شەش مانگان دەدرى؟

ژنە مندال لە باوہشەكە: (بە مېردەكەى). ھېچ شتېك بەبى زەحمەت كېشان نابى... با لە ئېستاكەو فېرى... كە ئەوم بوو كەم زەحمەت

كېشا؟ رووى فەرھاد پېشانى ئەو دەدەم.

مېردى ژنە مندال لە باوہشەكە: ماندوو بوويت... مندالەكەم بەدرى ھەندىكىش من ھەلېبگرم...

بەلاو مەبەست نىيە كە ئەوئە ھەلدەقولى كېمە يان ئا، بۆ ئەوئە بېيتە خاوەنى شىرىن، ئايا دەتوانى چياى ئاسنين كوناودەر بگەيت؟ ئەمەيە مەرجى من، ئايا مەرجەكەم پەسندە؟

فەرھاد: مەرجەكە تانم پەسندە...

مىھمەنە بانوو: ئەم كارە لەوانەيە پانزە، لەوانەيە بېست سالى بگېشى. بېست سالى...

فەرھاد: مەرجەكە تانم پەسندە...

مىھمەنە بانوو: لەوانەيە شىرىن ئەوئەندە سالى چاوەرپت نەكا.

فەرھاد: مەرجەكە تانم پەسندە.

مىھمەنە بانوو: تا چيا كوناودەر نەبى، تەنانەت پەنجەتووتەى شىرىنېشت پى نېشان نادەين.

فەرھاد: مەرجەكە تانم پەسندە.

مىھمەنە بانوو: دوور نىيە بەر لە تەواو بوونى كارەكە مېرىت...

فەرھاد: مەرجەكە تانم پەسندە.

(ماوئەكەى درېژ بېدەنگى، مىھمەنە بانوو لە تەختەكەيەو ھەلدەستېتەو سەر پېيان.)

مىھمەنە بانوو: زۆر باشە... برۆن...

(بە ئېشكگرەكانېشەو ھەموو دەچنە دەردەو، مىھمەنە بانوو خۆي بەسەر تەختەكەيدا دەدات و دادەنېشى، سەرى دەنېتە سەر باسكى و بە پرمەو دەست بە گريان دەكا.)

مىھمەنە بانوو: شىرىنەكەم، خوشكى من، تاقانەكەم... فەرھاد... فەرھاد...

پەردە

كۆتايى پەردەى دووھم

ژنه مندال له باوه شه که: نابې، نابې... بهری ده دهیته وه.

پیاوی مه شخه له ده دهست: دره ننگ هاتین... دره ننگ هاتین.

ئو پیاوی له ته کیه تی: شه فقه ئو وندهی نه ماوه دره که وئ...

سه مه رقه ندی: (به شریف). که واته له گه له خوردا دهست به کار ده کاته وه،
تا خور ئاوا ده بی...

شریف: کار ده کا.

سه مه رقه ندی: باشه، ئم ئاپوره یه، ئوانه ی بؤ بینینی فهاد ده چن، ئه گهر
به له خوره لاتن نه گه یشتن؟

شریف: گوئ بؤ دنگی گورزه که ی شل ده که ن بی بیستن... دنگی گورزه
سه د باتمانییه که ی که کیوی پی کون ده کا... دنگی که ته وئ که ته وای
دنگی گورانی و ئافه ریده و ئامرازه کان بی نیته ئاراه. ترسناک، به لام
ئو تو جوان، که شتی وه هات نه بیستین، خه مناک به لام پر ئومیدی
وه هات نه زانی بی...

پیاوه کورته بالا که: (که له پشتی پیاوه بالا به رزه که وه داوینی ده گری و
رایده گری). راهسته سا... تو ش شیت بویت.

پیاوه بالا به رزه که: ده ست له داوینم به رده...

پیاوه کورته بالا که: ده ئم میلله ته نه زانه نازانی چ ده کا. خه ریکن پیاوه که
به پیغه مبه ر دابنن.

پیاوه بالا به رزه که: نه خیر، نه پیغه مبه ر، نه دیو و نه جنو که، ناده میزادیکی
وه ک من و تو.

پیاوه کورته بالا که: گیر ددی به رزه وه ندیی خو به ناپیاوه، که لله ره ق و
نه زان. به وهی که هر ده بی شیرین سولتان بخوازی و بیته زاوی
سه را... تو هه لسه و ده ست به کون کردنی چیا که بکه، ئمه عه قلّه؟
به لام چا و چنو کی بهری چاوی گرتووه. کوره ئاخر ئو چیا به کونا و دره
ده کری؟

پیاوه بالا به رزه که: پیت ده لیم داوینم به رده (ده جو لئ و خو ی رزگار

ده کا). من تو ده ناسم... که ئو به چا و گه کاندای بچو ری، یه که م که س، تو
گورزه خو تی لی پر ده که یته وه.

پیاوه کورته بالا که: ئوی چی؟ ده ساله چا و ری ئو ده که ین. ده سالی
دیکه ش چا و روان بین بی سو و ده... تا ئوسا کی ده مرئ و کی
ده مین؟ گوئ به شتی وه ها مه ده... ده ی بابگه ریینه وه.

(پیاوه بالا به رزه که پال به پیاوه کورته بالا که وه دنی که ئه مجاره یان
به قو لیدا لکاوه و ده یخاته سه ر زوی، ده روا... کورته بالا
هه لده ستیته وه، سه ر و له شی داده ته کی تی و ده گه ریته وه، له لای
راهسته وه ده چیته ده ره وه... له م کاته دا.)

سه مه رقه ندی: (به شریف). مه جنون ده ناسین، به ئوینی له یلاوه که و ته
دهشت و در، ئاخ و ئوی کرد. جه رگی خو ی به به ردی ره شدا دا.
پیتمان وابو دلدار ده بی و ابی... مل چه ماوه و چا و به فرمی سک... له
کاتی که دا فهادی ئیوه گریان و فیغان نازانی...

شریف: به ده سکی گورزه سه د باتمانییه که یه وه نو سا و ته وه و چیا کان کون
ده کا. بؤ هینانی ئو.

سه مه رقه ندی: سه یر و سه مه ره شه که...

کچه لوی یه که م: ئه گهر ئه مرؤش ده موچاوی نه بینم...

کچه لوی دو وده م: من سالی پار بینیم...

کچه لوی یه که م: زور جوانه؟ ئویش تو ی بینی؟

کچه لوی دو وده م: کومه لیک خه لک بووین

کچه لوی یه که م: گهر تو ی بدی بایه، له وانه بوو شیرینیشی له بیر بکر دایه.

کچه لوی دو وده م: گالته م پی ده که ی؟ هه... وه کو بلتی شیرینیش ئه ونده
جوانه؟

شریف: (به سه مه رقه ندی). تو ئیستاکه ئم رییه ت گرتووه (لای
راهسته وه ی به رامبه ره که ی پیشان ده دا). راست ده رو ی، مزگه و تیکت
دیتسه پیش، ئه وه ره ت ده که ی ت، به کولانی یه که می لای چه پیدا

دهرۆی، هەر لهوئى خانى عەلى زا دەى لىيە، سلاو له كورە كهت بكه...
لهوئى دهبى...

سەمهرفەندى: باشه، ئەى تۆ؟

(لەم كاتەدا ئاپۆرەى خەلك لەلای چەپەو دەچنە دەرەو و
سەمهرفەندى و شەریف لە بەردەمى پەردەدا دەمىنەو.)

شەریف: من دەچمە لای فەرهاد. وەستا بەهزادى باوكى هەيه، دە سالە
خەم بۆ كورەكەى دەخوا، چونكە نەققاشىي بەجى هەيشتوو بە هەيچ
جۆرتىك لە فەرهادى كورى خۆش نايىتەو... پىرەم قایل كرد، خەرىكە
دەبىبەمە لای كورەكەى، بايى ئەوئەشى تىدا نەماوە كه بەرگەى تاسەى
ئەو بگرى. بە سواربى ئەسپ دەچىن و بەر لهوئى خۆر هەلبىت
دەگەين. دەى سا بە خودام سپاردن.

سەمهرفەندى: نەخىر، منىش دىم...

شەریف: وەرە... ئىنشاللا بەر لهوئى خۆر هەلبىت دەگەين و بە يەكدىتان
دەناسىتم.

سەمهرفەندى: من تەنيا بە بىستنى دەنگى گورزەكەشى رازىم...
(دەچنە دەرەو.)

كۆتايى پيشەكى

پەردەى سىيەم. دىمەنى بەكەم

گردبەكى چىباى ئاسنەين، لەلای چەپدا و لەبنەو. لەو شۆينەدا كه كانبىبەكەى
بنارى لى هەلەقوئى و دەمى ئەو ئەشكەوتەى كه فەرهاد كارى تىدا
دەكات. دارستان، لە دوورەو... بيشە، لە نەخشەى پيشەوهدا كه تا
دوورەكەوئىتەو بەجووكتەر دەبى، يانزە دارچنار كه بەرپزە چىندراون،
يانزە دار هەيشتا نەمان. فەرهاد ئەو رۆژە ئەوئەيانى چاندوو.
تارىكو روونى بەرى بەيانە. كه پەردە دەكرىتەو فەرهاد هەيشتا له
تەك ئەو يانزەمەين دارەدا وەستاو كه هەر ئىستا چاندووئەتى، بۆ

پاك كردنەوئى خۆلى سەر دەستەكانى لەپى بەيەكدا دەسوئ و
دەرختەكان دەژمىرئ...

فەرهاد: هەشت، نۆ، دە، يانزە... يانزەمەين دار چنارمان چاند... ئەو
دەچىنە سالى يانزەمەو... خۆر لەهەر كوئىبەكدا بىت خەرىكە
هەلەدەئەو... (يانزەمەين درخت دەلاوئىتەو.) نەمامە گچكە تۆ
هەلەدەلەرزىت، هەلەدەلەرزىت، رۆلە...

دارچنار: دەلەرزىم...

فەرهاد: هەندىكى دىكە دنيا گەرم دەبىتەو نەمامۆكەكەم... سەعاتىك
ناكىشى. هەر كه خۆرەتاو، بەر گەلا و رەكانت دەكەوئ...

دارچنار: نازانم داخۆ گەرم دەبىتەو؟

فەرهاد: دەى... سا، نازمەكە، گەرم دەبىتەو... بروانە ئەم باپىرەبەت كه
لەسەرپەردايە، بەر لە دە سالان ئەوم چاندوو... سەبرى ئەم بەژن و
بالايە. كه ئەوئەش لەرو لاوازىك بوو وەك تۆ... لەبەر ئەوئەى لەگەل
تۆدا خەرىك بووئەومان لە بىر كرد كه ئەمرو هاتووئە بۆ هەوال
پرسىنى دۆستان.

(گورزەكە هەلەدەگرئ كه دابووئە پال دارچنارەو.) مەرحەبا ئەى گورزى
سەدباقمانىي من... مەرحەبا.

گورز: مەرحەبا.

فەرهاد: (گورزەكەى لەسەر زەوى دادەنەيت و پالى پىتو دەدا، رىك وەكو
ئەوئەى كه له چاخانەى گوندا سلاو له دەوروبەر دەكا.) مەرحەبا،
چىباى ئاسنەين... مەرحەبا مەلەبەندى ئىمە... مەرحەبا.

چىباى ئاسنەين: مەرحەبا.

فەرهاد: مەرحەبا، ئەى ئەستىرەى ناھىد، هەيشتا وەك لەشە حوشتر لەوئەدا
بە خاوى وەستاوى، مەرحەبا...

ئەستىرەى ناھىد: مەرحەبا...

فەرهاد: مەرحەبا ئەى تارىكايى درەوشاوه مەرحەبا.

تاریکی دره و شاوه: مهره با

فهراد: که له کیویینه، مامزینه... مهره با.

که له کیوی و ئاسک: مهره با...

فهراد: ئه و گورگه ی چاوه پتی زستان دهکا، ورچی نوستوی ناو دارستانی

که ستانه، ماریک حهزی له له شی مرۆقه، فیلباز، شهل، خائین،

هه موو جانوه ره دلیره کان، میرووه کان، گژوگیا، داره کان، لقه

زهیتسون، دانه ی گهنم، هه ناری دهم به خه نده، خوخی گرینۆک...

مهره با.

کۆرس: مهره با

فهراد: مهره با برایینه، مهره با له هه مووتان

کۆرس: مهره با برا، مهره با وهستا فهراد، مهره با.

(فهراد دیسان گورزه که ی ده داته وه پال دارچنار و له ژیر داره که دا

داده نیشی. بلبل دهست دهکا به خوتندنه وه.)

فهراد: ئه مرۆ خه میکی سه یرم هه یه، کورینه، هه ر وه کو میشیکی ره ش به

دلی مرۆقه وه بلکی و له ره سه نی خو ی نه ی، وه ک سیوی نه گه ییو

ناخۆش، به لام پته و و دروست و خه میکی بی کرم.

بلبل: تۆ دلدار ی، وهستا فهراد.

فهراد: ئه وه دیاره... زۆر سوپاس که دلدارین، بلبل. چۆن دلداریه کیش،

دلدار گوایه دلدار به چاوه وه ده ناسریتسه وه، تۆش یه کسه ر منت

ناسیبه وه بلبل. به لام تۆ ده بی شه وی دوینتی هاتبینه ئه م ناوه که...

هه ناری دهم به پیکه نین: (دهست دهکا به قاقا.)

فهراد: ئه ی هه ناری دهم به پیکه نین به چی پیکه نیت؟

هه ناری دهم به پیکه نین: به حالی تۆ.

خوخی گرینۆک: (به گریانه وه... پرمه ی دی.)

فهراد: خوخی گرینۆک، بوچی ده گریبیت؟

خوخی گرینۆک: بو حالی تۆ.

فهراد: من به حالی خوّم، نه ده گریبیم، نه پیده که نم، به حالی خوّم

مه منوونم، زۆر شوکور... به لام ئه م خه مه؟ تۆ بو ئه م کاره ده لئی چی

ئه ی ئه ستیره ی ناهید؟

ناهید: دوور ده روانی، وهستا فهراد. ئه مرۆ پچ ده نیپته یان زده ساله وه،

که شیرینت تیدا نه دیتوه. له وه ته ی ده نگیت نه بیستوه. له وه ته ی

ده ستیت نه گو شیوه.

فهراد: به تایبه تی ماوه یه کی چه ند که م ئه م بین...

ناهید ده موچاویت له بیره؟

فهراد: نه خیر.

ناهید: که واته له بیرت چوه وه.

فهراد: بیر کردنه وه نییه، شتیکی دیکه یه... په یوه ندی به له بیر کردن، یان

له بیر نه کردنه وه نییه، شتیوه ی چاوی و سه ری و ده می و لووتی چۆن

بوو... نازانم. هیتند زۆر له خوّم ده که م، هه رگیز نابج... ده زانم... رووی

شیرین له ناو که لله سه رمدا رووناکیه کی سپییه. وه ک رووناکیی تۆ

شتیکی وه هایه، دوور، سپی... نه خیر، ته نیا ئه مه نده نییه، واتا...

ئایا... تیده گه ییت، واته خه یال، ته نانه ت وه ک خه یالیش نییه،

شتیکی شله تینه. شتیکی گه رم، شتیکی زبندوه، ئه وه نده ی به رگه ی

نه گیر ی زبندوو، ئه وه نده ی که به رگه ی نه گیر ی زبندوو، دواییش

نزیک، له پیستی خوّم نزیکتره له من، ئینجا له هه موو شوینیکدا، له

تۆدا، له چناردا، له سه ر گورزه که مدا، له ده نگی بادا، له رووی ئه و

مرۆقانه دا که دینه ئیره بو بینیم، له هه موو جیه که دایه...

چیای ئاسنین: (تیکه له ی گف تو گو ده بی.) ئیوه ی مرۆف چه ند سه یر

خۆشه ویستی ده که ن.

فهراد: جیت وت چیای ئاسنین؟

چیای ئاسنین: وتم، ئیوه ی مرۆف چه ند سه یر خۆشه ویستی ده که ن، سه یری

گورگ بکه، سه یری مه ل بکه، ورچه کانی دارستانی که ستانه. سه یری

دەنگە گەنم و خۆل بکە... ئەوان تەنیا بە گۆشتیان بە لەشیان
خۆشەویستی دەکەن. تەنیا بە دەستیان. بە دەمیان، بە چاوەکانیان... لە
کاتی کدا ئیوهی مەژۆ، بە دەلتان، بە خەیاڵتان، تەنانەت بە ئاوەزیشتان
خۆشەویستی دەکەن.

فەرهاد: راست دەکە، چیا ئاسنین، هێشتا نیوەمان ئەگەر لە چاوەکانمان.
لە دەمان، لە دەستمان دوور بێت. بە هەموو شتی کمانەو دەمانەوی
بیگەینی.

چیا ئاسنین: ئەمە یە هۆی بە دەختیان.

فەرهاد: ئەوێ کە بەختیار شیمان دەکا هەر ئەمە یە... هەناسە سارد شیمان
و هیز شیمان هەر ئەمە یە...

هەناری دەم بە پیکەنین: (قاقایەکی دوور و درێژ).

خۆخی گرینۆک: (بە گریانەو... لە پرمە دەدا).

فەرهاد: تۆ هەر پیکەنینی دەزانی، ئەی گۆلی دەم بە پیکەنین، تەنیا
پیکەنین. تۆش تەنیا گریان دەزانی ئەی خۆخی گرینۆک، تەنیا گریان...
بەلام ئیمە هەردووکیان دەزانی، پیکەنینیش و گریانیش.

چیا ئاسنین: وەستا شەریف هات؟

فەرهاد: وەستا شەریف هات، ئەی چیا ئاسنین؟ (هەڵدەستی). کوانی؟
ئۆه... (شەریف دیتە ژوورەو، فەرهاد بەرەو شەریف دەچێ). شەریف
بەختیاری.

شەریف: خێراندار بی، (باوەش بە یە کەیدا دەکەن). بزانی دەزانی کیم بۆ
هیناویت؟

فەرهاد: شیرین.

شەریف: نەختیر، هینانی شیرینم لە توانادا نییە؟

فەرهاد: ئەدی کیت هیناوە؟ خۆ ناکی...

شەریف: دۆزیتەو، وەستا بە هزاد هیناوە... باوکت...

فەرهاد: باوکت؟ کوا؟ لە کۆتییە؟

(لەم کاتەدا بە هزاد و سەمەر قەندی دینە ژوورەو، فەرهاد پیشوازی لە
باوکی دەکا. لە باریکی پەشۆکاوی ئەوتۆدا یە کە نازانی چی بکا.
دەستی ماچ دەکا.)

فەرهاد: بابە

(باوک و کور ماو یە کە لە یە کدی رادەمێن.)

بە هزاد: هەروا تەماشای شپۆت بکەم و بوەستین، وەرە لە باوەشم بگرە، لە
باوەش گرتن و فراندن و لە پیتاویدا چیا کوناو دەر کردن، دەبی بە تەنیا
هەر بەشی سولتان شیرین بێ؟

فەرهاد: (باوەش بە باوکی دەکا). بابە.

بە هزاد: (لە باوەشی فەرهادەو دەخزێ). رادەستە... دە رادەستە... خەریکە
دەمخنکینی... ماشا ئالا... لەوەتی وازت لە نەققاشی هیناوە و دەستت
بە بەردشکینی کردوو وەک ئاسنت لێ هاتوو. نەققاشیکی وەکو تۆ،
دیسان ئەوا کە لەم خۆینی تی دەزێ...

سەمەر قەندی: مەرحەبا... وەستا فەرهاد.

فەرهاد: مەرحەبا بەختیاری.

شەریف: (سەمەر قەندی دەناسینی). خەلکی سەمەر قەندە، تازه
گەیشتوو تە شاری ئیمە، بۆ بینینی چۆنیەتی نیگارکیشانی گولالە
لای ئیمە، هاتوو تە ئێرە.

بە هزاد: تێگەیشستی، ئەی یاری دەدەری بەردشکین، کوری خەلکی لە
سەمەر قەندەو هەڵدەستن و تا ئێرە دین، بۆ بینینی گولالە لای ئیمە
دین و تۆش...

فەرهاد: بابە... دانانیشی؟ هەر بە پیتو بیت...

بە هزاد: نەختیر... (ماو یە کە بێدەنگی). ئەو گورزی تۆم بدیبایە.

(فەرهاد گورزە کە دەهینێ).

بە هزاد: دەلێن سەد باتمانییە... با بزانی ئەو نەدە دەبی... بێنە بزانی.

فەرهاد: پیتوێ دیار نییە، بەلام لە راستیشدا وەها یە. هەندیکیش

قورستره .

به هزاد: تو هیشتا بمدهری... هیشتا نه ونده پیر نه بووین. که تو بتوانی

هه لیبگری... منیش

(دهست ده داته گورزه که... دهیه وئ هه لیبگری، به لام هه نه ونده ی پی

ده کړی له سهر زه ویدا بیجوو لیبته وه و بهس.) به راستیش گرانه .

(فه رهاد گورزه که به دهسته وه ده گری.) بو وه شانندی نه مه ته نیا

مه چه ک نییه، مروث ده بی دلای وه که نه وه ی توشی هه بی...

(فه رهاد گورزه که له جیتی پیشوویدا داده نیسته وه که دابوویه پال

دار چناره وه.)

به هزاد: (ته ماشای دهورو بهری ده کا.) ئیره زوریش ناخوش نییه.

سه مه رقه ندی: دیمه نی... تاو و هه وای.

به هزاد: (قسه ی سه مه رقه ندی ده بری. روو ده کاته فه رهاد.) ده بزانه نه و

جییه م پیشان بده که بو هیتانی نه م تاو له ناو به رده کانه وه، کونی

ده که یته.

فه رهاد: نه ئیره یه... بابه.

(هه موو پیته وه ده چنه به رده رگای نه شکه و ته که.)

فه رهاد: له ناو نه م نه شکه و ته دایه.

به هزاد: (سه ری ده باته ژووره وه.) له کونه ورچ خراپتره، هه ر ده پروا و ده پروا

و بنی نایه ت (سه ری ده هینیتته وه ده ره وه.) (شه ریف و

سه مه رقه ندی پیش ته ماشا ده که ن، دواتر باوک کوره به ته نیا جی

ده هیلیت و دوور ده که ویتته وه. له کاتی گفستو گو دا گه لای دار

لیته که نه وه له نیوانیاندا قسه ده که ن.)

فه رهاد: به ده سال، ریگه ی هه زار پیتم قوولتر کردو وه ته وه.

به هزاد: قسه ی پووج. له م کونه جانه وه ره دا... له م سهر چیا به دا... خه ری کم

بلیم ده ک به لا-م له و کچه دا که شیرینی پی ده لیم. ناتوانم بلیم، کی

ده زانی، له وانه یه منیش یه کیکی وه هام تووش به اتایه، له وانه بوو

منیش وه ک تو.

فه رهاد: باشه، نه ی دایکم؟

به هزاد: دایکت خودا لیبی خوش بیته، چاکترین ژنیکی سهر پروی زه مین

بوو، به لام بهر له هه موو شتییک دایک بوو. واته پیروژترینی ژنان...

به لام... (بیته نگ ده بی... ماوه یه ک بیته نگ.) تا مرد، هه موو پروژتییک

بی نه وه ی من پیته بزانه، ده هاته ئیره و ده وه ستا...

فه رهاد: به لای.

به هزاد: بی نه وه ی من پیته بزانه... له کاتی که دا من بو بینینی تو... هاتنیم...

له راستیدا نه گهر نه و نه هاتبایه لای تو من نه ونده که لله ره قسیم

نه ده کرد... نه و ده پروا کوری ده بینینی، من ده متوانی هه ندیکی دییش ریته

لی بگرم، ده لیم، لیم تیده گه یته؟

فه رهاد: تیده گه م بابه.

به هزاد: له باوه شمدا مرد، له باوه شی مندا مرد. به لام دوا و ته ناوی

کوره که ی بوو، وتی: فه رهاد و... کوژایه وه. (ماوه یه ک بیته نگ.) تو

که ی هه والی مردنی دایکت زانی؟

فه رهاد: بو پروژی دواتر... وه ستا شه ریف هه واله که ی بو هیتانم.

به هزاد: چیت کرد؟

فه رهاد: نه و پروژته کارم پی نه کرا. له ژیر دار چناره که دا دانیشتم، له ماوه ی

نه و ده ساله دا ته نیا نه و پروژته کارم نه کردو وه، له ژیر دار چناره دا

دانیشتم... زار زار گریام... وه ک مندالیک پیته ساله زار زار.

به هزاد: بیتر له مردن کرده وه؟

فه رهاد: بیتم لی کرده وه...

به هزاد: چون؟

فه رهاد: شتییک پی بلیم، بابه. بیتر له و کرده وه که پروژتییک ده بی ده مرم،

هیتزم پی ده به خشنی، له بهر نه وه نییه که ژیانم خوش ناوی، به

پیته وانه وه له بهر نه وه یه که زورم خوش ده وی.

به هزاد: وه كو من. منيش وه هام... هه ره له م رووه وه ته مه نم حه فتا، كوره نهك حه فتا، شه ست، به لام كارم كو تايي نه هاتوه... (ماوه يه كه بيده نكي). ناو ديته ناو شار، وا نيبه؟

فه رهاد: دي... با به

به هزاد: خه لكي شار چه نديان تو خوش ده وي، نه گه ر ليسان بپرسی، ته نانه ت جاروبار له منيش بپرسی، تو وهك بلتي چي اي ناسنين، نهك بو شيرين، له به رئه وه وي كه ني مه به ناو شاد ده بين.

فه رهاد: (قسه كاني باوكي ده پري). دوو كار تيكه لي يهك بوون، با به. ته نانه ت واي لي هاتوه بلتين داخو كامه يان پتر، مه سه له ي پتر بوونيش نيبه، واته وه كو بلتي نه وه ي ده مه وي...

شه ريف: (له دووره وه قسه ده كات و ديته پيشه وه). وه ستا به هزاد، وه ستا به هزاد.

(سه مه رقه نديش له گه ل شه ريف- دا پيكه وه نزيك ده بنه وه.)

به هزاد: چيبه؟

شه ريف: ده تو سه يريكي نه م په لكانه بكه... (گه لاكاني ده ستی پيشاني به هزار ده دا). چ دارتيكه نازانم؟ به لام نه م گه لايانه ي، نه م لايانه ي دريژ بكرتيه وه وه نه لايانه ي ديكه ي لي بكه ينه وه، ده توانين له وه نه قشانه ي ميحراهه كه ي تو دا به كاري به ينين.

به هزاد: نافه رين وه ستا شه ريف، ره نكه كانيشي ره نكه سه وه زه كه ي فه رهاد.. (روو ده كاته فه رهاد). كوره نه يني بوياخي ره نكي سه وه زت به منيش نه وت. به وه ستا شه ريفت دا. نه ویش وهك مال دوزره وه مه غريبيبه كه له ني مه ي ده شاريته وه.

شه ريف: (بو نه وه ي بيكاته لاقرتي). تا يا ده زاني، فه رهاد، چوزاني، بو نه وه ي پيم بلين وه ستا شه ريف، نهك شه ريف تاغا.

به هزاد: (قسه به شه ريف ده پري). له كو تاييدا ناچارت كردن كه بيلين... به لام به راستيش بوويته وه ستا... راستي به كه ي نه مه يه.

فه رهاد: منيش با سه يريكي نه و گه لايانه بكه م... (گه لاكان له به هزاد وهرده گري). نه مانه... بو ميحراب ناشين.

شه ريف: له به رچي؟

فه رهاد: زور پانن.

شه ريف: نه م لايانه شي لي كه م ده كه ينه وه...

به هزاد: نه م لايانه ش دريژتر ده كرين...

فه رهاد: كه واته، بروانن (ده نوشتيته وه سه ره زه وي و به پارچه دارتيك چه ند نه قشيتك ده كيشي، نه واني ديكه ش لي ي گرد ده بنه وه). نه م ميحراهه، وه هايه؟ نه قشه كانيش لي ره ده كرين، وايه؟ نه وه هه رچه ند راستي بكه نه وه و دريژي بكه نه وه ناي...

شه ريف: باشه، به لام

به هزاد: كوري من راست ده كا، وه ستا شه ريف... له وه زياتر كه له ره قی مه كه... شه ريف تاغات پي ده لي مه وه... ها.

فه رهاد: (هه لده ستی). راه ستن من گوليكتان بو به يينم... (ده چي و گوليک لي ده كاته وه). نه وه تا.

به هزاد: جوانه

فه رهاد: ده مويست شتيك بلينم...

به هزاد: منجه منج مه كه، ده بلني بزائم.

فه رهاد: دواي نه وه ي ناو ده گاته چاوگه كان. ده چم هه ر هيچ نه بي، يه كه م چاوگه ي ناوي نزيك شار هه يه؟. نه قشي نه م گوله، له سه ره نه و چاوگه يه ده كيشم. به ناوي چاوگه ي چي اي ناسينه وه. جاروبار بيه ره وه ده كه مه وه.

به هزاد: نه وه يان بو من به جي به يله، چون ده بي نه ركي ناوه كه ش و نه قشه كه ش بخريته نه ستوي تاكه مروقيك، ده بي؟... خه مت نه بي من نه قشه كه ده كه م، ته نانه ت نه قشيتكي وه هاي لي ده كه م كه گوله كاني چيا ناسينه كه ي تو، كه دواي ناوه ينان، بييت و ته ماشاي

بکهیت... (له پر وسکت ده بچي). به راست، نهوسا من له دنيا دا نامينم... هيشتا پانزده سالي دیکه ی دهوی، به لای که مه وه پازده سال، چاوت نه ترسي، نه ویش کوتايی دیت و به سهر ده چي... به لام من نهوسا له دنيا دا نیم... جا... با نه ب... نه نقشه کانم له و چا و گه دا ده میني که خور خور ئاوی پیدا دیته خواره وه.

شهریف: نانا... وهستا به هزاد، تو هیشتا بیست، بیست و پینج سال... به هزاد: (به رووی کورده کیدا راماره، قسه ی شهریف ده بری، به فهرهاد.) رارهسته بزانه، واوه بوسته... تا روونا کتر ده بیته وه زهر دایی رووت ئاشکراتر ده بچي... ئامان روله... ده زانم گیروده یی کاریکی سه خته، پیانو زحمه ت له خوویه ک رزگار ده بچي که گیری پیوه خوار دبی... به لام تو، به زور و زحمه تیش بچي، شپوه ی کاتی کاره کت بگوره، شه وانه کار بکه، به روزه له بهر خوردا به سه سیروه، هه ندیک له بهر خوره تا ودا بنوو... ئامان روله... رووت زور زهرده...

فهرهاد: راست ده که ی با به... به لام به خوشت وت... زحمه ته.

به هزاد: ده زانم، ده زانم... منیش نالیم یه کسه ر... به رخه که م، روله که م... هه ندیک ئاگات له خوت بیت، ده ک خودا من بگری، ده سال سهرم لی نه دایت... ده ک خودا گیانم ده رکیشی... هه ر یه کسه ر ده ست ده که م به نه قشی چا و گه که ی تو... ده موده ست، به لکو منیش تا نهوسا نه مردم... به لام تو ئاگات له... ئوف... ئوف... ده ی سا با ئیمه برؤین وهستا شهریف... با برؤین... ها ئیستا خور هه لدیته وه... با ده ست به کاره که ی بکاته وه، با برؤین... من دیسان دیمه وه، سبه ی هه مدیس دیمه وه، ئوف، ئوف... ده ی، ده ی سا... ده ستم ماچ بکه، ده ی ئیمه ده برؤین.

فهرهاد: (دهستی به هزاد ماچ ده کا.) با به، دیسان دیتته وه، وا نیبه؟

به هزاد: دیمه وه... دیمه وه... ده ی، ده ی سا، با ریبوار ری بگریته بهر

شهریف: به خودام سپاردن

سه مه رقه ندی: بمینه به خیر، وهستا فهرهاد.

فهرهاد: به خوشتی و شادی. ریبه کی خوش... با به، سبه ی هه ر ده بچي بیته وه.

(فهرهاد نهوان به ری ده خات، هیدی هیدی ده گه ریتته وه.)

فهرهاد: (به سهر پیوه پال به دار چناره وه ده دات و قسه ده کا.) تو، زه مان ت پی ده لاین، زه مان، له تووی هه لتوقیودا، له بالی مه لدا، له پیپی میرووله دایت؟ له کوتیدایت ببه، په له تر به گورتر رت به، هه ر روزه و خوریت به هیتتر بچي، تو هه ر چه ند به هیتتر رت بیت، چا و گه کان له ئا و من له شیرین-م نه و نه ده نریکتر ده ببه وه...

زه مان: به پیریش و به مردنیش...

فهرهاد: تو نه و چیرۆکه بو نه وانه بلتی که له ژیان ده ترسن... تو به گورتر، هه سته وه تر هه لکه، نه و روزه انه ی که دین، له و روزه انه جوانترن که له کوتایانان... (له م کاته دا شیرین دیتته ژوره وه، فهرهاد، نه و نابیني. دوو ئافره تی له گه لدان و سه ربازی چه کداریشی له گه لدان. به ده ست ئامازه بو نه وانه ده کا، دوور ده که ونه وه. دواپی هه ر وه کو جموجووله کانی دیمه نی دووه می په رده ی یه که م ته ماشا ده کريت. ته ماشای داره کان ده کا. دارسیوی لی نیبه. به ردیک له زه و بیبه وه هه لده گری و له شانی فهرهادی ده گری. فهرهاد ئاور ده داته وه. شیرین ده بیني.)

فهرهاد: شیرین... (را ده کا و شیرین له با وهش ده گری. به یه کدا ده ئالین، ما وه یه ک به و شپوه یه ده میتیتته وه و لیک ده بنه وه.) تو... شیرین... شیرین: من...

(فهرهاد دووباره شیرین له با وهشی ده کات و وهها توند به سنگیدا ده نوو سینیتته وه که:)

شیرین: ئاخ...

فهرهاد: (شیرین به رده دا.) گیانتم سووتاند؟ جتیبه کم شکاندی؟

شیرین: نه خیر... نه خیر... تو لیره دارسیوت نیبه... بو نه وه ی له تو ی بگرم...

فهرهاد: (قسەى شيرين دەپریت و سەرى دەنیتە ناو دوو دەستییەوه، روو له خۆرهلات دەکا.) رووت له رووناکی بکه. بەرهو رووناکی وەرگەرێ... پتر، بەرهو رووناکی... خۆریش هەر هەلنەهات. خودا بیگرێ... راوهسته، با تەماشات بکه. راوهسته... (پەنجەکانی بەرووی شیرین-دا دەسوێ.)

ئەمە نیتوچەوانت، ئەمانە چاوەکانن، ئەمە لووت، دەسمت، چەناگەت... پەنجەکانم با دەموچاوت لەبەر بکن.

شيرين: فههاد...

فهرهاد: تۆم چۆن ناسییەوه، هەر که تۆم دیت و نەدیت، تەنانەت بەر لەوهی بشتبینم، کاتم نەما بۆ بینیت، هەر که هەستم کرد و نەکرد... له کاتی کدا...

شيرين: منت له بېر کردبووه؟

فهرهاد: تۆم لەبیر بکردایە لێرە کارم چی بوو؟ کارم له دنیادا چی بوو؟ قسە بکه. شتگەلیک بلێ. با گویم له دەنگت بچ، تەنیا دەنگت... چونکه بەرگەى ئەوه ناگرم له يەك كاتدا گویم له دەنگیشت بێت و بە دەموچاویشتدا بروانم. لێرە دانیشە. (شيرين له سەر بەردیكى بەرز دادەنێ، خۆبشی له خوارى پێیدا دادەنیشی. سەرى دەنیتە سەر ئەژنۆکانى کچه دا.)

شيرين: ئای که قسەم هەیه بۆتى بکه. نەک قسە، تەنانەت ئەو هەوالەشم پێ ناوتریتەوه که بۆم هیناویت (پرچی فهرهاد دەگرێ و سەرى بەرز دەکاتەوه.) هەوالێکی ئەوهندە خۆشه که پرۆای پێ ناکرێ، بۆ تۆم هیناوه. بۆ هەردوو کمان، بۆ ئیمە...

فهرهاد: مەراقى هېچ هەوالێک، هېچ شتێک ناکەم. لەوانەیه بە دواى دە دەقیقه، یان دواى پێنج دەقیقه، بەوهى که بزانی چۆن توانیت بپیتە ئێرە و بۆچی هاتى. ئەو هەوالە چیبە که پیتە؟ لەوانەیه لە مەراقان، لە خەمان، یان لە خۆشبیان بمر. بەلام هیشتا، ئیستا که. نامەوێ

هېچ شتێک بزانی، دەمهوێ رووی تۆ ببینم، دەنگى تۆم دهوێ، بۆنى تۆم دهوێ، دەتوانم دەست له گوشتت بدهم، ئیستا لەم کاتەدا جیاوازیم له گورگ، له دەنکه گەنم نییە. (شيرين بیدەنگ دەگرێ.)

فهرهاد: دهگریتیت، بۆچی دهگریتیت؟

شيرين: له خۆشبیان

(شيرين پیدەکەنێ.)

فهرهاد: پیتکەنیت

شيرين: له خۆشبیان

فهرهاد: من له ناخمهوه، نه گریانم دێ، نه پیتکەنێ، نه هاوار کردنى لى هەلدهقولى، هاوار بکه بلێم: ئەى چیا، ئەى بەرد، ئەى گورگ، ئەى مەل، مرۆڤینە با هەموو پیتکەوه بەختیار بێن، مەگەر ئەمرۆ چ رۆژێکە، تۆزێک بەر له تۆ باوكم لێرە بوو.

شيرين: بیستووومه له چارهى منهوه له تۆزیز بووه، کهواته هات؟

فهرهاد: هات، به تەمايه سبهینیش بیت... سبهینى تۆ دیت... سبهینیش دیت، دووسبهینیش دیت.

شيرين: نهخێر...

فهرهاد: له بەرچی؟

شيرين: هاتنى من پیتویست نییە.

(دیسانهوه دەگرێ.)

فهرهاد: چیت وت؟ بوویت بەچی؟ دیسانهوه بۆ دهگریتیت.

شيرين: بۆ ده سالى خۆم، ده سال که بهی تۆ به سهرحوو. (پیدەکەنێ.) بومەتە ئافرهتۆکه یهکی چاو به فرمیسک، وا نییە؟ بەلام سا کۆتایی هات... کۆتایی هات، دەسا له یهکدی جیا نابینهوه. دابران، هەناسە ساردی، فرمیسک... کۆتاییان هات.

فهرهاد: تەواو؟ لێرە... ئیدی لێرە لەلای من دەمیتییەوه؟ بە رۆژ چیا

هه‌لده‌کۆلم، به‌شه و لیڤه کارده‌که‌م، له‌ژێر دارچناره‌که‌دا کۆشکیکت بۆ دروست ده‌که‌م. هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته‌کانی خۆم له‌بناغه‌یه‌وه تا نه‌قشه‌کانی.

شیرین: ئیسه، کۆشکیکی ئاماده و دروست کراومان هه‌یه، فه‌ره‌اد... به‌لکو تا‌که که‌موکۆپییه‌کی هه‌بێ ئه‌وه‌یه که هه‌موو شتیکت به‌ده‌سته‌ی خۆت دروست نه‌کردوه. به‌لام بۆ یه‌که‌مجار یه‌که‌دیما له‌وێ بینی... فه‌ره‌اد: تیناگه‌م که... من، که‌وا بێ به‌بێ ئاگاداری تاتات هاتووێته‌ته ئیڤه، نه‌خیر، یانیش، پرست به‌و کردوه... باشه به‌لام، چۆن ده‌بێ؟ ده‌پێم بلێ...

شیرین: ئه‌وه‌تا سا له‌مه‌راقان ده‌ستت به‌نیگه‌رانی کرد، به‌لام گوێ بگره، لیم گه‌رێ با قسه‌ بکه‌م... له‌ نووکه‌وه قسه‌ بکه‌م، ده‌بێ؟ له‌سه‌ره‌تا‌دا... بۆچی هه‌موو شتیکی به‌سێ وشه‌ نه‌لیم و ببیرمه‌وه... بێ جووله، به‌ بیرکردنه‌وه، ته‌نیا به‌بیرکردنه‌وه، ده‌سالی له‌ده‌ست چووم هه‌یه؟ ئیستا هه‌موو شتیکی له‌سه‌ره‌تاوه تیده‌گه‌یه‌نم، داخۆ هۆی به‌دریژی باس کردنی هه‌موو شتیکی ئه‌مه‌یه؟ یان ئه‌و سالی پر له‌ نیگه‌رانیانه‌یه که لیڤه‌مان دانان، یان بۆ ئه‌وه‌یه که جارێکی دی ته‌نانه‌ت باسیشیان لێوه نه‌که‌ینه‌وه، به‌لام هه‌موو شتیکی له‌سه‌ره‌تاوه باس ده‌که‌م؟ گوێم لێ ده‌گری؟ ده‌توانی دان به‌خۆتدا بگریته؟

فه‌ره‌اد: به‌لێ.

شیرین: (ده‌سته‌کانی درێژ ده‌کا.) ده‌سته‌کانم بگره... جارێکی دی به‌ریان نه‌ده‌یته‌وه، ده‌سته‌کانم بگره. (فه‌ره‌اد، ده‌سته‌کانی شیرین ده‌گری و ده‌یانسوێ به‌ده‌موچاویدا.)

شیرین: که تاتام مه‌رجی بۆت دانا زۆر زویر نه‌بووم. چونکه ده‌بیتوانی بتکوژی، یان بتخاته زیندانه‌وه، ئه‌وه‌نده له‌تۆ دلیا بووم که نه‌ک ته‌نیا له‌خۆشه‌ویستیت، له‌عه‌قڵت، له‌هه‌بێزشت دلیا بووم... چونکه چاک له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا جه‌نگایت که هاتبوون بمانگرن.

فه‌ره‌اد: ئیستا ش پشتم پێ ده‌به‌ستیت؟ له‌کاتی‌که‌دا له‌هه‌موو ده‌می‌ک پتر، به‌عه‌قڵ و به‌هه‌بێزترم...

شیرین: بۆچی وه‌ها خائینه‌ قسه‌ ده‌که‌ی؟ هه‌روه‌ها ده‌که‌یت، هه‌ندێک جار ده‌وه‌ستی و ده‌وه‌ستی و لا‌ق‌رتییه‌ک په‌لاریک ده‌هاوێژی وه‌کو به‌رد. به‌لام ئه‌م حاله‌شتم پێ ناخۆش نییه. ئیستا گوێم لێ بگره، چیم ده‌گوت، فه‌ره‌اد، وامده‌زانی له‌ماوه‌ی سالی‌که‌دا چیای ئاسنین... یان به‌دوو سال کوناودهر ده‌بێ...

فه‌ره‌اد: من ئه‌و به‌یه‌ک ده‌قیقه‌ کون...

شیرین: ده‌زانم... قسه‌م مه‌پره، دوایی قسه‌ ناکه‌مه‌وه، ئه‌گه‌ر ده‌نگم نه‌ببستی... هه‌بێ شتیکی به‌تاتام نه‌وت. که‌مترین سته‌می‌کم نه‌بینی. فه‌ره‌اده‌که‌م بۆ من گه‌یشتن، به‌وه‌ی که ده‌توبست ئازاریش بچێژی... بپیر.

فه‌ره‌اد: ئازار چه‌شتن نییه، که‌س هه‌یه‌ چه‌زه‌ له‌ ئازار بکا. بۆچی من ده‌رویشی چله‌کیشم؟ به‌تۆ شایان بوون، تۆ به‌ئاره‌قه‌ی نیوچه‌وان به‌ده‌ست خستن.

شیرین: به‌لێ راست ده‌که‌یت، به‌لام ئه‌وه‌م پێ له‌بیر ده‌به‌یته‌وه که ده‌مه‌وی پیتی بلێم... له‌گه‌ل تاتامدا ته‌نیا جارێکی ئه‌م باسه‌م نه‌کردوه، ته‌نیا جاروبار له‌کاتی گریاندا من ئه‌وه‌م دیوه، جاروباریش ئه‌و منی بینیه‌وه. بێ ئه‌وه‌ی هه‌بێ شتیکی باس بکه‌ین... باوه‌شمان به‌یه‌که‌یدا ده‌کرد و ده‌گرابین.

فه‌ره‌اد: تاقانه‌ی من، رۆله‌ی من...

شیرین: تۆ هه‌بێ نه‌بێ، تۆله‌ی داخی ده‌روونت له‌و چیا به‌ده‌که‌یته‌وه که کونی ده‌که‌یت به‌لام من...

فه‌ره‌اد: تیده‌گه‌م. شیرینی من، تیده‌گه‌م

شیرین: کۆتایی سالی سێیه‌م بوو. له‌م لاو لاوه به‌گوێمدا ده‌درا که چیا که نه‌ک به‌دوو سال، به‌ده... پانزده‌ سالی‌ش کوناودهر نابێ... من بپروم

نه ده کرد. داخو به ئاسانی باوهر به نائومییدییه کی وه ها دوور و دریژ ده کری، فه رهاد؟ کو تاییی سالی سییه م بوو، وه زیر... وه زیرت له بیره؟

فه رهاد: به لئی

شیرین: ده ترانی که دوژمنی من بوو؟

فه رهاد: هه ستم به وه کردبوو

شیرین: هۆیه که ی؟

فه رهاد: ئه وه ش

شیرین: باسی چیم ده کرد، وه زیر بهر له مردنی به رۆژتیک، چونکه رۆژی دواتر دلّی له لیتدان کهوت و... کهوت و مرد، به لّام ده یزانی ده مرئ، ده مویست چی بلّیم، بهر له مردنی، بو ئه وه ی خه مم بداتی هاته کۆشک، دوو شتی پئی وتم...

فه رهاد: چی؟ چیی وت؟

شیرین: وتی تو ئه مه بزانه شیرین سولتان، چیا به بیست سالییش کوناو ده ر ناکرئ. من به خۆم بهر له وه ی له دایک بم، له کاتی باوکیشمدا هه ولّ دراوه، نازانم مردنی چهنده که سیکی ژمارد، دوا بییش وتی «ئینشائه لّلا به فه رهاد ده که تان ده گهن. به لّام ئه وسه ده موچاوتان له وه ی تاتاتان پیرتر ده بئ. هه ر هه یچ نه بئی له شی ئه و گه ش و لاوه، ئیوه، له شیشتان...». دوا بییش قسه که ی دیکه ی وت...

فه رهاد: ئه و چی بوو، قسه که ی دی؟

شیرین: ئه مه یان زۆر دواتر له گه لّ تو دا قسه ی لیوه ده که یین. شتییکه په یوه ندیی به تاتامه وه هه یه... رۆژتیک ئه مه ت پئی ده لّیم که منیش و تۆش پیر ده بین. من باوهرم نه کرد، به لّام به جوژتیک گومان که وته ناخمه وه... ئیستا وه کو گورگ ده مکرۆژی... له وه خراپتر، خراپتر... بیستنی ئه مه ی دووه میانه، بو ئه وه ی له وه مه رجه بگه رپته وه که تو په سندن کردبوو، ئه گه ر بیرم له وه بکر دایه بچم له تاتام پپارپتمه وه و بکرووزیمه وه لیم تووره نه ده بوویت، وا نییه؟ چی بکه م؟ جاروبار هیزم

تیدا نه ده ما، به لّام ته واو، ده سا هه موو ئه مانه ته واو بوون. به پارانه وه و سکالای من تاتام له مه رجه که ی بگه رپته وه شتییکه و ئه و له خو بیه وه، نه تو، نه من لیتی پپارپینه وه و سکالای لی بکه یین، ئه و له خو بیه وه... ده سا چ حه قی ئه وه ی هه یه له خو بیه وه مه رجه ی وه ها بو تو دابنئ؟ مرۆقتیک به خو ی بو رزگارکردنی مرۆقتیکی دی، مافیکی به سه ر ئه و مرۆقه بو دابین ده کا؟ داخو به دغه کی ده که م؟ داخو هه ناسه سه ردیی تو منی کرده مرۆقتیکی زۆر به دکار؟ بو له سووتان رزگارکردنی مندالی دراوسییه که ت، ئه گه ر خۆت کرد به ناو ناگردا و کوپر بوویت، مافی ئه وه ت ده بی ده سا بلّیت ئه و منداله هه ی منه؟ تکایه وه لّامم به ده ره وه، فه رهاد، تکایه قسه بکه...

فه رهاد: بیر له وانه ده که مه وه که له پیناوی کاری گه ورده دا مردوون، بو وینه ئه وانه ی له پیناوی ئه وه ی ولانسیان له دوژمنان پپارپیزن مردوون.

ئه وانه، مردووه کان داوای هه یچ مافیکیان ناکهن.

شیرین: به لّام ئه گه ر له ژیاندا بوونایه؟ به لّام ئه وانه ی له گه لّ دوژمناندا جهنگاون و نه مردوون؟

فه رهاد: بینگومان که قسه ی خو بان ده که ن و قسه کانسیان بهر له هه موو که سیکی دیکه له گوئ ده گیرئ. به لّام ئه و دۆزه ی له نیو تو و تاتادایه جیایه، مافی به ده سته پتر اویش، ئه گه ر بو زۆرداری به کار به پترئ، له ماف به ده ره ده بی... هه رچی بی، واز له مانه به پینه، واته ئیستا تاتات واز له و مه رجه ده هینئ که بو منی داناوه؟

شیرین: به لئی

فه رهاد: تو چی ده لّیت؟

شیرین: به لئی، ده لّیم، ده لئی، واز ده هینئ، دوینئ شه و ناردی به شوپنمدا، له میژبوو به کدیمان نه دیتبوو. من له م سالانه ی دوا بییدا خۆم له و به دوور ده گرت. ئه ویش له وه ده گه بشت. له من هه لّده هات، دوینئ شه و ناردی به شوپنمدا، وتی. سبه ی له به یانییه وه بهر له وه ی خو ره لّبی،

بچۆره لای فەرهاد، بەو بلێ، من لە مەرجی خۆم واز دەهێنم، وتی:
 زۆرم ئازاری ئێوه دا، لێم ببورن. بەلام نەدەگربا، چاوەکانی وەکو من
 نەبینن و ابوون. وەک لەگەڵ دیواردا قسە بکا وەهابوو. وتی ئەگەر
 دەتانەوی وەرن لەسەرادا دانیشن. گەر دەتانەوی لە کۆشکدا جیتی
 خۆتان بکەنەو... کۆشکت لەبیرە، فەرهاد؟ وەک کۆشکی بەهەشت...
 ئەو نەقشانەت لەبیرە کە لەژێر سوانەکاندا کیشاتن؟ من دە ساڵە
 ئەوەندەم سەیر کردوون، لەبەرم کردوون... باخچەکەت هاتەووە بێر؟ ئەو
 باخچەیهی کە سێوێهەم لێی کردەو و تێم گرتی... بەختیاریمان پێ
 رەوابوو. وای نییە فەرهاد؟ زۆرمان چەشت. وای نییە؟ بێر لە چی
 دەکەیتەو؟ بۆچی تێم نائالیتی؟ وەک ئەوەی ئیستتا تا شکاندن
 ئیسکەکانم نامگوشیتەو؟ چیت لێ هات؟
 فەرهاد: (هەڵدەستێ و کە هێشتا دەستی شیرینی گرتوو ئەویش
 هەڵدەگرێتە سەرپێ). وەرە تاقانەکەم، شیرینی من...
 شیرین: چەند سەیر ئەمەت وت؟ وەکو بلێی ئەوەی دەلێی نەزانی چیبە؟
 تۆ چیت لێ هات؟
 فەرهاد: وەرە ئەو جیبەت پێ نیشان بەدەم کە کاری تێدا دەکەم... لەپێشدا
 گورزەکەم ببینە... ئەوەتا...
 شیرین: (دەیهوی گورزەکەم بجوولێتەو کە دراوەتە پال دارچنارەو بەلام
 ناتوانی ببجوولێتی). چەند قورسە... چەند بەهێزی.
 (بە فەرهاد-دا دئالێ، لەلاملیبەو ماچی دەکا.)
 فەرهاد: (شیرین دەهێنیتە لای دەمی ئەشکەوتەکە). ئیستتا ئەو شوپنە
 پیشانی تۆ دەدەم کە کاری تێدا دەکەم. ئەوەتا، لەناو ئەمەدا کار
 دەکەم.
 شیرین: فەرهادی من... لێرەدا... چۆن دەبێ؟ ئێرە، خودا گیانی
 بسەندمایە... پزگارم بووایە... بمرمایە... تووشی من نەهاتیتایە...
 هەموو ئەم شتانه لە رووی منەو بەسەرتدا هاتوو. (ئێجگار بێدەنگ)

(دەگریی.)

فەرهاد: مەگریی شیرینی من... بەراستیش چاوت پێ ئەسیرین بوو...
 دەپێتکەنە بزەم.
 شیرین: (پێدەکەنێ). بەراستی زۆر چاوە فرمیسکم؟
 فەرهاد: زۆر... ئیستتا گوێ لە من بگرە.
 شیرین: گوێم لێیە...
 فەرهاد: بەردەکانم بە درێژایی هەزار پێ هەڵکۆلیتە... واتە، ئاو هەزار پێ
 نزیکترە... ئیستتا کۆمەڵە بەردێکی ئەستووری دیکەم هاتەووە پێش...
 ئەویشم کە هەڵکەند، ئاو بە دەشتدا دەپوات و لەوێوە بەرەو شار.
 خەلکی شار ئیدی وەک ئەوەی ئەو ئیسوارەیه... وەک ئەو ئیسوارەیه
 مردووێکانیان نالاولێنەو، کە لە تینوان وەک مێش بەردەبوونەو و
 دەمردن، هەموو دۆزەکە لە ئەستوورایی ئەو بەردانەدایە... بەلام من
 گورزەکە تۆزێ قورستر.
 شیرین: تۆ باسی چیم بۆ دەکەیت؟
 فەرهاد: باسی ئەوەت بۆ دەکەم کە چۆن بەردەکانم هەڵکۆلی، چۆنیان
 هەڵدەکۆلم، باسی چۆنیەتی گەیشتنی ئاوت بۆ دەکەم بۆ ناو شار...
 بەردەکان.
 شیرین: لەبەردەکان بە من چی، بە تۆ چی؟ یەک دەقیقە، تەنیا یەک
 دەقیقە نامەوی لێرە بووستم... دەی بابروین.
 فەرهاد: نەخێر
 شیرین: چی؟ وت نەخێر؟ تۆ دەلێی چی، فەرهاد؟
 فەرهاد: ئەم بەردەش هەڵدەکۆلم، ئاوەکە دەگاتە ناو شار، کێم نا، ئاوی
 سازگار و خاوین خاوین دەبێ بە چاوەکاندا بچۆرێ...
 شیرین: ئەو تۆ شیت بووی؟ پیت دەلێم تاتام وازی لە مەرجەکە ی خۆی
 هێناو... تۆ تێناگە ی؟
 فەرهاد: ئەو مەرجە ی تاتات بۆ منی داناو... لەمێژە لە بێرم چوو تەو.

شیرین: منیشت له بیر...

فهرهاد: نه خیر... (شیرین له نامیز ده گری). تو ناکرئ له بیر بکرتی... من که بژیم، چون ده توانم تو له بیر بکه م... گهر تو له بیر بکر دایه له میژه لیتره نه ده مام... له بیر کردنی تو، له بیر کردنه وهی دنیا یه، له بیر کردنه وهی خوشه ویستی مرۆف و ئه و ئاوه یه که له چا و گه کانه وه ده چۆرئ، له کاتی کدا ههر یه که له مانه م، رۆژ به رۆژ پتر خوش ده وئ... واته تو، شیرین-ه که م رۆژ به رۆژ زیاتر، رۆژ به رۆژ له خۆ بور ده ییه وه... شیرین: تینا گه م، هیچ شتی تینا گه م، فهرهاد... نه خیر، نه خیر، تیده گه م، مه سه له ی ئابرو وه، ریزه، مه سه له ی که سایه تی مرۆقه، مه سه له ی ئه رکه، مه سه له ی کۆتایی پی هینانی کارێک که دهستی پی کرابی، دۆزی ئه و مرۆقانه ی که بو ئه و مردوو انه یان ده گری پی له تینوو ان ده مرن... باشه، به لام، هی ئیمه ش، دۆزیک هه ردوو کمان هه یه... فهرهاد: دۆزی هه ردوو کمان، له دهره وه ی هه موو ئه مانه وه یه که ژماردن یان له و لایانه وه نییه تاقانه که م...

شیرین: تو ئیدی منت خوش ناوی... چیی دی منت خوش ناوی... داخو مافی ئه وه ت هه یه که خومان، من، هه ردوو کمان بو ریزه دۆزیک، بو که سانی دیکه خه رج بکه یه ت؟ بروانه چۆن خه ربکم پیر ده بم، بروانه هیله کانی رووم، بروانه.

فهرهاد: (سه ری شیرین ده گری ته ناو دوو له پیبیه وه). لیتره، له ناوه راس تی ناوچه وان تدا هیلێک په یدا بو وه.

شیرین: که واته بینیت؟

فهرهاد: بیگومان بینیم... ههر که ئه و هیله م بین ی و نه بین ی، گیرۆده ی ئه م هیله ی ده سال چاوه روانی من بووم، گیرۆده ی هیل ی ده سال بیر له من کردنی تو بووم... با ئه و هیله ماچ بکه م... (ماچ ده کا). شیرین: بهرم بده... (له نامیزی فهرهاد وه رزگار ده بی، ده گه ری، یه کسه ر له گریان ده وه ستی). ده شگری تم و گوئی ناده ی تی.

فهرهاد: تو ده گری بی تی، من خه م ده خۆم... من ته نیا جارێک گریاوم، که هه وائی دایکم پی گه یشت.

شیرین: له کاتی کدا که داپران ده تگری بی تی؟ منیش به مردوو ده ژمی دیم. فهرهاد: له دنیا دا تو، من (ده رو به ر پیشان ده دا). هه موو ئه مانه ی ده یان بین ی... تا بی تن، ده کری جودا بی نه وه؟ شیرین: ئه مانه هه موو لاف و گه زافن.

فهرهاد: شیرین تکات لی ده که م، جارێکی دیکه ش پی بکه نه. ئه گه ر نابه دلێش بی... تکات لی ده که م، ته نیا به خه نده شت، پی بوستم به ته نیا خه نده شت هه یه تا ئه و راده یه ی که نایزانی.

شیرین: چون ده زانم پی بکه نم؟ من که که و توومه ته ئه م حاله. فهرهاد: ده پارێمه وه... چۆم خوش ده و بی تی... ئاخ چۆم تو... تو چۆن، له دووره وه ش و له نزی که وه ش، هه موو کاتی ک له هه موو شو تی کدا.

شیرین: (به حال زه رده خه نه یه ک ده کات و قسه ی فهرهاد ده بری). ئه مه ت جارێکی دیکه ش به من وتبوو... به بیر تدا هاتوو؟ فهرهاد: ده ساله ئه وه هه موو رۆژێک ده لی مه وه...

شیرین: من تینا گه م که... (ماوه یه کی بی ده نگ ی). زۆری پی ده چی؟ ئایا کونا و ده رکردنی ئه م به ردانه زۆریان پی ده چی؟ فهرهاد: نازانم... نازان ی... له دهره وه پیوانی ئه ستوو رای ی له توانا دا نییه... له ژیر گل دایه

شیرین: ههر هیچ نه بی درۆم له گه لدا بکه، سالی ک، پینج سال... بل ی... نه خیر... هه لممه خه له تینه... ده سال چاوه ریم کرد، تا مرد نی ش ههر چاوه ری ده که م... (پیده که ن ی). ... له م چیرۆکه دا ههر که سه وه هونه ریکی نواند، منیش چاوه روانی ده زانم... چاوه ری ده که م، چاوه ری کردنی تو فیر ده بم... فهرهاد... وه ک ئه و دایکانه ی کوربان ده چنه غه رب یی... به دان به خۆ دا گرتنه وه و به بی سکا لا کردن... ده گیانه که م سا ماچم که... له گه رده نمه وه ماچم که... دوایی ش له و هیله وه.

(فهراډ، گهردنی شیرین و هیللی نیوچه وانی ماچ دهکا.)

فهراډ: سبهی، یان دواى سالیك، یانیش جوزانم، دوو سبهی نایبیتته وه؟ شیرین: ناتوانم بییم، فهراډ... به توّم نهوت، تاتام وتی، نه گهر فهراډ دهمودهست کاره که ی به جی نه هیللی و له گه لتدا نه یی مهرجه که م لانه به م... وتی تا ئاو به چاوگه کاندای، دیسان ته نانهت په نجه تووته شت نابینى، ئەمەشی له و کاته دا وت که من له ده رگاوه ده رده چووم، به دوامدا هاواری کرد. خودایه دهنگی چهند ترسناک بوو. فهراډ: باشه.

شیرین: (به دوا ئومیدیتکه وه.) تاتام وای وت، تیده گه ی؟

فهراډ: تیده گه م... باشه

شیرین: دیمه وه... فهراډ

(فهراډ دیسان دهیه وئ به شیرین-دا بئالی، به لأم شیرین که ههست دهکا ئەوه جموجوولیکی مائئا واییه، سووکیتک پالی پیوه دهنی، دههوستی، تهماشای ناوچاوه کانی فهراډ دهکا. دوا یی دهگه ریتته وه. وهکو شیت بهراکردن دهچیتته دهروه. فهراډ ماوه یهک له و جییه دا ده مینى که لیبیه تی، دوا یی دهچیتته سهر به رده کان. به ولایه دا ده پروانی که شیرینی لی بزر ده بی. له م کاته دا خو ریش له هه له اتندایه. له پیش هه موواندا ئەو ژنه ی که مندالی له باوه شدایه و میرده که ی و ئەو ئەرزه نییانه ی (خه لکی ئەرزهن.) که هاتوونه ته لای فهراډ. دینه پیشه وه ی شانۆ.)

ژنه مندالی له باوه شه که: وهستا فهراډ

فهراډ: (ئاوړ ده داته وه، قه له بالغییه که ده بینى.) به خیر بیتن.

ئەرزە نییەکان: خیرانداری، وهستا فهراډ.

(فهراډ له سهر به رده کانه وه دیتته خواره وه و به ره و گورزه که ی دیت و ئافره ته مندالی له باوه شه که پتی پی ده گری، مندالی باوه شی دده اته فهراډ.)

ئافره ته مندالی له باوه شه که: کورده که م بو تو هینا... شهش مانگانه... رووی

تو بینى، به نیازی ئەوه وه که له ئیستا وه فیر بی، وه کو تو ئازابی

فهراډ: (منداله که ی لی وهرده گری.) ئەو له من ئازاتر بی... من ئەوه نده... من ئەوه ندهش ئازانیم... (منداله که ماچ دهکا، دیداته وه به دایکی.

گورزه که ی ده گریته دهست، ری به ناو قه له بالغی ده ورو به ریدا ده کاته وه و دهچیتته ناو ئەشکه و ته وه. قه له بالغی، هه ندیک له سهر زه ویدا

دانیشتوون، هه ندیکیان پالیان به داره کانه وه داوه، شانویان پر

کردووه، له باریکی ریزو سه رسامیدان، دوا ی ماوه یهک، له ناو

ئەشکه و ته وه دهنگی گورز ده بیستری...)

ئافره تی مندالی له باوه شه که: (منداله که ی به ناو ئەشکه و ته که دا دهکا.)

دهنگی گورزه که ببیسته، کورم... دهنگی گورزه که ببیه...

(که دهنگی گورزه که به رده وام ده بی، په رده داده دریتته وه و-تا- په رده ی

دیمه نی دووم-ده کریته وه-که هه ندیک درهنگ ده کریته وه- له کوتاییدا

ورده ورده که بزر ده بی- ئەگه ر پیویست بو... موسیقا ده بیستری.)

کوتایى دیمه نی یه که می په رده ی سییه م

په رده ی سییه م. دیمه نی دووم

لهبارهي شانؤنامهي (فهرهاد و شيرين)هوه

ئهو نووسينانهي خوارهوه لهو نامانهي (نازم حيكمت)هوه وهرگيراون كه سالي (۱۹۴۸) بو (پيرايه)ي هاوسهري ناردوون، زانباريي ئهوتو بهدهستهوه دهدهن كه پيئونهنديان به شانؤنامهي (فهرهاد و شيرين)هوه ههيه. له بهرگي دووهمي ئهه چاپهه له بهردهستماندايه ناو و نيشاني شانؤنامهكه بهمجوره نووسراوه.

فهرهاد، شيرين، ميهمهنه بانوو و ئاوي بناري كيوئى ئاسنين. ميئوو به نامهكانهوه نيبه، بهلام له ميئووي سهه زهرفهكانهوه دپاره كه له نيواني (۱۹۴۸/۶/۱۴) و (۱۹۴۸/۹/۶) دا نووسراون.

له نامه يهكي (۱۹۴۸) ي نازم حيكمت-دا كه بو پيرايه ي نووسيوه دهلي:

دهمهوي به ناوي (فهرهاد و شيرين)هوه شانؤنامه يهك بنووسم، چيروكي (فهرهاد و شيرين) دهزاني، وا نيبه؟ من نيوي ئهه چيروكه وهك بناغه وهرده گرم، بابتهكه به كورتي بهم شيوهيه دهبي: (شيرين)ي خوشكي (ميهمهنه بانوو) ي سولتاني شار، عاشقي فهرهاد دهبي كه نه قشي كوئشكه يان دهكات و فهرهاديش عاشقي ئهه دهبيت. داينه ي شيرين ئهه به ميهمهنه بانوو رادهگه يهني، ميهمهنه بانووش عاشقي فهرهاد بووه، بهلام له نيواني ئهه خوئشه ويستيه زوره ي خوشكه كي و ئهه عه شقه ي بهرامبهر (فهرهاد) دا كه ههستي پي دهكا، داده ميئي، له كوئاييشدا بيانوو به فهرهاد دهگرئ و له ههلوئستتيكي بي ئه نجامدا، به نيازي له ناو بردني فهرهاد داوا كاريه كي به ئهركي بهمجوره ي دهخاته ئهستو: شيرين به مهر جيئك دهدهمه تو، ئا بو شار داين بكه ي، چونكه شار بيتاوي دهچيئو و پيوست دهكا له چيايكه وه ئا بو شار بهيئري. فهرهاد مهرجه كه په سند دهكاو به عه شقي شيرين-هوه دهست دهكا به ههلكوئيني چيا. له لايه كه وه چيا هه لده كوئ، له لايه كي ديكه وه ويئه ي شيرين له سهه تاشه بهرده كاندا داده تاشي، ئهه كاره سالانيك دريئه

دهكيشي و ئهه عه شقه ي كه فهرهاد بهرامبهر شيرين هه يه تي، بهه ناماچه دهگورپته وه كه چياكه كوناو دهه بكات و ئاوه كه بو شار بهيئي، لهه بهينه دا ميهمهنه بانوو دهمرئ. ئاستهنگ له بهرده مي جووت بووني شيرين و فهرهاددا ناميني، بهلام فهرهاد به شيوه يهك پابه ندي ئهه كاره ي خوئ بووه كه ناكري له نيوه دا جئي بهيئي. نه خوئشه، ماندووه، بهلام له ههلكوئيني چياكه دا بهرده واهه. له كوئاييشدا لهه كاته دا كه مزده ي هاتني ئا بو ناو شاري پيئدهگا... دهگاته ئاواته گه وه كه ي و له تهك كاره مه زنه كه يدا له نيواني باسكه كاني شيرين... دا دهمرئ. ئا بهمجوره چيروكي (فهرهاد و شيرين)م كرده بناغه ي مه بهستيكي وهه. بهم شيوه يه كه بابته كه باس كرا، بهلكو وهه به كورتي كه باس كرا. له وانه يه زور روون نه بيته وه، بهلام ئهه بابته، ههست دهكه م ئه وهنده بهه يزه، لهه پروايه دام بيسته كاريكي چاك. بو ئهونه، بهه عه شقه وه كه بهرامبهر به مرؤقايه تي و بهرامبهر خير و خوئشي مرؤقايه تي، كوئشي عه شقي ههست پي كراو نيبه، بهلكو دهبي يه كيه تيبهك پيئك بهيئي. ههروهه پيم وايه ئهه پيئونه ييه ي نيوان مرؤف و سروشتهش وهك ويستوومه، بتوانم بهدي بهيئم، ئيستا هه رچيبهك بلئيم بوئشه، دهبي بينووسمه وه، بزائم چوئ دهبي؟

له نامه يه كي ديكه وه:

خوئشه ويستم، تا قانه كه م

چيروكي فهرهاد و شيرين، دهقه كه خوئ بهه جوئه نيبه كه وهك جاري پيشوو بوئم نووسي بوويت. ته نيا نه ققاشيي فهرهاد و ئهوه ي كه شيرين خوشكي فه رمانه وايه كي به ناوي ميهمهنه بانوو وه له گه ل كون كردني چيادا له لايه ن فهرهاد وه بو راکيشاني ئا بو كوئشي شيريني تيئايه، ئينجا رووداوه كان دريئه دهكيشي و دهروا... ئه وانه ي من له سه ره وه باسم كردوون، له كتيم گواستوه ته وه، هه ر ئه وه نده.

له نامه ي داها توودا په رده ي يه كه مت بو ده نيئم، چونكه له په رده ي يه كه م بوومه وه. ماوه ته وه پاك نووسي بكه م، بهه پري هيئو تينمه وه و به

زەوقەووە کار دەکەم. ڕەگەزێک کە لە تەکنیکی شانۆدا هەر لە کۆنەووە بەکارهێنراوەو دواتر وازی لێ هێنراوە. من پەرەم بەم ڕەگەزە داوەو جێبەجێم کردووە، واتێدەگم خراپیش نییە، ڕەگەزی ئەفسانەم تەرخان کردووە، بەتایبەتی سوودم لەو ڕەگەزەیی بێنیووە کە واتای (سیمبۆل) بیانە دەنوێنێ، بەلام ڕیالیستانە کارم تێدا کردووە، هاوژێبەکی سەیری لێ دەرچوو، تاییەک دوو ڕۆژ پەردەیی یەکەم بۆ دەنێرم، وەلامەکەیی کە دیدو بۆچوونی تۆبە، ئەمەیان بەمەراقێکی شیتانەووە چاوەڕوان دەکەم.

لەنامەییەکی دیکەیدا:

دوای ئەووی کە هەموو (فەرهاد و شیرین) هەکت خۆیندەووە، لە کاتیکی وەهادا کە پیت خۆش بێ و لە ڕۆژێکدا کە کەمتر هەست بە ماندوووبەتی دەکەیی لەبارەیی ئەم کتیبە گچکەییووە بیروبووچوونی خۆتم بۆ بنووسیتەووە بەختیار دەبم، چونکە بەمجۆرە دووراو دوورەش بێت، هەندیکیش بەسەر هاتمانم- بێ ئەووی هەستی پێ بکەم- تیکردووە. دوای تەواو بوونی نووسینەووی و لەسەر لەنوویی پێداچوونەووەیدا هەستم بەووەکرد.

سەرەتا نیازم بوو بە جۆرێکی دیکە کۆتایی بە (فەرهاد و شیرین) بهێنم. هەر وەها دەموست پەردەیی سێیەمی بەکەم بە دوو دیمەن، لە دیمەنی دوو مەدا، واتە لە دیمەنی دوو مەیی پەردەیی سێیەمی مەدا، دەموست چۆرانی ناو لە چاوەکانەووە و ئینجا مردنی فەرهاد لە نامیزی شیرین- دا تۆمار بکەم، بەلام دوایی بیروم لێ کردووە، لەلایەکەووە بەپیتی بیرو بنچینەیی، دیمەنیکی پەردەیی سێیەمی لە دیمەنی بەکەمدا کۆتایی دێ. هەر وەها فەرهاد و شیرین لایەنیکی ئەوتۆی هەبە کە لەمن و تۆ دەچن. ئا لەو کاتەدا کە خۆم بەتۆ دەگەییەنم، وەک بلبیی خۆم لە باوەشی تۆدا دەکوژم و هەم لێ دێ، هێزم بەسەر ئەمەدا نەشکا. کە نامەم بۆ دەنووسی. ئەگەر هەندیک درێژتر لە بارەیی (فەرهاد و شیرین) هەو بەدوویی، بۆ وێنە، پتر چ لایەنیکیان ت لا بەدل بوو، بە کۆتیبەووە گیرۆدە بوو، ئەوانەم بۆ بنووسیت زۆرم پێ خۆش دەبێ.

(.....)

با دیسانەووە لە بارەیی فەرهاد و شیرین- هەو بەدوویی، کە وتم بەپیتی بیرو بنچینەیی پتر بوو لەووی کۆتایی پێ بێت. هەر وەها هیشتا ناو لە چاوەکانەووە نە چۆراو و مرۆقەکانیش بە ئومیدەووە، بە پەرۆشییەووە خەریکی بیستنی دەنگی گورزی فەرهادن.

(.....)

دەبێ شتیکی جوان نەبێ، کە من ئەم فەرهاد و شیرین- هەم بەترسەووە دەنووسی، کە دەشمنووسی پەسندم نەدەکرد، بەلام دوای تەواو بوونی و سەر لەنووی سەر تاپا خۆیندەووی و ئەو هاندانەیی کە لە بارەیی هەر پەردەیی کێبەووە لە تۆو پێم دەگەیی و دەنگەکانی پەسندکردن، تێگەییشتم و زانییم کاریکی چاکم ئەنجام داوە، بەراستی لەو دەچن کە خراب نەبوو؟ پڕوانە هیشتا لە ناخدا- لەو دەچن- یەک هەبە، چونکە، ئایا چەند لەم بابەتە گەییشتووم، نازانی، لە جێبەکدا کە فەرهاد بە شیرین دەلێ: ئیمە هەر تەنیا لە هەزاردا یەکی هەناسەیی ساردمان دەتوانین بخەینە ناو لالەووە، ئەمە دەلێ! دە هەر وەها دەبێ، منیش ئەووی لە ناخمدایە هەر ئەووەندەیی دەتوانم بخەمە ناو ئەم شانۆنامەیی، کە لە هەزاردا یەکی، ئەوویە کە لە ناخمدایە. بەووی کە ئەووەندە بێ دەسەلاتم، خەمی پێ دەخۆم، دیسانەووە نەمتوانی هەموو ئەووی لە ناخمدایە بیخەمە ناو شانۆنامەکەووە، بەلام ئەووەش دەزانم کە هەر هیچ نەبێ، یەک لە سەدیم لەناو داناو.

سەرچاوە:

دەقی شانۆنامەکە و هەلبێژاردەیی ڕەگەیی نامەکانی نووسەر، لەم کتیبەیی خوارەووە وەرگیراوە:

Nazim Hikmet- Ferhad ile Sirin (de) yayinevi-
Birinci Baski: Eylül, 1965.

ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس

هه‌تا ئیستته ئەم کتیبانه‌ی خواره‌وه‌ی بلاوکردنه‌وه‌:

- (٢٥) القومية الكردية و د. عبدالله جودت في مطلع القرن العشرين. تأليف: مالميسانز. ترجمة: شكور مصطفى.
- (٢٦) كۆمه‌لناسیی گه‌لی كورد. دانانی: مارتن فان بروویین سن. وه‌رگیترا‌نی: شوکور مسته‌فا.
- (٢٧) هه‌لبژاردنه‌کانی کوردستان. دانانی: به‌دران ئەحمه‌د.
- (٢٨) تنوع الكرد في العراق - مدخل الي السياسة. تأليف: سامي شورش.
- (٢٩) هه‌له‌بجه - کاره‌ساتی کیمیاباران‌ی سالی ١٩٨٨. دانانی: هه‌ورامان عه‌لی توفیق.
- (٣٠) گالته‌ به‌چه‌ک. رۆمان - نووسینی: جیمس ئۆلدرج. وه‌رگیترا‌نی: د. عه‌زیز گه‌ردی.
- (٣١) له‌ مۆرکه‌ تایبه‌ تیبه‌کانی رێزمانی کوردی. دانانی: د. شێرکۆ بابان.
- (٣٢) به‌ره‌و رێزمانی کوردی، به‌ره‌و زمانی نووسین. دانانی: د. شێرکۆ بابان.
- (٣٣) نادرنامه‌ی ئەلماس خانی که‌له‌ور. ئاماده‌کردنی: شوکور مسته‌فا.
- (٣٤) نظام الأناضول الشرقية. تأليف: اسماعيل بیشکچی. ترجمة: شكور مصطفى.
- (٣٥) سینتاکسی رسته‌ی کوردی. د. کوردستان موکریانی.
- (٣٦) فه‌ره‌نگی شاره‌زوور. کوردی- ئینگلیزی. دانانی: د. شه‌فیق قه‌زاز.
- (٣٧) الصراعات الدولية. تأليف: محمد احسان رمضان.
- (٣٨) مه‌لامه‌حمودی بایه‌زیدی یه‌که‌مه‌ین چیرۆکنووس و په‌خشانه‌نووسی کورد. دانانی: د. فه‌ره‌اد پیربال.
- (٣٩) گیتی زینده‌وه‌ر. دانانی: عه‌لاه‌دین سه‌جادی.
- (٤٠) میتزووی په‌خشانی کوردی. دانانی: عه‌لاه‌دین سه‌جادی.
- (٤١) دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی. ئاماده‌کردنی: شوکور مسته‌فا.
- (٤٢) کوردستان وه‌وامة‌ الحرب. تأليف: محمد احسان رمضان.
- (٤٣) رۆمانی رێگا. دانانی: محمه‌د مه‌ولوود مه‌م.
- (٤٤) مقالات حول القضية الكردية. تأليف: فوزي الأتروشي.
- (٤٥) حیاتی الكردیه‌ أو صرخة الشعب الكردي. مذكرات: نورالدین زازا.
- (٤٦) بۆ کوردستان. دیوان: هه‌ژار موکریانی.
- (٤٧) جنوب كردستان في الدراسات الانثروبولوجية. ترجمة: جرجس فتح الله.
- (٤٨) مهد البشرية او الحياة في شرق كردستان. تأليف: دبليو. أي. ويگرام وادگار. تي. أي. ويگرام. ترجمة: جرجس فتح الله.
- (٤٩) مبحثان على هامش ثورة الشيخ عبیدالله النهري. تأليف: جرجس فتح الله.
- (٥٠) أيامي في ثورة كردستان. مذكرات: يونان هرمز.
- (٥١) لقاء الكرد واللان في بلاد الباب وشروان. تأليف: جمال رشيد.
- (٥٢) ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی کوردستان له‌ سالتیکدا - چالاکییه‌کانی کابینه‌ی چواره‌می حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان له‌ سالی ٢٠٠٠دا و پلانه‌کانی بۆ داها‌توو.
- (٥٣) کۆفاری رووناکی. ئاماده‌کردن و پێشه‌کی: د. کوردستان موکریانی.

- (١) هه‌له‌که‌وتی دیربکی له‌ کوردستاندا. دانانی: حوسین حوزنی موکریانی.
- (٢) سه‌روا. دانانی: د. عه‌زیز گه‌ردی.
- (٣) ژنی کورد به‌سته‌م ده‌وره‌ دراوه‌. دانانی: د. کوردستان موکریانی.
- (٤) الحرب الكردية وانشقاق ١٩٦٤. تأليف: ديفيد ادامسن وجرجس فتح الله.
- (٥) رحلة الى رجال شجعان في كردستان. تأليف: دانا ادامز شمادت. ترجمة وتعليق: جرجس فتح الله.
- (٦) جمهورية مه‌باد - جمهورية ١٩٤٦ الكردية. تأليف: وليم اغلالت الابن. ترجمة وتعليق: جرجس فتح الله.
- (٧) كردستان أو الموت. تأليف: رينيه موريس. ترجمة وتعليق: جرجس فتح الله.
- (٨) كرد و ترك وعرب. تأليف: سي.جي. ادموندز. ترجمة وتعليق: جرجس فتح الله.
- (٩) طريق في كردستان. تأليف: أي.ام. هاملتن. ترجمة وتعليق: جرجس فتح الله.
- (١٠) ئەه‌بی رووسی و کیشه‌ی پاستیرناک. دانانی: د. مارف خه‌زنه‌دار.
- (١١) له‌ پێناوی راستی و کورد و خانی‌دا. دانانی: محمه‌د مه‌لاه‌ه‌ریم.
- (١٢) کۆچی سوور. رۆمانی: حه‌مه‌ که‌ریم عارف.
- (١٣) مساهمة علماء كردستان في الثقافة الاسلامية. تأليف: محمد زكي حسين.
- (١٤) له‌ کوردستان‌ی عێراقه‌وه‌ هه‌تا ئەوبه‌ری چۆمی ئاراس. نووسینی: مورته‌زا زه‌ریه‌خت. وه‌رگیترا‌نی له‌ فارسییه‌وه‌: شه‌وه‌کەت شیخ یه‌زیدین.
- (١٥) فه‌ره‌نگی کوردستان. دانانی: گیوی موکریانی.
- (١٦) خاک و کیشه‌ی مان. رۆمان: عه‌زیزی مه‌لاه‌ی ره‌ش.
- (١٧) امارة به‌دینان الكردیه‌. تأليف: صديق الدملاجي. تقديم: د. عبدالفتاح علي بوتاني.
- (١٨) المجتمع البشري لماذا يشبه مستشفى المجانين...؟. تأليف: مسعود محمد.
- (١٩) جوابه‌ز. به‌ره‌می نو‌ شاعیری هه‌ولتیری.
- (٢٠) نه‌خه‌شی رۆمانی رێژه‌ی کار له‌ زمانی کوردیدا. ئەندا‌زبار د. شێرکۆ بابان.
- (٢١) زیره‌ی زێرین. دانانی: محمه‌د سالح ئیبراهیمی.
- (٢٢) شیخ ره‌زای تاله‌بانی شاعیری گه‌وره‌ی خۆره‌له‌انی ناوه‌راست. دانانی: ئەحمه‌د تا‌قانه‌.
- (٢٣) خۆبوون و شو‌رشی ناگری. دانانی: رۆهات ئالاکۆم. وه‌رگیترا‌نی: شوکور مسته‌فا.
- (٢٤) عه‌بدوره‌زاق به‌درخان. دانانی: جه‌له‌لی جه‌له‌لی. گۆرینی بۆ کوردی باشوور: شوکور مسته‌فا.

- (۵۴) میژووی ئەدەبی کوردی. بەرگی یەكەم. دانانی: د. مارف خەزەندەدار.
- (۵۵) شازادە چکۆلە. رۆمانی میرمنداڵان. نووسینی: سەنت ئیگزوپیری. وەرگێرانی: ناسۆ عەبدوڵلا حەسەن زادە.
- (۵۶) حەمکت توفی. دانانی: د. مەسعود کتانی.
- (۵۷) حەیران. دانانی: غەفوور مەخموری.
- (۵۸) گەشتیک بە کۆماری مەهاپاددا. بیرەوهری: عەقید بەکر عەبدوڵکەریم حەویتی.
- (۵۹) نظام الأناضول الشرقية. الجزء الثاني. تالیف: اسماعیل بېشیکچی. ترجمه: شکور مصطفی.
- (۶۰) فەرهاد و شیرین. شانۆنامە: نازم حیکمەت. و. ل. تورکییەو: ئەحمەد تاقانە